

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Lost Boy

M/M BDSM Romance

Secret Desires:
Book 2

Jayda Marx

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Kayıp Çocuk

M/M BDSM Romantik Gizli

Arzular: Kitap 2

Jayda Marx

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Yazarın Notu

Kitabıma gösterdiğiniz ilgi için teşekkür ederim! Bu başlık çok düşük angst ve insta-love, hızlı yolda bir ilişkiyi takip ediyor. "Gizli Arzular"

serisinin ikinci kitabıdır ve kitaplar sırayla okunduğunda en iyisidir. Bu hikaye seksi bir Dom ile tatlı oğlu arasındaki aşkı anlatıyor.

Sıcak ve BDSM öğeleriyle dolu, ancak yine de sıcak ve bulanık

Çünkü okuyucularımın kitaplarımı yüzlerinde bir gülümsemeyle bitirmelerini istiyorum. Kahkaha garantilidir ve her okuma kendi türünde bir dram sunar.

Göz attığınız için tekrar teşekkürler ve iyi okumalar!

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Önsöz

Franklin

Çatalımı Usta'nın çırpılmış yumurta ve sosisle dolu kahvaltı tabağının yanına koydum. Birazdan uyanacaktı ve her şeyin mükemmel olmasını ve tadını çıkarması için hazır olmasını istiyordu. Benim yemek tabağım mikrodalgadaydı, Usta'nın işi bittikten ve her şeyi temizledikten sonra yemem için beni bekliyordu.

Her şeyin iyi görüldüğünden emin olduktan sonra yemek masasının yanında yere diz çöktüm. Fayanslar çıplak dizlerimde serin ve sertti; Efendi ona hizmet ederken çıplak olmamı severdi. Yere baktım, kollarımı arkamda kavuşturdum ve beklemeye başladım.

Koridordan gelen ayak seslerini duyduğumda kalbim yerinden fırladı.

Bana doğru. Her şeyin ona güzel görünmesini umardım; bazen sofrayı düzeninden ya da yemeğin tadından memnun kaldığında başımı okşardı. Onu memnun etmek hoşuma gidiyordu. Ve başımı okşamasından *gerçekten* hoşlanıyordum.

Usta odaya girdiğinde durdu ve bana baktığını hissedebiliyordum.

Olamaz, yanlış bir şey mi yaptım? Yumurtalarını tuzladım, çatalını parlattım ve kahvesini doğru miktarda şekerle doldurdum.

Krem. Ne kaçırdım?

"Hâlâ buradasın," diye duyurdu derin, gürleyen sesiyle.

"Efendim?" O yemek yerken benim sessiz kalmamı isterdi ama söyledikleri kafamı karıştırmıştı.

"Ayağa kalk." Hızla ayağa kalktım ve bakışlarımı onunkilere diktim.

"Bugünün hangi gün olduğunu biliyor musun?"

"Salı, efendim?" Cevabım karşısında gözlerini devirdi ve onu hayal kırıklığına uğrattığım için zihinsel olarak kendimi tekmeledim.

"*Tarihi* kastetmiştim. Bugün ayın 18'i, bu da sözleşmemizin artık geçerli olmadığı anlamına geliyor. Gece yarısı itibariyle sona erdi ve uyandığımda gitmiş olmanı bekliyordum."

Kalbim karnıma battı. Efendi beni ilk seçtiğinde, bir aylık bir süre için beni kendisine bağlayan bir sözleşme hazırlamıştı. Ben günleri hiç takip etmedim ama anlaşılan o etmiş.

Gerçekten de süre dolduğunda bana başka bir sözleşme teklif edeceğini düşünmüştüm. Belki *kalıcı* bir sözleşme değil ama birlikte geçireceğimiz zamanı uzatacağını düşünmüştüm. "Yanlış bir şey mi yaptım efendim?" Denemek için elimden gelen her şeyi yaptım.

Onu mutlu etmek için yemek yaptım, temizlik yaptım ve vücudumu onun zevki için kullanmasına izin verdim. Evden hiç çıkmadım ve konuşulmadıkça konuşmadım.

"Bunun ne olduğunu biliyordun," diye sertçe cevap verdi.

Biliyordum; başlangıçta bunun bir ilişki değil, bir iş anlaşması olduğunu açıkça belirtmişti. Kalacak bir yerim vardı ve karşılığında benden ne istediye yaptım.

"Bana iyi hizmet ettin ama zamanımız doldu. Bir çocuğu asla bir aydan fazla tutmam." Bunu bilmiyordum. "Eşyalarını topla ve yoluna git."

"Evet, efendim," diye sessizce cevap verdim. Ellerimi kasıklarımın üzerinde birleştirdim, koridordan boş odama doğru yürürken utandım ve kendimi açıkta hissettim.

Ustam onunla yatmama izin vermiyordu; yanlış bir fikre kapılabileceğimi ya da fazla bağlanabileceğimi söylüyordu. Beni odamda becerirdi ve kendi odasında yatmaya devam ederken odayı temizlememi ve çarşafı değiştirmemi söylerdi.

İçinde sadece iki kişilik bir yatak bulunan odama girdim. Küçük olmasına aldırmadım; ihtiyacım olan her şeye sahiptim. İçimi çektim ve sırt çantamı aldım.

yatağın altından çıkardım. Dolaptan bir kot pantolon ve bir tişört giydikten sonra geri kalan kıyafetlerimi çantama koydum. Çok fazla kıyafetim yoktu. Ama Efendi zaten çoğu zaman çıplak kalmamı isterdi. *Hayır, o artık efendi değil.*

Sırt çantamı silktim ve koridorda tekrar yürüdüğümde Efendi'yi - hayır, *Richard'ı* - onun için hazırladığım yemeği yerken buldum. Acıkmıştım ve kenara ayırdığım yemeği yemeyi çok isterdim ama istemeye utanıyordum. Ayrıca, Richard gitmem konusunda istekli görünüyordu. Odaya girdiğimde gözlerini tabağından kaldırıp bana bakmadı bile.

Böylece, ön kapıdan vedalaşmadan ve nereye gittiğime dair bir ipucu olmadan çıktım. Yaz güneşi üzerime vuruyordu ama yürümek zorunda kaldım. Arabam yoktu; son arabam bozulmuştu ve tamir ettirecek param yoktu, ben de yedek parça için satıp biraz para kazandım.

Richard bana ihtiyacım olanı verdiği için hâlâ param vardı, bu yüzden bir araba sipariş edebilirdim ama bunu yapabileceğim bir cep telefonum yoktu. Tek seçeneğim otostop çekmekti ki bu tehlikeli görünüyordu ya da bir taksi çağırıp bir sonraki hamlemi düşünebileceğim bir benzin istasyonuna gitmek. Ve ben de yürüdüm.

OceanofPDF.com

Birinci Bölüm

Franklin

Arka kapının kilidini açtım ve çalıştığım pizzacının duvarındaki pad'e güvenlik kodunu girdim. Richard beni terk edeli yaklaşık altı hafta olmuştu ve ben ikinci işime başlamıştım bile.

İlk denemem şehirdeki bir fast food restoranında oldu. Tam bir felaketti. Elimden geleni yaptım ama hızlı tempoya uygun değildim. Siparişleri doldururken geride kaldım, geride kaldığım için bunaldım ve sonra daha hızlı gitmeye çalıştım, sadece hata yaptım.

Üçüncü günümde bir adam çizburgerine domates koyduğum için bana bağırdı. Alerjisi olduğunu ve onu öldürebileceğimi söyledi. Kendimi

O kadar suçlu ve utanç içindeydim ki dinlenme odasına koştum ve gözyaşlarına boğuldum.

Müdür beni ağlarken buldu ve bu iş için uygun olmadığımı düşündüğünü söyledi ve işten çıkarıldım.

Bir aydan biraz fazla bir süredir pizza restoranında çalışıyordum ve şimdiye kadar neden olduğum felaketler küçük ve düzeltilebilirdi. İşimi seviyordum; her gün dükkân açılmadan önce erkenden geliyor ve kullanılacak taze hamur yapıyordum.

Yalnız çalışmaktan hoşlanıyordum, böylece dikkatimi dağıtacak gürültü ya da diğer insanların koşturması olmuyordu. Net bir hedefimin olmasını ve tek bir şeye odaklanabilmeyi seviyordum. Benden ne beklendiğini biliyordum.

Tabii ki, işimden ne kadar keyif alsam da, tam olarak tatmin olmuyordum

Çünkü *hiçbir şey* beni bir efendiye hizmet etmek kadar mutlu edemezdi. Tek bir adama ait olmayı ve hayatımı onu memnun ederek geçirmeyi arzuluyordum; ihtiyaç duyduğu ve sevdiği her şeyi öğrenmek ve bunları ona

veren kişi olmak. Bu, hayatım boyunca sahip olduğum, derinlerde yatan bir arzuydu. Bu arzuyu fark etmemi sağlayan tek bir an yoktu.

Birinin oğlu olmak istiyordum; bunu içgüdüsel olarak biliyordum. İçime işlemişti.

Kontrattan kontrata atlayarak geçici Üstatlar edinmiştim ama sonsuza kadar özlem duyuyordum. Hizmet edebileceğim ve sevebileceğim tek bir adam istiyordum. Birinin her şeyi olmak istiyordum.

Ama boş bir hayaldi. Kimse beni uzun vadeli istemedi. Beni kullandılar ve yoluma gönderdiler. Richard'dan beri kimse bana ilgi bile göstermedi. Efendisi olmayan kayıp bir çocuktum. Mükemmel erkeğin beni seçip sonsuza kadar elinde tutacağına dair hayallerim vardı. Hayallerime tutunacaktım ama nefesimi tutmayacaktım.

Şimdilik fantezilerimi zihnimin gerisine ittim ve görevime odaklandım. Raftan kocaman bir kâse aldım ve içine un, maya, şeker, tuz, su ve zeytinyağı koydum. Malzemeleri üstüme başıma bulaştırarak karıştırdım. Dağınık bir aşçıydım. Bir Usta için her zaman çıplak yemek pişirirdim,

Bu da temizliği kolaylaştırıyordu, ama belli ki halka açık bir mutfakta bu hoş karşılanmıyordu.

Her öğleden sonra vardiyamdan çıktığımda bir şişe bebek pudrasıyla kavga etmiş gibi görünüyordum. Ama mutfakta kaldığım ve müşteriler beni görmediği için kimse sorun çıkarmazdı.

Karışım yumuşak bir top haline geldiğinde, topağı kaseyi tezgahın üzerine un yığını haline getirdim. Sonra biraz daha karıştırdım. O güne yetecek kadar hamur yapmak için genellikle dört ya da beş kase malzeme gerekiyordu. Tony's küçük, özel bir restorandı, bu yüzden zincir mağazalar kadar çok iş almıyordu. Dağ gibi bir hamur yığını elde ettikten sonra, pizzalar için daha küçük toplar halinde doğranmaya hazır büyük, bej bir leke haline gelene kadar yuvarladım ve yoğurdum.

Ama daha doğramaya başlayamadan telefon çaldı ve saat kaçta açtığımızı soran biri olduğunu düşünerek ahizeyi kaptım.

yapış yapış eller. Kabloyu çalışma masamın üzerinden lavaboya doğru çektim, telefonu sildim ve "Tony'nin Pizzacısı" diye cevap verdim.

Yaşlı bir kadın sesi, "Burası Morton'un Eczanesi mi?" diye sordu.

"Hayır, hanımefendi, burası bir pizza dükkanı."

"Eczane ne zaman kapandı?"

"Morton's hâlâ faaliyette; siz sadece yanlış numarayı aradınız." "Ah canım. Reçetemi kontrol etmem gerekiyor; kabızlık için."

Trafik sıkışıklığı gibi tılandım."

Zavallı kadının sıkıntılarına gülmemek için dudağımı ısırdım. "Bunu duyduğuma üzıldüm. Burada bir telefon rehberim var; sizin için doğru numaraya bakayım."

"Oh, çok teşekkür ederim."

Odanın karşısındaki çekmecedeki sakladığımız telefon defterine ulaşmak için kabloyu biraz daha çektim. Kitabı aldım ve büyük bir gürültü duyunca irkildim! Yavaşça arkamı döndüm ve telefon kablosunun bir tomar hamuru yere ittiğini görünce nefes nefese kaldım.

"Kahretsin!"

"Ah tatlım, keşke yapabilsem," diye cevap verdi yaşlı kadın. Bunun ne kadar komik olduğunu fark edemeyecek kadar korkmuştum.

Ona eczanenin numarasını dört kez okudum, sonunda doğru bir şekilde yazdı ve aramayı kapattı.

Kahretsin, kahretsin, kahretsin. Aceleyle hazırlık istasyonuma gittim ve yerdeki hamur yığınının avar avar baktım. Belli ki kullanılamazdı; çok pisti.

Ama onunla ne yapabilirdim ki? Göz önünde bir çöp kutusuna atmak

istememedim; iş arkadaşlarım ya da patronum görürdü ve malzemeleri israf

ettiğim için kesinlikle kovulurdum. Bir poşete saklasam bile, alan kişi

Akşamları çöpleri kaldırıma bırakırken ağırlığını hisseder ve bir şeylerin yolunda gitmediğini anlardım. Bu işi seviyordum ve ona ihtiyacım vardı; onu kaybetmek istemiyordum.

Dahice bir fikir geldi aklıma; *apartmanımın arkasındaki çöp konteyneri!* Bu canavarı şimdilik saklayabilirsem, daha sonra atabilirdim ve kimsenin de bundan haberi olmazdı.

Ve böylece lekeyi büyük siyah bir çöp torbasına doldurdum. Taşımak için çok ağırdı, bu yüzden onu yerde sürükleyerek arka kapıdan çıkardım.

Arabamın bagajına ulaştığımda yüzümden ter damlıyordu. *Hamur bu kadar ağır olmamalıydı.* Alnımı sildim ama teri temizlemek yerine ellerimdeki unla birlikte yapışkan beyaz bir macun oluşturdu. *Mükemmel.*

Arabamın bagajını açtım; araç özel bir şey değildi. İlk maaşımın neredeyse her dolarını eski, paslı, yüksek kilometreli, harap bir hurda almak için kullanmıştım ama o *benim* harap hurdamdı. Beni gitmem gereken yere götürüyordu.

Çantayı kaldırdım, kaldırdım, küfrettim ve bağırdım, gözbebeklerim neredeyse kafamdan fırlayacaktı. Sonunda arabama yerleştirdim ve çantanın küçük bagajımın yarısını kapladığını gördüm. "Burada birkaç saat bekle," dedim çantaya bir moron gibi.

Koşarak içeri, hazırlık istasyonuma döndüm ve malzemelerimi tekrar topladım ama un torbası inanılmaz hafif geldi. *Kahretsin.*

başka bir parti. Çarşamba sabahıydı ve teslimatlarımız Çarşamba öğleden sonra geldi. *Vay anasını. Tamam, Franklin, çıldırma; nefes al ve düşün.*

Evet! Evet! Sadece birkaç blok ötede bir market vardı. Acele edersem, iş arkadaşlarım gelmeden hemen önce dönüp hamur yapabilirdim. Güvenlik alarmını kurdum, kapıyı arkamdan kilitledim ve arabama doğru koştum.

Yirmi dakika sonra, endüstriyel büyüklükte bir un torbasını arka koltuğuma yükledim. Bu, marketi arayıp tozlu, yapışkan görünümüm karşısında şaşkınlık ya da tiksinti dolu bakışlarla karşılaştıktan sonraydı. *Ve* kasada, banka hesabımda bunu satın almaya yetecek kadar para olması için dua ettikten sonra.

Ama anladım.

Kendimi umutlu hissederek Tony's Pizzeria'ya doğru hızla geri döndüm, ancak dikiz aynamda yanıp sönen ışıklar yansıyınca durdum. Hız cezası aldım (bir sonraki maaş gününe kadar beklemek zorunda kalacaktım) ve kokain değil unla kaplı olduğumu kanıtlamak için bir ayıklık testi yapmak zorunda kaldım.

Sonunda restorana geri döndüm ve çantayı arka koltuktan çıkardım. Onu önüme aldım ve arka kapıya doğru koştum. Üç adım atmıştım ki ayağım bir şeye takıldı ve yüz üstü düştüm.

Neyse ki un çuvalı beni korudu ve dişlerimi kırmamı engelledi.

ama beyaz bir toz bulutu patlayarak kaldırımı boyadı.

"Tanrım, hayır!" Coğunlukla boş olan un torbasını ve neden olduğum dağınıklığı inceleyerek yalvardım. Tozu umutsuzca doğum günü mumları gibi üfledim, var olmayan esintide dağılmasını sağlamaya çalıştım. Bir çift elbise ayakkabısı görüş alanıma girdiğinde durdum.

"Franklin, ne halt ediyorsun?"

Bakışlarım patronum Rob'un sert yüzüne inmeden önce bir çift bacak ve gövdeye baktım. "Oh, um... Biraz un döktüm. Mutfığa koşup biraz daha almaya gittim ama ayağım takıldı ve düşürdüm."

"Ununuz nasıl bitti? Dün gece bolca vardı."

"Oh, um..." Yeniden başladım, beni kovdurmayacak bir bahane bulmak için beynimi yokladım.

"Tanrım, Franklin; arabanın nesi var?" diye haykırmadan önce bir tane bile pişirememiştim.

Arkama baktım ve bagaj kapağının çatlağından sızan bir topak hamur gördüğümde nefesim kesildi. "Oh, o mu? Önemli bir şey değil. Bu şekilde geldi."

Rob'un kaşları benim süper inandırıcı yalanıma inanmamış gibi kalktı. "Bagajını aç."

"Yapmamayı tercih ederim." Kaşlarını daha da kaldırdı ve başını arabama doğru salladı. *Lanet* olsun. İçimi çektim ve bagajımı açtım, içindeki pisliği görünce çenem düştü; hamur yaz sıcaklığında kabarmış ve çöp poşetinden tamamen taşmıştı. Kabararak arabamı kapladı. ve tamponumun üzerinden sürünerek geçiyordu.

"Aman Tanrım!" Bağırdım ve hamuru tekrar içeri sokmaya çalıştım. Ellerim bileklerime kadar battı. "Bakmayın, efendim!" Yalvardım ve ellerimi

ayağımı pisliğin içine soktum. Benim ayağım da battı ve çıkardığımda ayakkabım geride kaldı.

Rob, "Dur artık," diye emredince iimi çektim ve ellerimi kurtarmadan önce çoraplı ayağımı sıcak kaldırıma koydum. Aralarındaki yapışkan madde nedeniyle parmaklarım perdeli gibi görünüyordu. "Restoranın malını almaya mı çalışıyordun?"

"Ne? Hayır! Saklamaya alışıyordum!" Kaşları atıldı ve ben de itiraf etmeye karar verdim. "Bunu yanlışlıkla yere düşürdüm. Başımın derde girmesini istemediğim için daha fazlasını yapıp bunu atana kadar buraya sakladım. Çok zür dilerim."

Rob başını yavaşça salladı. "Bu kabul edilemez, Franklin. Sadece yalan söylemek ve teknik olarak hırsızlık yapmakla kalmadın, kanıtları gizlemeye çalıştın, kaynakları boşa harcadın ve bizi programın gerisine düşürdün. Bu pozisyonda sana güvenilebileceğini düşünmüştüm. Sana bir şans verdim ve sen bunu mahvettin."

"Lütfen efendim; bu işi seviyorum. Bu işe *ihtiyacım var*. Bunu maaşımdan kesebilirsiniz." Kaldırıma damlayan damlaya el salladım.

"Üzgünüm ama buradaki işinize son verildi. Önlüğünüzü ve yaka kartınızı geri almam gerekiyor."

Önlüğümü çözdüm ve başımın üzerine kaldırdım. Göğsümdeki unların arasında, önlüğün örttüğü büyük kırmızı bir yama vardı. "Seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm," dedim Rob'a dürüstçe, kumaşı ona uzatırken. Burada başarılı olmak istiyordum, ama bir beceriksiz olduğum acı bir şekilde ortadaydı. Ustalar beni istemiyordu, patronlar beni istemiyordu... Değersizdim.

Rob hiçbir şey söylemedi; sadece başını salladı ve binanın içinde kayboldu. Ayakkabımı hamurdan çıkardım. Temizlemeye çalıştım ama umutsuz bir vakaydı. Bagajımı kapatmadan önce ayağımı yumuşak pisliğin içine soktum, bu da tamponumdaki son yapışkan parçanın da sokağa düşmesine neden oldu.

Direksiyonun arkasına geçtim ve eve doğru yola çıktım. Arabam teklemeye, titremeye ve yavaşlamaya başladığında yolu ancak yarılayabilmişim. "Hayır, hayır, hayır," diye yalvardım, gaz pedalına daha sert bastım. Ama işe yaramadı. Yolun ortasında yavaşlayarak durdu ve kaputun altından duman çıkmadan önce öksürme sesine benzer bir ses çıkardı.

"Kahretsin!" Patlarsa ölmek istemediğim için sürücü koltuğundan fırladım. Alev almayacağına ikna olduğumda kolumu tekrar içeri soktum, boş vitese geçirdim ve bankete ittim. Hâlâ cep telefonum olmadığı için ne yapacağımı bilemiyordum, bu yüzden hamur dolu bagajıma oturup ağladım.

Neyse ki, birkaç dakika sonra hoş bir bayan durdu ve beni tekrar yalnız bırakmadan önce benim için bir çekici çağırdı. Çekici kamyon şoförü yaklaşık yarım saat sonra geldi. Aynı zamanda bir tamirciydi ve hızlıca bir göz attı.

Bana kötü haberi vermeden önce kaputumun altına baktı; tamir etmek bu bok parçasının değerinin üç katına mal olacaktı.

O kadar param yoktu ve olsaydı bile arabayı tamir etmek kırık bir bacağa yara bandı yapıştırmak gibi olurdu. Tekrar tamire ihtiyaç duyması an meselesiydi.

Onun yerine, beni bir hurdalığa götürmesini istedim ve orada arabayı kiloyla birkaç yüz dolara sattım. Birkaç hafta önce ödediğimin dörtte biri kadardı. Şoför beni apartman kompleksime bıraktı ve ben de arabamı satarak aldığım parayı çekme masrafını karşılaması için ona verdim.

Parasız ve depresif bir halde kaldırımdan apartmanıma doğru yürüdüm. *Sonunda dibe vurmuştum.*

"Bok gibi görünüyorsun," dedi yanımdan bir ses. Başımı çevirdiğimde üvey kardeşim Eric'in bana burnunu kıvrırarak baktığını gördüm. Eric

Sitenin sahibiydi ve Richard beni kapı dışarı ettikten sonra ona ulaştığımda bana bir stüdyo daire teklif edecek kadar nazikti.

Eric ve ben hiçbir zaman çok yakın olmadık. Birbirimizi sevmediğimizden değil. Eric iyi bir adamdı. Sadece o otuz sekiz yaşındayken ben sadece yirmi bir yaşındaydım. Ben doğduğumda o kendi işinde gücünde bir gençti ve ben daha yeni yürümeye başlamışken evden taşındı.

Babalarımız farklıydı (ikimiz de ikisini tanımıyorduk) ve aynı bekâr anne tarafından büyütülmüştük. Ben büyüdükçe ara sıra konuşurduk ama annemiz iki yıl önce ölünce daha da ayrıldık.

Ta ki kendimi evsiz bulana kadar. Richard beni kapı dışarı ettiğinde gidecek başka yerim yoktu. Çok az param vardı ve yeni bir efendi bulma umudum yoktu. Eric'i aradım ve yardım istedim. Bana bir stüdyo dairede boş yer olduğunu söyledi ve ben de hemen atladım.

Alan küçüktü; yatağım ve mutfak aletlerim tüm açık alanı kaplıyordu ve küçücük banyoda bir tuvalet ve duş kabini vardı, ama benim için burası acayip bir saraydı; ihtiyaç duyduğum anda bir nimetti.

"Kötü bir gün geçirdim," diye cevap verdim, başka bir şey sormamasını umarak.

görünüşümle ilgili sorular. Henüz yaşadığım çileyi yeniden yaşamak istemiyordum. "Berbat bir durum. Yine de sana rastladığıma sevindim.

kıranız."

Kahretsin. Daireme ilk taşındığımda, Eric ayaklarımın üzerinde durmama yardım edeceğini söylemişti. Düzenli bir işim olana kadar kira almayacağını söyledi. Tony's'de çalışmaya başladığımın ertesi günü, orada sadece bir haftadan biraz daha uzun süredir yaşıyor olmama rağmen, her gün ona borcum olduğunu hatırlatmaya başladı.

İlk maaşımı aldığımda, boktan aracımı aldım ve paranın geri kalanını Eric'e verdim, ama o bunun yeterli olmadığını söyledi. Her şeyimi ona vermek yerine bir araba aldığım için çok kızmıştı. Anlıyordum; bu onun geçim kaynağıydı, ama ona ödeme yapabilmek için düzenli bir gelirim olması amacıyla işe gidip gelmek için bir yola ihtiyacım olduğunu açıkladım.

O zamandan beri her maaş çekinin yüzde yetmiş beşini ona veriyor, kalanını da kamu hizmetleri ve market alışverişi için kullanıyordum. Daha önce hiç kira ödememiştim ama bu kadar küçük bir yer için çok fazla para gibi görünüyordu. Ancak Eric sürekli olarak bana çok iyi bir anlaşma yaptığını söylüyordu, bu yüzden ona minnettardım.

"Yani, şey... kiram hakkında," diye başladım. Yüzü sinirli bir ifadeye büründü ve midem düğümlendi. "Bugün işimi kaybettim sayılır."

"Aman Tanrım, Franklin, *yine* mi?" Öfkelendi ve ellerini Kalçalar.

"Başka bir tane bulacağım, söz veriyorum! Kendimi temizlemem gerek, sonra aramaya çıkacağım."

"Peki bunu daha ne kadar tutacaksın? Bunu yapmaya devam edemem. Kirana güvenemezsem, burada yaşamaya devam edemezsin. Sana yardım etmeye çalıştım, gerçekten. Ama dışarıda bir daire arayan ve güvenilebileceğim başka insanlar da var."

"Eric, lütfen; gidecek başka yerim yok. Ben... Ben iki katını öderim! Gerekirse iki iş birden yaparım."

Eric sadece başını salladı. "Bunu senin iyiliğin için yapıyorum; eğer kefaletini ödemeye devam edersem, hiçbir zaman bir işe yaramayacaksın. Eşyalarını toplaman için sana hafta sonuna kadar süre veriyorum, sonra da gitmeni istiyorum."

"Anlıyorum," diye üzgün bir şekilde cevap verdim. Tekrar ofladı ve ben yanaklarımdan süzülen yaşları silerken uzaklaştı. *Ne biliyorsun; dibin de bir bodrumu var.*

OceanofPDF.com

İkinci Bölüm

Franklin

Güvenilir düz beyaz tişörtümü ve kot pantolonumu çekiştirirken, uzun zaman sonra ilk randevumda giymek için biraz daha şık bir şeyim olmasını diledim.

Dün yaşadığım kötü şansın ardından, un, hamur ve gözyaşlarımdan arındım ve mutsuzluğumun içinde debelenmenin bana bir faydası olmayacağına karar verdim. Birkaç blok yürüyerek halk kütüphanesine gittim ve bilgisayarı kullanarak şehirdeki işletmelere bir düzine online başvuru yaptım. Umarım benimle görüşmek isterlerse yakında ararlardı, çünkü ev telefon numaram sadece birkaç gün daha bende kalacaktı.

İş arayışım tamamlandığında, en sevdiğim sohbet odasına tıkladım, burada denizaltılar ve Domlar birbirine karışıyor ve bağlantılar kuruyordu. Bir BDSM kulübüne katılacak param olmadığından, sohbet odası şimdiye kadar hizmet ettiğim her Efendiyi bulduğum yerdı. Kabul, hiçbiri işe *yaramadı*, ama bu birinin yapamayacağı anlamına gelmiyordu, değil mi?

Öyle umuyordum çünkü Darren adında bir Dom internette benimle ilgilendi ve bu akşam yemekte onunla buluşmamı söyledi. Ne yazık ki beni almak istemedi; şoförüm olmadığını söyledi ama sorun değildi. Beni şehir merkezinde Darren'la buluşacağım şık fondü restoranı 'Embers'a götürecek bir taksi vardı.

Embers'ta ya da başka bir yerde hiç yemek yememiştim. Yırtık spor ayakkabılarım da dahil olmak üzere gündelik kıyafetlerimle içeri girmeme izin verilmesini umuyordum. Hamur ikilemi yüzünden daha güzel çiftimi atmak zorunda kalmıştım,

ve bunların sol ayak baş parmağında bir delik vardı ve sağ ayağın tabanı gevşekti. Ama elimde sadece bunlar vardı. Umarım Darren aldırılmazdı.

Gerçekten bir randevuya çıkacağım için çok heyecanlıydım. Genelde erkekler beni sadece evlerine götürür, insan içine çıkarmazlardı. Belki de bu Darren'ın farklı bir şey aradığı anlamına geliyordu; benimle bir ilişki istiyordu. Belki de olması gereken buydu ve mutluluk içinde yaşayacaktık ve para ya da ev konusunda endişelenmeme gerek kalmayacaktı. Belki o benim evim olabilirdi.

Taksinin arka koltuğuna tırmanıp şehir merkezine doğru yol alırken kalbim umutla çarpıyordu. Şoför kaldırıma yanaştığında ve Darren'ı restoranın dışında beklerken gördüğümde neredeyse çığlık atacaktım. Onu internetteki fotoğrafından tanımıştım. Çabucak ödemeyi yaptım, taksiden atladım ve kaldırımda ona doğru koştum.

Sevimliydi; siyah, dağınık saçları ve koyu renk gözleri vardı. Benim 1.80'lik boyumdan biraz daha kısa, ultra ince bedenimden daha kalındı ve

Muhtemelen benden dört yaş büyüktü. Genelde ustalarımın ondan daha yaşlı olmasını tercih ederdim ama bunun bir önemi yoktu. Genç olması Darren'ın deneyimsiz olduğu anlamına gelmiyordu. Onunla tanıştığım için heyecanlıyım. Ta ki dudağını bana doğru hırlayana kadar.

"Cidden benimle tanışmak için *bunu* mu giydin? Belli ki ilk izlenime önem vermiyorsun."

"Özür dilerim efendim," dedim. "Sahip olduğum tek şey buydu." O da aşırı şık giyinmemişti, bir kot pantolon ve düğmeli bir gömlek giymişti ama Onu hayal kırıklığına uğrattığım için korkunç. *Bu kadar çabuk batırmak bana mı kaldı?*

"Bu haldeyken seni içeri alamam." "Özür dilerim," diye tekrarladım, bakışlarımı yere indirerek.

"Her neyse; bu sadece senin için daha fazla para harcamak zorunda kalmayacağım anlamına geliyor. Nereye gidersek gidelim, yemeğini hak etmek zorundasın." Beni üst kolumdan tuttu ve kabaca sürükleyerek bir otoparka götürdü.

Binanın arka tarafı boş ve sessizdi ve beni bir tuğla duvara doğru itti. Sert oyunlara yabancı değildim ama bu doğru değildi. Onu on saniyedir tanıyordum ve beni hırpalamasına asla yeşil ışık yakmamıştım.

"Dizlerinin üzerine çök," diye bağırdı ve yeri işaret etti.

"Efendim, ben hazır değilim-"

"Benimle tekrar mı konuşuyorsun?" Yüzüme bir tokat attı ve yanağımın acımasına neden oldu. *Bu kesinlikle doğru değil.* Bu oyun değildi. Beni korkutuyordu.

"Özür dilerim efendim; bunu yapmaya çalışmıyorum ama hiçbir şey hakkında konuşmadık. Size güvenli sözlerimi vermedim ya da-"

"Güvenli söz hakkın yok. Yetkili benim ve *şimdi* dizlerinin üzerine çök dedim."

Omuzlarımı iterken, "Lütfen, hayır," diye yalvardım. "Lütfen bunu yapma. Kırmızı!" Bunun bir tür oyun *olması* ihtimaline karşı bağırdım.

'Kırmızı' kolayca tanınan güvenli bir kelimeydi ama Darren durmadı.

"Kapa çeneni," diye karşılık verdi, beni kucağında itip kakarak.

Derin, gür bir ses "Yeter!" diye bağırdı ve bu söz her yönden yankılandı.

Darren şaşkınlıkla ellerini indirdi ve ben de sese doğru baktım. Yüzü öfkeyle gerilmiş ve gözleri ateş saçan bir adam bize doğru yürüyordu.

Tanrım, muhteşemdi; uzun boylu ve formdaydı, ipeksi kahverengi saçları geriye doğru taranmıştı, ancak gri saçları kafasının kenarlarına serpilmişti ve sakalı boyunca. Güzel safir mavisi gözleri vardı, ama onunla ilgili en kışkırtıcı şey kendisinden yayılan güç ve kontroldü.

Varlığı o kadar ezici ve emrediciydi ki önünde dizlerimin üzerine
çöktüm. Bedenim onun karşısında huşu içinde titrerken yere odaklandım.

OceanofPDF.com

Üçüncü Bölüm

Shawn

"Sana söylüyorum Holden, bu adam topal bir dildo kadar işe yaramaz," diye yakındım telefonda şehir merkezindeki caddelerden geçerken. Akşam yemeğine gidiyordum ve en iyi arkadaşıma işteki boktan günüm hakkında dert yanmam gerekiyordu.

İş danışmanlığı işimde yerime geçecek kişiyi eğitmekle görevlendirilmiştim ve adam benim 'moron salatası' olarak adlandırmayı sevdiğim türden biriydi; kibir ve aptallığın tatsız bir karışımı. Ne yaptığına dair hiçbir fikri yoktu ama Kıdemli Danışman işine doğru kayıyordu. Neden?

Çünkü şirketin ortaklarından birinin yepyeni damadıydı.

Holden'ın kahkahası hat boyunca gürledi. "Çok özür dilerim, Shawn." "Evet, sesin gerçekten çok üzgün geliyor," diye takıldım.

Birbirimize

Birbirimizi önemsemediğimizi göstermenin bir yolu da boku. "Eğer *gerçekten* üzgün olsaydın, bana Premier Business Solutions'ı unutmamı ve seninle işe başlamamı söyledin."

Holden birkaç aydır kendi işini yapıyordu ve çok iyi gidiyordu. O kadar çok müşterisi vardı ki bir iş ortağına ihtiyacı vardı ve bana bu pozisyonu teklif etti. Açıkçası, bu şansa balıklama atladım; işinde sadece yetkin değil, aynı zamanda oldukça harika olan en iyi arkadaşım ile çalışmaktan daha iyi bir düzen hayal edemezdin.

Tekrar kıkırdadı. "Sana söyledim, sen hazır olduğunda ben de hazırım." Her şeyi sigorta ve lisansla ayarlamak ve müşteri oluşturmak için birkaç aya ihtiyacı vardı, ama şimdi nihayet ona katılmamın zamanı gelmişti.

Hayal kırıklığına uğramış bir iç çektim. "Evet, biliyorum." Ama eğer benim

Premier'den kıdem tazminatı alabilmek için bir ay önceden haber vermem ve Chance'i, yani topal dildoyu eğitmem gerekiyordu. Oraya bir şeyler elde edemeyeceğim kadar çok ruh kırıcı, hayal yıkıcı yılımı verdim. "İnan bana, günleri sayıyorum." Özgür bir adam olana kadar tam on bir iş günüm vardı.

"Onunla konuşabilir miyim, baba?" diye seslendi hattan ve Holden'ın nişanlısı, küçük ve benim kendi tayin ettiğim yeğenim Ollie'nin sesini kolayca tanıdım.

"Elbette, bebeğim."

Ollie "Merhaba Shawn Amca!" diye selam vermeden önce hattan bir hışırtı sesi geldi.

"Hey, dostum. Bugün neler yaptın?"

"Trenlerimle oynadım, bir blok şehir inşa ettim ve bir resim boyadım.

Baba."

"Çok yoğun bir güne benziyor. Biraz kestirdin mi?" Ollie'de narkolepsi vardı ve ne yaparsa yapsın gün içinde çok uykusu gelirdi.

"Evet. Tüm enerjimi geri kazandım."

"Güzel; demek ki *bana* da bir resim boyayabilirsin."

Ollie kıkırdadı. "Tamam! Hemen şimdi başlayacağım. Güle güle,

Shawn Amca!"

"Güle güle, dostum." O küçük tatlıyı çok severdim. Romantik bir şekilde değil; o gerçekten benim yeğenim gibiydi - ailem. Holden'ı o kadar mutlu ediyordu ki onu sevmekten başka bir şey yapamıyordum. Arkadaşım mükemmel oğluyla tanışmak için hayatı boyunca beklemişti.

Elbette ben de çok kıskançtım; ben de mükemmel erkeğimi istiyordum ama küçük bir erkek aramıyordum. Şımartabileceğim, üzerine titreyebileceğim, koruyabileceğim... ve bağlayıp becerebileceğim bir köle istiyordum. Yatak odasında hükmedebileceğim ama her zaman sevebileceğim bir erkek istiyordum.

Ve şimdiye kadar bu konuda hiç şansım olmamıştı. Oyun oynamak isteyen ya da geçici bir durumla ilgilenen erkeklerle tanışmıştım ama ben artık bir yuva kurmaya hazırdım. Bir ilişki istiyordum ve sonsuza dek istiyordum. Kırk altı yaşındaydım ve sabırsızlanmaya başlamıştım. Hayatımın geri kalanını birlikte geçireceğim birini istiyordum.

Holden telefona geri döndüğünde, "Seni özlüyor," dedi ve düşüncelerimi yalnızlığımdan uzaklaştırdı. "Ben de öyle; seni neredeyse iki haftadır görmedik." Ollie genellikle bir araya gelmeden bir haftadan fazla zaman geçirmeyi sevmezdi. Yetişkinler için Holden'la takılmayı severdim.

sohbet eder ve Ollie'nin oyununu izlerdim. Her zamanki tarzım olmasa da bazen ben de onunla oynardım. Yeğenimi hiçbir şeyden mahrum edemezdim.

"Ben de sizi özledim çocuklar. Ben sadece o kadar meşguldüm ki Chance'in kafası ona bir şeyler öğretecek kadar kıcıktan çıksın." Bu, gece saatlerine kadar işte tutulmadığım ilk geceydi ve kendimi yemeğe çıkararak bunu kutluyordum.

"Bu hafta sonu gelmek için vaktin var mı? Belki Pazar? Izgara yaparız ve yüzeriz."

"Orada olacağım." İşimin arkadaşlarıma engel olmasına izin vermeyecektim, özellikle de şirkette bu kadar az zamanım kalmışken.

Eğer Chance hazır *değilse*, çok kötüydü; onu işe alan *ben* değildim.

"Harika. Ollie çok heyecanlanacak. Akşamın tadını çıkarın ve Chance'i unut. Pazar günü görüşürüz."

"Görüşürüz."

Telefonu kapattım ve dikkatimi en sevdiğim restoran olan Embers'ın önünde bir park yeri bulmaya yönelttim. Ne yazık ki hiç boş yer yoktu; hafta içi olmasına rağmen mekân tıklım tıklımdı. Bu yüzden binanın arka tarafına geçtim ve kaldırım kenarında bir yer buldum. İdeal seçimim bu değildi; alacakaranlık çöküyordu ve sokak lambaları yoktu ama açlığım endişelerime galip geldi.

Arabamdan çıktım ve kilitledim, sonra uzaktan sert bir sesin "Dizlerinin üzerine çök" dediğini duydum.

Tek kelimeyle harika. Yalnız olduğum için kendimi yeterince kötü hissetmiyordum; başka birinin sahnesine kulak misafiri olup bunu yüzüme vurabildiğim için çok mutluyum.

Tuzlu ve kıskanç hissederek, kaldırımda yürürken bir şey dikkatimi çekene kadar konuşmayı görmezden geldim; daha yumuşak, daha tatlı bir ses, "Hiçbir şey hakkında konuşmadık. Sana güvenli sözcüklerimi vermedim."

Bunu görmezden gelemedim ve olduğum yerde durdum. Sert oyun ya da tahakküm, istekli katılımcılar tarafından paylaşılmalıydı ve sınırlar belirlenmeliydi.

"Güvenli bir söz hakkın yok," diye homurdandı ilk ses. "Yetkili benim ve *şimdi* dizlerinin üzerine çök dedim."

Olamaz. Döndüm ve sese doğru yürüdüm. Eğer Birisi rızası olmadan zorlanıyordu, devreye girmeli ve elimden geldiğince yardım etmeliydim.

"Lütfen, hayır," diye yalvardı tatlı ses. "Lütfen bunu yapma. Kırmızı!"
Tüylerim diken diken oldu. Bu duyduğum en güvenli kelime ve yardım çağrısıydı. Tam köşeyi dönmüştüm ki huysuz adam diğerine çenesini kapamasını söyleyip onu yere yatırmaya çalıştı. Genç adam dehşete düşmüş görünüyordu ve bu kanımı kaynattı.

"Yeter!" Bağırdım, özentisi Dom'u ellerini genç adamdan çekecek kadar şaşırttım, o da hemen bana döndü ve dizlerinin üzerine çöktü. Onun bu teslimiyeti midemi bulandırdı.

Huysuz adam kükredi, "Ne yaptığını sanıyorsun sen? Sen sadece benim için diz çök!" Denizaltının kısa saçlarını kavradı ve onu yerden kaldırmaya çalıştı.

"Çek o lanet ellerini onun üzerinden!" Göğsünü ittim ve onu sert asfalta kış üstü yolladım. Sonra diz çöktüğü yerde titreyen genç adama döndüm. "İyi misin?" Saçlarımı tararken ona sordum. Parmaklarını saçlarında gezdirerek acısını dindirmeyi umuyordu.

O cevap veremedi, tüylü saçlı pisuar pastası ayağa kalktı ve bana bağırdı, "Ona dokunma! O benim!"

"Bu doğru mu?" Dizlerinin üzerindeki genç adama sordum. Yüzümün önünde uçuşan kırmızı bayraklar nedeniyle içtenlikle şüphe etsem de

bir oyunu bölmüş olabileceğimi ve işlerine dönmelerine izin vermem gerektiğini söyledi.

"Hayır efendim," diye cevap verdi genç adam hızla. Dürüstlük ve korkuyla dolu güzel ela gözleriyle bana baktı. "Onunla birkaç dakika önce tanıştım. Akşam yemeği yiyecektik ama beni geri çekti.

Burada." Sessizce ekledi, "Burada olmak istemiyorum."

"Teşekkür ederim, tatlı çocuk." Dürüstlüğünü ve açık sözlülüğünü takdir ettim. Saçlarını tekrar okşadım ve o da bir kedi yavrusu gibi başını avucumun içine soktu. Bu değerli çocuk, onu buraya getiren hıyardan daha iyisini hak ediyordu.

Dikkatimi yukarıda bahsi geçen hıyara çevirdim. "Öğrenmen gereken çok şey var, ufaklık. Dom olmak tehditler savurmak ve korku yaratmak demek değildir.

Sınırlara saygı göstermeli ve karşılığında saygı kazanmalısınız." Küfretmek ve bağırarak yerine soğukkanlılığımı korumaya çalışıyordum; onu korkutmak istemiyordum.

Zavallı çocuk daha da kötüleşti. "Buradan çık ve başka bir çocuğa

dokunmadan önce git kendini eğit."

"Kendi işine bak, ihtiyar." Eşek arabası beni itti ve

Sabır pencereden uçup gitti. Adamın gömleğinin yakasını kavramak için elimi tatlı çocuğun saçlarından çektim.

"Defol git buradan, yoksa on üç numara botumu kıcına sokup seni eğitirim."

Geri adım atmadan önce gözleri hafifçe açıldı ve yüzündeki ekşi ifade geri döndü. "Her neyse, bu zahmete değmez." Uzaklaşmasını izlerken ona ters ters baktım.

"İyi misin?" Çocuğa tekrar sordum ve elimi uzattım.

"Evet, efendim. Beni korkuttu ama bana zarar vermedi," dedi onu ayağa kaldırırken.

Ayağa kalktığında, nihayet dikkatim dağılmadan ona iyice bakabildim. Muhteşemdi; siyah saçları kısa kesilmişti ve ela gözleri parlıyordu. Zayıf ve oldukça uzundu; başının tepesi burnumun köprüsüne kadar geliyordu. Alnından öpmek için mükemmel bir boyda olduğunu fark etmekten kendimi alamadım.

"Beni kurtardığınız için teşekkür ederim, efendim."

"İyi olmana sevindim." Bana gülümsediğinde kalbim eridi; sol yanağında çok tatlı bir gamze vardı. Ama sonra o yanakta daha önce görmediğim kırmızı lekeyi fark ettim. "Sana vurdu mu?"

Başını salladığında içimde öfke kabardı. "Dizlerimin üzerine çökmediğimde beni tokatladı."

"Özür dilerim. Bilseydim o küçük sümük lekesinin gitmesine asla izin vermezdim." Arkamı döndüm ve tepinerek uzaklaşırken ekledim, "Onu avlayacağım ve taşaklarını öyle bir tekmeleyeceğim ki yumurtalık olacaklar."

"Lütfen gitmeyin, efendim." dediğinde durdum. Arkamı döndüğümde onu beline sarılmış halde buldum. "Lütfen beni bırakmayın."

Üç büyük adımda tekrar onun önündeydim. Onu kollarıma alırken "Özür dilerim," dedim. Diğer adama bedelini ödetmeye o kadar dalmıştım ki, bu tatlı çocuğa ihtiyacı olan ilgiyi göstermeyi unutmuştum. "Artık güvendesin. Kimsenin sana zarar vermesine izin vermeyeceğim."

Mutlu bir şekilde iç çekip başını omzuma yasladı ve kalbimin yerinden fırlayacağını sandım. Onunla ilgilenmem konusunda içgüdüsel olarak bana güveniyordu. Onu rahatsız eden adamdan nasıl kurtulduğum ya da onu rahatlatan baskın doğam yüzünden olup olmadığı önemli değildi. Vücudu benimkine mükemmel bir şekilde uyuyordu ve onu tutmak çok doğru hissettiriyordu.

Gitmesine izin vermekten nefret ediyordum ama onun hakkında çok şey bilmek istiyordum. Aradaki farkı ortadan kaldırdım ve bir adım geri çekildim ama ellerimi kalçalarına indirdim, böylece hâlâ ona dokunuyordum.

"Adın ne senin?" "Franklin

Watts."

"Tanıştığımıza memnun oldum, Franklin. Ben Shawn

Ferguson." "Ben de memnun oldum, efendim."

"Franklin, akşam yemeği için içeri girmek üzereydim. Bana katılır

mısın?" "Çok isterim!" O kadar geniş gülümsedi ki *her iki* yanağı da

çukurlaştı

ama yüzü hemen düştü. "Ama Darren içeri girecek kadar iyi giyinmediğimi

söyledi. Saygısızlık olsun diye böyle giyinmedim," diye hızla ekledi. "Bu..."

Sözlerini bitirmek için gözlerini yere indirdi, "Sahip olduğum tek şey buydu."

"Darren gidip sikini kalemtraşa sokabilir," diye karşılık verdim.

Adam, Franklin'e giyimi yüzünden kendini aşağılık hissettirdiği için

kendinden utanmalıdır. Ayrıca, Franklin bir çöp torbası da giyebilirdi.

ve hala seksi görünüyorsun. "Bence çok güzel görünüyorsun." Franklin başını eğerken tekrar gülümsedi.

"Teşekkür ederim, efendim. Ve bence siz çok yakışıklısiniz."

"O zaman çok yaşlı olduğumu düşünmüyorsun, değil mi?" Darren'ın bana ne dediğini hatırlayarak sordum.

"Hayır, efendim. Yaşlı erkeklerden hoşlanırım." Franklin'in gözleri büyüdü ve hemen ekledi, "Öyle demek istemedim. Yani, *severim* ama senin çok yaşlı olduğunu düşünmüyorum. Olgun, deneyimli erkeklerden hoşlanırım demek istedim. Senin gibi erkeklerden. Senin gibi. Senden hoşlanıyorum. Oh Tanrım." Yüzünü ellerinin arasına aldı ve ben de kendimi kaybederek içimde kopan kahkahayı serbest bıraktım. O kadar sevimliydi ki. Franklin parmaklarının arasından bana baktı. "Sen... sen bana kızgın değil misin?"

"Tabii ki hayır. Ben de senden hoşlanıyorum Franklin. Çok tatlısın ve beni gülümsetiyorsun." Ona elimi uzattım. "Yemeğe hazır mısın?"

Elini benimkinin içine sokarken Franklin'in nefesi kesildi. Onu bu kadar kolay silebileceğimi düşündüğüne ve basit bir el ele tutuşma eyleminden bu kadar etkilendiğine göre geçmişinin neye benzediğini merak ediyordum. Öğrenmeye niyetliydim. Bu tatlı çocuk hakkında her şeyi öğrenmek istiyordum.

Onu restoranın içine götürdüm ve hostese adımı verdim. Çünkü bir masa için beklemek gerekiyordu. Sonra Franklin'in etrafta yer bekleyen takım elbiseli ya da iş kıyafetli diğer insanlara bakmasını izledim. Kollarını tekrar beline doladı ve başını eğdi. Onun hiçbir şey hakkında bilinçli olmasını istemiyordum.

Ağzımı kulağına yaklaştırdım ve sessizce, "Biliyor musun, insanlar neden buranın yemek yemek için bu kadar süslü bir yer olduğunu düşünüyorlar bilmiyorum; sana çiğ yemek getiriyorlar ve pişirmek zorundasın. Burası resmen sıcak tabağı olan bir bakkal dükkânı."

Omuzları gerginliğini kaybetti ve dudakları tatlı bir gülümsemeye dönüştü. "Gerçekten çok komiksiniz, efendim."

Böyle düşünmesine sevindim; benim mizah tarzım 'alaycı pislik' ve herkes bunu takdir etmedi. "Ben de rahat bir kot pantolon giymeyi tercih ederdim ama işten sonra acıktım ve doğruca buraya geldim."

"Nerede çalışıyorsun?"

"Premier Business Solutions'da Kıdemli İş Danışmanıyım, ancak sadece birkaç hafta daha orada kalacağım. Sonra da iş ortağı olarak arkadaşşıma katılacağım. Aramızda kırk yıllık deneyim var ve yaptığımız işi seviyoruz."

"Ayrıca kendi başınıza iş yapabildiğinize göre yaptığınız işte çok iyi olmalısınız. Bu çok etkileyici, efendim." *Franklin'i sevdim.*

Sabırlı bir adam değildim; istediğim bir şeyi gördüğümde peşinden gider ve başkalarını da aynısını yapmaya zorlardım. Bu nedenle Holden oyuncakçıda Ollie'ye ağzının suyu akarak bakarken ona kendini tanıtmayı için kışına tekneyi basmıştım. İstedikim şey (ya da daha doğrusu kim) Franklin'di. Bana cehenneme gitmemi söyleyebilirdi ve ben de onun isteğine saygı duyardım ama durumumu açıkça belirtmeliydim.

"Teşekkür ederim, tatlı çocuk." Şakağına bir öpücük kondurdum ve Franklin'in nefesi tekrar kesildi. Çok hızlı ilerlediğimden endişelenerek hızla geri çektim ama gözlerinin heyecan ve umutla açıldığını gördüm.

"Ferguson, iki kişilik parti," diye seslendi ev sahibesi.

"Bu biziz." Franklin'in elini tekrar tuttum ve restoranın içinde yürürken bana sarıldı. Mekan dolu olmasına rağmen yine de samimiydi. Tüm kabinlerin etrafında yüksek duvarlar vardı, bu da özel bir alan yaratıyordu.

her yemek partisi için yer. Hostes, Franklin'le beni köşede, sessiz ve diğer müşterilerin göremeyeceği bir yere götürdü.

"Menümüze bir göz atın, garsonunuz hemen gelecek," dedi ve masaya iki deri ciltli klasör koyup gözden kayboldu.

Yarım daire şeklindeki kabine önce Franklin'in girmesine izin verdim ve kalçalarımızın birbirine değeceği kadar ona yakın bir yerde yerimi aldım.

"Burayı sevdim," dedi parmaklarını önümüzdeki pürüzsüz mermer masanın üzerinde gezdirirken. "Hiç bu kadar güzel bir yerde yemek yememiştim."

Kıymetli. Bir menü aldım ve çevirerek ana yemek bölümüne geldim.

"Burası benim en sevdiğim yer. Bence yemekleri seveceksin."

Franklin, "Benim sadece çileğe alerjim var," diye cevap verdi.

Menüsü yerine bana baktığını görmek için ona göz atana kadar garip bir sohbet başlangıcı gibi görünüyordu. Bu rastgele bir gerçek değildi; onun yerine sipariş verebilmem için ne yiyemediğini bana bildiriyordu.

Ne tür şeylerin azgın bir ereksiyona neden olabileceği şaşırtıcıdır.

Benim için çıplak bir adam görmek ya da aletime bir el değmesi gerekmedi;
pantolonuma bir tombul koymak için gereken tek şey, Franklin'in liderliğime
boyun eğdiği o basit hareketti.

"Haber verdiğiniz için teşekkür ederim. Bizim için çilek yok." Ona
göz kırptım ve o da bana bir kez daha gülümsedi.

"İyi akşamlar beyler," dedi tanıdık bir ses, dikkatimi çekerek. "Benim
adım Zack ve ben de sizin - merhaba, Shawn," diye sözlerini tamamladı. "Seni
tekrar görmek güzel."

Zack'le birkaç kez karşılaşmıştım; tam zamanlı olarak çalıştığı burada
bana hizmet etmişti ama en önemlisi, Holden ve Ollie'yle çıktığım bir tren
yolculuğunda tanışmıştık. Orada yemek görevlisiydi, fazladan çalışıyordu.
Hafta sonları tren şirketinin kasabada sunduğu birkaç sefer için saatlerce.

Holden ve Ollie ilk iki gezintiye yalnız çıktılar, ancak Ollie son bir tur daha olacağını duyunca benim de gitmem için ısrar etti. Yeğenime asla hayır diyemezdim, bu yüzden tren yolculuğuna ben de katıldım. Ollie kadar büyülenmemiştim (çocuk trenlere *takıntılı*) ama yine de keyif aldım.

Zack ile tanışmaktan da büyük keyif aldım. Ollie'yi çok sevdiği belli olan iyi bir adamdı; hiç telaşlanmadan onunla düzinelerce fotoğraf çekti ve çocuğu özel bir tatlıda jelibon ve şekerlemelerle şımarttı. Holden geniş bir gülümsemeyle ikisinin etkileşimini izledi. Hiçbir şey yoktu

Zack'in romantik niyetleri vardı; o sadece yaşam tarzına yabancı olmayan iyi bir adamdı. Onda Dom titreşimleri hissediyordum, ama tam olarak anlayamadığım bir bükülme ile.

"Selam Zack," diye gülümseyerek cevap verdim. "Nasılsın?"

"Şikayet edemem. Sana bahsettiğim o evi aldım." Adam bir evin peşinatını biriktirmek için ölesiye çalışıyordu.

Yaşadığı daireyi yenilemek için şehrin kenarındaki küçük bir eve taşındı.

"Yok artık? Bu harika!" Elimi uzattım ve o da geniş bir gülümsemeyle elimi sıktı. "Senin adına gerçekten çok sevindim. Tebrikler."

"Teşekkürler. Ben de oldukça heyecanlıyım." Dikkatini yanımda oturan güzele çevirdi. "Peki bu kim?"

"Bu Franklin," diye cevap verdim, çocuğun sırtına sahiplenici bir el koyarak. Belli ki Zack sadece kibarlık yapıyordu ve çalmaya çalışmıyordu. Franklin benden uzak durdu, ama ben bölgeciydim, açgözlüydüm ve hak iddia etmekten korkmuyordum.

Zack elini uzatarak, "Tanıştığımıza memnun oldum Franklin," dedi.

Franklin almadan önce izin almak için bana baktı. Sikim normale dönmüştü ama bu basit hareket onu tekrar havaya kaldırdı. Ona başımı salladım ve o da Zack'in elini sıktı.

"Ben de memnun oldum." 'Efendim' demeyi unuttuğunu fark ettim ve aletim neredeyse pantolonumda bir delik açacaktı; o ismi zaten benim için saklıyordu.

Ayrıldıklarında Zack tekrar bana baktı. "Peki Ollie nasıl? ne yapıyorsun?"

"Sonuna kadar şımarık," diye takıldım ve onu güldürdüm. "Harika gidiyor. Aslında bu hafta sonu onu göreceğim; onu sorduğunu söyleyeceğim."

"Lütfen yap. Tren şirketi taşındığı için küçük adamı görmeyi özledim."

"Yakında hepimiz bir araya gelmeliyiz," diye önerdim. Benzer düşünen insanlarla yargılamadan takılmak eğlenceli olurdu. Ve eğer istediğim gibi olursa, Franklin'i de yanımda getirebilirdim.

"Bunu çok isterim. Size içecek ne ikram edebilirim?" Sohbetimizden keyif alıyordum ve neredeyse yemek için burada olduğumuzu unutuyordum.

"İki kola lütfen," diye cevap verdim ve Zack başını sallayıp uzaklaştı.

Dikkatimi tekrar Franklin'e verdim ve onu masaya bakarken buldum. "Sorun nedir? Soda sevmiyor musun?"

"Hoşuma gitti efendim," diye cevap verdi sessizce.

"O zaman sorun ne?" Zack'le konuşmadan önce çok mutlu görünüyordu. Burada benimle olmak konusunda fikrini mi değiştirdi? Franklin cevap vermedi; sadece yere bakmaya devam etti. Parmaklarımı çenesinin altına koydum ve güzel gözleri benimkilere dikilene kadar başını nazıkçe çevirdim. "Konuş benimle." Sözlerim nazik ama kararlıydı. Onu neyin rahatsız ettiğini bilmem gerekiyordu ki düzeltebileyim.

Sertçe yutkundu. "Sadece... Ollie... o senin mi?"

Ohhhh. Nasıl yanlış anlamış olabileceğini görmek kolaydı. "Hayır.

Ollie en iyi arkadaşımın nişanlısı ve küçük." Rahatlayarak iç çekti ve ben de

Avucumu yanağına koydum. "Bir oğlum olsaydı burada seninle olmazdım. Olurdum.

asla hile yapma."

"Çok özür dilerim. Sizi suçlamak istememiştim efendim. Sadece-"

"Hey," diye sözünü kestim, yanağını okşadım. "Bana her şeyi sorabilirsin. Her ne kadar dudaklarından 'Efendim' kelimesini duymak *hoşuma* gitse de, istersen bana Shawn diyebilirsin." Yüzü okunamaz bir şekilde seğirdi. "Eğer istersen," diye tekrarladım ve o da başını salladı.

Zack döndüğünde, "Buyurun çocuklar," dedi. "İki kola."

İçeceklerimizi önümüze koydu ve bana baktı. "Ne yemek istediğinize karar verdiniz mi?"

"Evet." Menüye bakmama bile gerek yoktu çünkü burada neyi sevdiğimi biliyordum. "Mignon fileto, terbiyeli tavuk, bal portakalı ördek göğsü ve ne olacaksa olsun, iki ıstakoz kuyruğu alacağız." Etler küçük parçalar halinde geliyordu.

İstediğimiz gibi pişireceğimiz porsiyonlar, bu yüzden Franklin'in yeterince yiyeceğinden emin olmak istedim.

"Kulağa harika geliyor. Siparişı verip et suyunuzla birlikte hemen döneceğim," diye yanıtladı Zack tekrar ayrılmadan önce.

Franklin bana gülümseyerek "Şimdi kendimi şımarık hissediyorum," dedi ve kalbim yerinden fırladı.

"Güzel." Omzumu onun omzuna çarptım. "Şimdi senin gibi tatlı bir çocuğun Darren gibi azgın bir eşek sikiyle ne yaptığını duymak istiyorum."

Tekrar yere bakmadan önce bir kahkaha attı. "Son ustam kontratımız bittikten sonra beni bıraktı. Başka birini arıyordum ve internette Darren'la tanıştım."

"O zaman sadece bir sözleşme mi arıyorsunuz?"

Sözleşmelere yabancı değildim; Domlar genellikle bir geceden bir ömre kadar, kendisinin ve hizmetçisinin neye ihtiyacı olduğuna bağlı olarak bunları hazırlardı.

İkisini de koruyor, sınırlar ve kurallar koyuyordu. Bunlar önemliydi ama ben sözleşmeden doğan bir yükümlülüğün ya da ana hatları belirlenmiş bir oyunun ötesinde bir şey arıyordum. Bir ilişki ve eğlenceli zamanlar istiyordum.

"Aslında, ben-" Zack elinde bir tencere et suyuyla masamızda belirdiğinde Franklin konuşmayı kesti. Masamızın ortasındaki ocağı yaktı ve tencereyi üstüne koydu.

Garsonumuz mutfağa geri dönmeden önce "Bunu ısıtayım ve birazdan mezelerinizle birlikte döneceğim" diye bizi bilgilendirdi.

"Ne diyordun?" Franklin'e sordum.

"Darren'la karşılaştığımda başka bir Efendi arıyordum demek istedim. Sözleşmelerim bittikten sonra hep kovuluyorum ama hayalim sonsuza kadar tek bir adama ait olmak. Ona hizmet etmek ve onu sevmek istiyorum ama hiç kimse beni böyle istemedi. Sadece benimle oynamak istiyorlar.

sıkılırlar ve bir sonraki çocuğa geçerler." O kadar üzgün görünüyordu ki, kalbim kırıldı.

"Bende tam tersi bir sorun var," diye itiraf ettim. "Çoğu erkek özgür ruhludur ve bağlanmak istemez... mecazi anlamda," diye göz kırparak ekledim ve Franklin yine sertçe yutkundu. "Ben de sonsuzluğumu arıyorum."

Parmaklarımın arkasını yanağında gezdirdim. "Belki de birbirimizi bulmamız gerekiyordu."

"Belki de öyleydik," diye fısıltıyla cevap verdi. Ama sonra gözleri tekrar masaya kaydı. "Ama bundan şüpheliyim." *Ouch*. Anlaşılan bizim hakkımızda *yanlış* bir fikre kapılmışım. Elimi yüzünden çektim ama Franklin hemen kavradı. "Hayır, hayır, lütfen efendim, kastettiğim bu değildi! Özür dilerim; her şeyi berbat ediyorum. Her şeyi berbat ediyorum. Bu yüzden beni istemediniz."

"Ne demek istiyorsun?"

İçini çekti ve şöyle dedi: "Bir Efendi istiyorum çünkü ait olmak ve memnun etmek için can atıyorum ama aynı zamanda rehberliğe de ihtiyacım var. Kendi başıma kaldığımda hiçbir şeyi doğru yapamıyorum." Zavallı adam kendine çok yükleniyordu. "Ve tamamen dürüst olmak gerekirse, kalacak bir yere de ihtiyacım var. İşimi kaybettiğim için evimi kaybediyorum. "

Ona destek olmak ve yanında olduğumu göstermek istedim, bu yüzden kolumu omuzlarına doladım ve "Bana ne olduğunu anlat Frankie" diye rica ettim.

İsmime küçük bir gülümseme verdi ve ardından çizburgerlerin üzerindeki domatesler, un fırtınası, kabız yaşlı kadınlar ve sıcak bir bagajdaki pizza hamuruyla ilgili bir hikâye anlattı. Gülmemek için yanağımı ısırarak zorunda kaldım; hikâyenin kendisi çok komikti ama Frankie'yi kırmak istemedim. Bu olay onu derinden etkilemiş ve gururunu kırmıştı ki bu hiç de komik değildi. Ama yukarıda

Her şey bir yana, hikâyesini sevimli buldum. Hatalarını düzeltmek için elinden geleni yaptı ama şans onun yanında değildi.

"Sonra Eric kiramı ödemem konusunda bana güvenemeyeceğini söyledi ve beni evimden kovdu."

"Eric kim? Ev sahibin mi?"

Franklin başını salladı. "Ve üvey kardeşim. Kendi binasında bir stüdyo daire kiralamama izin verdi. Orada sadece bir aydan biraz fazla yaşadım. Ona ödeme yaptım," dedi hızlıca, "Ama daha iyi birisine kiralamayı tercih edeceğini söyledi. güvenilir."

Eğer Frankie'ye ay boyunca ödeme yapıldıysa, neden kovulduğunu anlamıyordum; özellikle de ailesinden. Eric'in düzenli bir gelire ihtiyacı olmasını anlıyordum ama adam koca bir apartmanın sahibiyse, üvey kardeşini biraz rahat bırakamaz mıydı? Elimden geldiğince bu tatlı çocuğa yardım etmek istiyordum.

"Dairenizin fiyatı ne kadar?"

"Bu ay Eric'e 1200 dolar ödedim."

Gözbebeklerim neredeyse kafamdan fırlayacaktı. "*1200* mü? Bir stüdyo daire için mi?" Bu, ev için ödediğim miktarın yarısından fazlaydı. lüks dairemin aylık ipoteği.

Frankie başını salladı. "Bana çok iyi bir anlaşma yaptı."

Hem de nasıl. "Binanız nerede?" Bilmediğim başka bir üst düzey kompleks yoksa, tatlı Franklin bir gezintiye çıkıyordu.

"Pine'daki Woodland Kompleksi."

Bekle. The Woodland on Pine mı? Eric mi? "Kardeşin Eric Hurst mü?" Frankie yine başını salladı. "Onu tanıyor musun?"

"Adını sadece iş bağlantılarımdan duydum," diye yalan söyledim.

Eric Hurst'ü çok iyi tanırdım; Premier'in bir müşterisiydi, ta ki işinden ayrılmak zorunda kalana kadar.

Tüm *parasını* viski ve kadınlara harcarken para *biriktirmek* için bağlar.

Görünüşe göre Eric, Frankie'nin güven dolu doğasını ve deneyimsizliğini almış ve bundan para kazanıyordu. Artık kardeşinin kendisine faydası olmadığını düşündüğü için yoluna devam ediyordu. Franklin'e karşı dürüst olmamaktan nefret ediyordum ama bu haberi ona veremezdim.

"Ben de onu çok iyi tanımıyorum," diye omuz silkti Frankie.

"Aramızda yaş farkı var, yani birlikte büyümedik. Keşke daha yakın olsaydık ama annem öldükten sonra daha da uzaklaştık."

"Kaybınız için üzgünüm," dedim ve o da başıyla teşekkür etti. "Peki ya baban?"

"Onu hiç tanımadım," diye omuz silkti yine. *Zavallı çocuk*. Dünyada yapayalnızdı; sahip olduğu tek aile ondan faydalanmak istiyordu, o da sadece uygun olduğunda. O yere geri dönmesine izin veremezdim.

"Önceki efendilerinizle mi kaldınız?" Franklin'i başka biriyle düşünmek taşaklarıma tekme yemek gibi bir şeydi ama bilmek zorundaydım.

"Evet, efendim. Sözleşmemin bir parçasıydı; bana uyumam için boş bir oda verdiler ve ben... şey, ben..."

"Anlıyorum," diyerek sözünü kestim. Olayın ayrıntılarını duymak istemiyordum. geçmişteki düzenlemelerini. Frankie'yi daha az düşündüğümünden değil, ama başka bir adamın ona dokunduğunu düşünmek beni kızdırdığı için. Bir araya getirebildiğim kadarıyla, bu diğer adamlar ona değer vermiyorlardı. Onun aynı odada kalmasına bile izin vermiyorlardı; muhtemelen sadece fiziksel ihtiyaçlarını karşılamak için onu çağırıyorlardı. Bundan daha fazlasını arzuluyordu. Bundan daha fazlasını *hak ediyordu*.

Lafı dolandıracak ya da lafı dolandıracak biri değildim, bu yüzden cesurca "Benimle kalmanı istiyorum" dedim. Belli ki birlikte kalacağı bir adam arıyordu ve ben de o adamın ben olmasını istiyordum. Ayrıca, onun yanında güvende olacağını biliyordum.

Ben. Başka bir Dom'la birlikte olursa onu koruyamazdım. Tatlı Franklin'in

Darren gibi bir sersemle yaşayacağını düşündükçe dişlerim gıcırdıyordu.

Franklin'in gözleri parladı ve yüzü kocaman bir sırıtışa dönüştü.

"Gerçekten mi efendim?"

"Bir şartla." Hızla başını salladı ve ona söylemem için beni teşvik etti. Memnun etmeye o kadar hevesliydi ki kalbim yerinden çıkacak gibiydi.

"Sözleşme yok." Kaşları şaşkınlıkla kıvrıldı, ben de açıkladım: "Bunun senin için bir sözleşme yükümlülüğü olmasını istemiyorum ve zaman

kısıtlamalarının üzerimizde belirmesini istemiyorum; istediğin zaman

ayrılmakta özgür olacaksın."

"Sınırları ve ihtiyaçları konuşacağız ve seni güvende tutacağıma söz veriyorum. Yatak odasında ve kararlar üzerinde kontrol istiyorum, ancak sadece bir anlaşma değil, romantik bir ilişki istiyorum. Sadece benimle birlikte *olmaya* açıksan benimle kalmayı kabul etmeni istiyorum. Vücudunuzdan sorumlu Domunuz ve kalbinizden sorumlu erkek arkadaşınız olmak istiyorum.

Karar senin ve

Beni geri çevirirsen anlarım ama yine de seninle akşam yemeği yemek isterim."

İşte. Her şey tamamdı. Arzularımı ve niyetlerimi ortaya koydum ve şimdi top Franklin'in sahasındaydı. Söylediklerimde ciddiym; asla onu benimle birlikte olmaya zorlayamazdım. Böyle bir ilişki asla yürümez. Bir sözleşme, elbette, ama romantizm değil.

Frankie buğulu gözlerini kırptırdı. "Efendim, bana istediğim her şeyi sunuyorsunuz. Daha önce hiç böyle biriyle birlikte olmadım ama sizi mutlu etmek için elimden geleni yapacağıma söz veriyorum."

"Sadece benim olarak bile beni mutlu ediyorsun." Bu tipik bir ilişki başlangıcı mıydı? Hayır. Umurumda mıydı? Ayrıca hayır. Bizim ilişkinin tipik *olmaktan başka bir şey* olacağı garantiydi, öyleyse neden şimdi bu saçmalık için endişelenelim? Sözleşmeler çabucak hallediliyordu, öyleyse neden bir ilişki

Farklı mı? Atlayacak ve ilerledikçe öğrenecektik. O mutlu görünüyordu ve ben de çok heyecanlıydım, başka ne önemi vardı ki?

"Seni öpmek istiyorum, Frankie." Anlaşmayı mühürlemek istiyordum; onun gerçekten benim olduğunu bilmek istiyordum.

Dudaklarını yalayarak onları parlattı ve bana daha da yüksek sesle seslendi. Her iki pürüzsüz yanağını ellerimle kavradım ve güzel gözlerine baktım. Gözlerinin bu kadar çok duyguyu barındırdığını hiç görmemiştim; heyecan, korku, umut ve özlem. Gerçekten de karmaşık ve güzel olan ruhuna açılan bir pencereydi. Derinliklerine inmek için sabırsızlanıyordum.

Yavaşça öne doğru eğildim ve nefesindeki kesikliğe gülümsedim. Ağzım onunkine değdiğinde Frankie'nin göz kapakları dalgalandı ve kayarak kapandı. Dudakları benimkilere karşı yumuşak ve pelüştü. Hayatımdaki hiçbir öpücüğe benzemeyen bir öpücüktü bu; nazik, telaşsız ve tatlı. Çok daha fazlasını vaat eden bir öpücüktü.

Geri çekildiğimde Frankie'nin gözleri yavaşça açıldı ve benimkilere baktı. "Teşekkür ederim, efendim."

"Teşekkür *ederim*," diye karşılık verdim ve yüzünde şaşkın bir ifade belirterek kıkırdamama neden oldu.

"Tamam çocuklar, ben sizin -oh, böldüğüm için özür dilerim..."

Dikkatimi bir kez daha masamızın ucunda duran, bir tepsi taşıyan ve Frankie ile benim aramda gidip gelen Zack'e çevirdim. "Sorun değil," dedim ona gülümseyerek.

Zack başıyla onayladı ve masamıza birkaç tabak koydu. "İşte tüm etleriniz, brokoli, mantar ve patatesleriniz." Franklin'e baktı ve ekledi: "Bunları nasıl hazırlayacağınızı size Shawn anlatacak."

"Teşekkür ederim," dedim Zack'e ve karşılığında bir göz kırpması aldım. Oğlumla ilgilenmeme izin vermesini takdir ediyordum. *Oğlum.*

Tanrım, bu

İnanılmazdı. Neyse ki burada o kadar çok yemek yemiştim ki, bize solucan falan vermeden her şeyi nasıl düzgün pişireceğimi biliyordum.

"Keyfini çıkarın, ben de sizi kontrol etmek için döneceğim." Zack diğer masaları kontrol etmek için tekrar yola koyuldu.

"Tamam, hadi biraz sebze pişirelim," dedim bir kaşık Her birinden biraz fokurdayan et suyuna. "Sonra da tavuk ve biftekle başlamamız gerektiğini düşünüyorum." Frankie şişini ona uzatırken başıyla onayladı. "Bu çok hassas bir sanat. Sapını bu *şekilde* tutuyorsun ve sonra..." Metal çubuğu yemek parçalarına sapladım. "Etin içine ediyorsun."

Frankie hareketlerimi taklit ederken güldü. "Çabuk öğreniyorsun. Herkes çok zarif bir şekilde bıçaklayabilir," diye takıldım ve yine kıs kıs güldü. "Ve şimdi bunları tencereye atıyoruz. Dikkatli ol ve yavaş yavaş yap; yanmanı istemiyorum."

Başını salladı ve şişlerini yavaşça et suyuna kaydırđı. "Güzelce Tamamdır." Elimi sırtında gezdirdim ve bu basit övgü karşısında daha dik oturdu. "Ben bifteğimi orta pişmiş severim; sen nasıl yersin?"

"Ortam harika," diye cevap verdi hemen.

Cebimden telefonumu çıkarırken gülümsedim. "Tamam o zaman, bir zamanlayıcı ayarlayacağım..." Ekrana bastım ve geri sayım başladı. "Ve hazır olduğunda bip sesi çıkaracak."

"Bu çok eğlenceli," dedi bana kocaman bir sırıtışla. Sadece bir akşam yemeğiydi ama Frankie onu Disneyland'e götürmüşüm gibi gülümsedi. Bu gülümsemeye bayıldığımı ve her zaman onun gülümsemesini takınmak istediğimi şimdiden söyleyebilirim.

yakışıklı bir yüz.

Dirseğimi masaya dayadım ve çenemi yumruğuma dayayarak tüm dikkatimi ona verdim. "Ee, aklında ne var?"

Frankie yine şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. Açıkça ya da özgürce konuşmaya davet edilmeye alışık olmadığı belliydi. Önceki ustalarının hepsinin kışına tekneyi basmak mı yoksa Franklin'i sıkıca tutup ona kaçırdığı her şeyi göstermek mi istediğine karar veremedim. İkisi de kulağa harika fikirler gibi geliyordu.

"Siz, efendim," diye cevap verdi bir süre sonra. "Sizin hakkınızda her şeyi bilmek istiyorum."

"Hmm..." Ona ne söyleyeceğini düşünürken dudaklarını büzdüm.

"Dediğim gibi, iş danışmanlığı yapıyorum ve yirmi yılı aşkın süredir yapıyorum. Kırk altı yaşındayım, korku filmlerini severim ve kedilere alerjim var. Çok karmaşık bir şey olmadığı sürece iyi yemek yaparım ama biraz tembelim ve dışarıda yemeyi tercih ederim. Alaycı ve inatçıyım ama çok da sadık biriyim.

Oh, ve en sevdiğim renk turuncu."

Frankie gözlerini kocaman açarak dinledi, sanki ona askeri sırlar veriyormuşum gibi söylediğim her şeyi içine çekti. "Tüm bunları bana

anlattığın için teşekkür ederim."

"Dinlediğiniz için teşekkürler." Boştaki elimle kalçasını okşadım ve "Sıra sende" dedim. Gözleri daha da büyüdü ve parmağıyla göğsünü işaret ederek beni kıkırdattı. "Evet, Frankie, istiyorum oğlum hakkında her şeyi biliyorum."

Birkaç derin nefes aldı ve cevap vermeden önce sertçe yutkundu, "Yirmi bir yaşındayım ve ben de korku filmlerini severim, ama sanırım Komediler favorimdir. Biraz dağınık olsam da yemek yapmayı ve fırında pişirmeyi seviyorum. Yine de her şeyi temizlerim." Gülümsedim ve devam etmesi için başımı salladım.

"Hiçbir hayvana alerjim yok ama hiç evcil hayvan sahibi olmadım. Yine de hep bir kirpi istemişimdir. Ben de sadık biriyim; asla aldatmadım ve *asla* aldatmam. Ve sarı rengi çok severim."

Biri ona biraz ilgi gösterdiğinde benim tatlı oğlumun söyleyecek çok şeyi vardı. Bütün gün onu dinlesem yine de yeterli olmazdı.

"Neden bir kirpi?" Merakla sordum.

Frankie cevap verirken yanakları biraz pembeleşti, "Çocukluğumdan beri onları severim. İçinde kirpi olan bir video oyunu oynardım ve gerçekten havalı olduğunu düşünürdüm. Sonra ortaokuldayken bir hayvan hakkında rapor hazırlamam gerekti ve tahmin edin ben ne seçtim?" Ona göz kırptım ve o da devam etti, "Arkadaş canlısı ve oyuncu olduklarını ve iyi Evcil hayvanlar." Omuz silkti ve sözlerini şöyle bitirdi: "Ayrıca bence çok tatlılar."

"Bence çok tatlısın," diye karşılık verdim, her ne kadar bu onun hakkını vermese de. O kadar sevimliydi ki onu yiyip bitirmek istiyordum. Ya da dışarıda. Ya da ikisini birden. *Kahretsin, yine tombul oldum.*

Franklin daha da kızardı ve başını eğdi. "Teşekkür ederim, efendim."

"Dikenli şeyleri sevmen de iyi bir şey," diye takıldım.

sık sık ortaya çıkan tavrım.

Frankie gözlerimin içine baktı ve cevap verdi, "Sen huysuz değilsin. Sen tanıdığım en iyi adamsın." Böyle devam ederse mutluluktan bayılacak ve yüzümü ocakta kızartacaktım.

Telefonumdaki zamanlayıcı öttü ve Frankie'nin yemeğini sıcak sıvıdan çıkarmasına yardım ettim. Et ve sebzelerimizi yerken bir yandan da kendimizle ilgili rastgele gerçekler hakkında konuşuyorduk. Pek çok ortak noktamız vardı; ikimiz de video oyunlarından hoşlanıyorduk (evet, ben bir yetişkinim ve hayır, umurumda değil) ve ikimiz de gençliğimizde futbol oynamıştık. Kabul ediyorum, benim gençliğim Frankie'ninkinden çok önceydi ama yine de bunu büyüleyici buldum.

Frankie daha önce hiç ördek ya da ıstakoz yememişti. Ördeğin tadının sosisli sandviç gibi olduğunu söyledi, bir ısırık daha alıp öyle olduğunu fark edene kadar güldüm ama ıstakoz kuyruğuna *bayıldı*. Onunkini yalayıp yuttu ve benimkini ona verdiğimde, gerçekten ağlayacağını düşündüm. Adam o kadar tatlıydı ki dayanamadım ama iyi anlamda.

Önümüzdeki boş tabaklara bakarken, "Her lokmayı yediğimize inanamıyorum," dedi.

"Yapabilirim," diye omuz silktim ve karnımı okşadım. "Burada yemek yediğimde hep tıknırım. Yememek için çok iyi." Eğildim ve fısıldadım, "Ve düşünsene; daha tatlı yemedik."

"Tatlı mı?"

"Oh, evet. Bize büyük bir kap çikolata getiriyorlar ve biz de içine her türlü şekerlemeyi batırıyoruz."

"Kulağa çok lezzetli geliyor. Kendimi *kesinlikle*

şımartılmış hissediyorum." "Buna alış," dedim ona göz

kırparak.

Frankie'nin göz kamaştırıcı gülümsemesi yavaşça kayboldu. "Efendim, her şey için minnettarım.

ve çok iyi vakit geçiriyorum ama bilmeni isterim ki şımartılmaya ihtiyacım

yok. Demek istediğim... benim için özel bir şey yapmana gerek yok. Sadece

seninle olmaktan hoşlanıyorum."

"Lanet olsun, eğer bu bende sana daha fazlasını verme isteği uyandırmıyorsa," diye açık açık cevap verdim ve gülümsemesi geri döndü.

"Her şey nasıldı?" Zack masamıza bir kez daha yaklaştığında sordu.

"Lezzetli," diye ikimiz birlikte cevap verdik.

Zack, "Bu akşam tatlı yiyecek misin?" diye sorduğunda bir kez daha dikkatini bana verdi.

"Evet. Sütlu çikolata alacağız, çilekli olmasın lütfen.

Alerjisi var."

"Sorun değil." Kirli tabaklarımızı tepsisine topladıktan sonra bana, "Senin için de uygunsa oğlun için özel bir ikamem var," dedi. Bir başkasının ağzından 'senin oğlan' lafını duymak beni yine pantolonumdan fırlamaya hazır hale getirmişti. Frankie'yi *herkesin* önünde sahiplendiğim için mutluydum.

"Bu çok hoş, teşekkür ederim." Zack gülümseyerek başını salladı ve tekrar gitti. İçinde kesinlikle bir Dom vardı; bana boyun eğdi, oğluma özel bir tatlı vermek için iznimi istedi ve dili zahmetsizce kullandı.

Birkaç dakika sonra elinde bir tencere sıcak çikolata sosu ve içine batırmak için bir tabak dolusu şekerlemeyle döndü. Çilek yerine bir yığın jelibon ayı görünce kıkırdadım. Omuz silkerek, "Çikolataya iyi geliyorlar," diye açıkladı.

"Her zaman yanında mı taşırsın?" Sordum; tren yolculuğunda Ollie'ye de biraz vermişti.

"Onlar benim suçlu zevkim. Ayrıca, mükemmel ikramlar yapıyorlar."

İkram mı?

"Paylaştığınız için teşekkür ederim."

Frankie ona gülümseyerek, "Evet, teşekkür ederim," dedi.

"Rica ederim." Masanın üzerine deri bir dosya koydu ve "Hesabı sizin için buraya bırakıyorum ama aceleye gerek yok. Keyfini çıkarın ve harika bir gece geçirin."

Vedalaştık ve Zack uzaklaştıktan sonra çökmekte olan tatlımıza daldık. Şekerlemeleri, kurabiyeleri ve kek parçalarını sıcak sosa batırdık ve her lokmayı yedik. Ve Zack haklıydı; sakızlı Ayılar çikolatayla kaplandığında oldukça lezzetliydi.

Tıka basa doyduktan sonra hesabı ödedim, Zack'e yüklü bir bahşış ve bize bu kadar iyi baktığı için teşekkür eden kısa bir not bıraktım.

Frankie'nin elini tuttum ve "Eve gitmeye hazır mısınız?" diye sordum. Fısıldadığında gözleri nem ve mutlulukla doldu, "Çok hazırım efendim."

Dördüncü Bölüm

Shawn

Frankie'yi eve götürmek hafif ve eğlenceliydi. Radyoyu açtım ve ılık yaz esintisini içeri almak için camları indirdim. Kolunu camdan dışarı çıkardı ve rüzgârı teninde hissederek aşağı yukarı salladı.

Arabamı sevdiğini söyledi; sportif, gümüş rengi bir BMW. Birkaç yıl önce, yaşım ve yalnızlığım yüzünden kendimi kötü hissettiğimde almıştım. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, üzüntümü gidermedi. Ama oğlumun yanımdaki koltuktan gülümsediğini görmek, hüznün tüm hatıralarını kovdu.

Bu zamanı beklentileri, sınırları ve daha yüzlerce şeyi gözden geçirmek için kullanabilirdim, hatta belki de kullanmalıydım ama bunun yerine Frankie'nin bana verdiği mutluluğu içime çekmeyi tercih ettim. Tanrı bilir ne zamandan beri doğru dürüst bir randevuya çıkmamıştım ve Frankie'nin de *hiç çıkmadığını* hissediyordum, bu yüzden onun stres olmadan eğlenmesini istedim.

Keşke şehir merkezinin kalbindeki apartmanıma vardığımızda Frankie'nin yüzünün fotoğrafını çekebilseydim. Yüksek binanın yan tarafına bakarken çenesi düştü ve yeraltı otoparkına girdiğimizde "Oha" diye fısıldadı.

Belirlediğim yere park ettiğimde, "Seni almaya geleceğim," dedim. Kapısını açana kadar olduğu yerde kaldı ve elini tutup asansöre götürdüğümde gülümsedi.

Kodumu girdim ve kapılar bizim için açıldı, bizi yukarı çıkardı. Lobide. Etrafta birkaç kişi dolaşıyordu ama oldukça sessiz bir geceydi.

Frankie'yi mermer zemin üzerinde kapıcının durduğu resepsiyona götürdüm.

"İyi akşamlar," diye selamladı başını eğerek. "Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"20B numaralı daire için ekstra bir anahtar sipariş etmem gerekiyor," dedim ve Frankie kocaman gözlerle bana bakarken sessizce soludu. Göz kırptım ve kapıcıya bir kez daha dikkatimi verdim.

"Bunu hemen halledeceğim. Başka bir şey var mıydı?" "Hayır, bu kadar yeter. İyi geceler."

"İyi geceler," diye yanıtladı başını bir kez daha eğerek.

Frankie, ben onu başka bir asansöre götürüp 20. katın düğmesine basana kadar sessiz kaldı. Kapılar kapandığında boğazını temizledi ve

"Teşekkür ederim efendim. Bana evinizin anahtarını vermenizi hiç beklemiyordum.

ev."

O kadar saftı ki; hiçbir şey beklemiyordu ama her şey için minnettardı. Verdiği tepki bana kaldığı başka hiçbir yerin anahtarını almadığını söyledi. Önceki efendileri muhtemelen onlar yokken onu kilit altında tutmuş ve saklamışlardı. Onu asla saklamak istemedim ve kendini hapsedilmiş hissetmesini asla istemedim.

Gülümsedim ve elini sıktım. "Sahip olduğun sürece burası artık senin de evin." Parlayan gözlerinde öyle bir sevinçle bana baktı ki içim ısındı.

Asansör yirminci katta durdu ve Frankie benimle birlikte koridorda '20B' işaretli kapıya doğru yürüdü. Anahtarımı kapının koluna sokarken "Bu biziz," diye ilan ettim. Kapıyı iterek açtım ve Frankie'nin yeni evini sevmesini umarak nefesimi tuttum.

Eşiği geçtiğimizde çenesi düştü. Girişte durduğumuz yerden geniş açık yaşam alanını biraz görebiliyorduk,

Parke zeminler ve siyah deri mobilyalar vardı. Sağ tarafımızda parlak beyaz fayansları ve aletleri olan mutfak vardı.

"Efendim, bu çok güzel," diye nefes aldı.

Hoşuna gittiğini bilmek kalbimi hızlandırdı. Dudaklarımı kulağına indirdim ve fısıldadım, "Gözlerini kapat. Seni en iyi kısımla şaşırtmak istiyorum."

Onları sıkarak kapattı ve ben de onu oturma odasından geçirerek yüksek pencerelerin olduğu duvara doğru yönlendirdim. Bir paneli yana kaydardım ve onu oradan geçirip balkona çıkardım. Parmaklıkların hemen arkasındayken fısıldadım, "Gözlerini aç."

Frankie dediğimi yaptı ve etrafımızdaki ışık ve bina denizine bakarken nefesi kesildi. "Buradan tüm şehri görebiliyorum."

"Beğendin mi?"

"Bu şimdiye kadar gördüğüm en muhteşem şey."

Arkasına geçtim ve kollarımı beline doladım, ufuk çizgisine bakarken ince bedenini kendime yasladım. Çalıştığım binayı işaret ettim ve Frankie altımızdaki kaldırımlarda yürüyen insanların ne kadar küçük görüldüğüne hayret etti.

"Benimle gel," dedim boynunun yan tarafını öptükten sonra, "sana geri kalanını göstermek istiyorum."

Onu tekrar içeri götürdüm, burada yaşam alanını ve çok sık kullanmadığım uzak uçtaki yemek masasını daha iyi görebildi. Yatak odasına götürmeden önce ona taş döşeli büyük bir duşun bulunduğu banyoyu gösterdim.

Ayrıca şehre bakan uzun pencereleri, duvarda düz ekran bir televizyonu ve kalın kumaşlarla kaplı dört direkli kral yatağı vardı. beyaz yatak takımı. Frankie parmaklarını kumaşın üzerinde gezdirdi ve ne kadar yumuşak olduğu konusunda yorum yaptı.

Tekrar yüzüme baktığında ona "Burada benimle kalacaksın," dedim.

Gözleri irileşti. "Seninle uyuyabilir miyim?" Hızlanan nefeslerle göğsü şişti. "Gerçekten mi efendim?"

"Gerçekten mi?" İki elimi de kısa saçlarının arasına soktum. "Seninle bir ilişki istediğimi söyledim ve bunda ciddiydim. Seni yanımda istiyorum. Gece yanımda yatarken vücudunu hissetmek istiyorum."

Frankie'nin gözleri nemle doldu ve bu anın benim için olduğu kadar onun için de çok şey ifade ettiğini biliyordum. Ama iyi gözyaşları olsa bile üzülmesini istemiyordum. Rahatlamış ve mutlu olmasını istiyordum, bu yüzden ısıyı yükseltmeye karar verdim.

"Bakmak ve ilgilenmek için benimsin ve buna yatak odası da dahil. Burada kontrol bende. Vücudundan ve zevkinden ben sorumluyum. Kendini iyi hissedip hissetmeyeceğine, ne zaman ve nasıl hissedeceğine ben karar veririm. Anlaşıldı mı?"

Frankie'nin adem elması kalınca yutkunurken sallanıyordu. "Evet, efendim."

Vay anasını, bu çok ateşli. Daha önce hiç kimse bana 'Efendi' dememişti. Ben 'Efendim' ya da sadece 'Dom' derdim, ama onun dudaklarından çıkan 'Efendi' sesi mükemmeldi.

"Güzel. Çünkü sana kendini iyi hissettirmek istiyorum Frankie. Ellerimin altında titremeni istiyorum. Vücudun dokunulmayacak kadar güzel ve cezbedici ve ben de benim olana dokunmak istiyorum. Sınırları henüz konuşmadık, bu yüzden sana bakacağıma ve bu gece işleri evcil tutacağıma söz veriyorum. Kabul ediyor musun?

Bunu mu?" Onu ne kadar istesem ve ona ne kadar ihtiyacım olsa

da, onu asla zorlamayacaktım. Frankie net bir şekilde,

"Evet," diye yanıtladı.

"Bana güvenli kelimeni söylemeni istiyorum." Her ne kadar işleri basit tutmayı planlasam da, benim yanımda kendini güvende hissetmesini istiyordum.

"Sinyal lambalarını kullanırım; yavaşlamanızı veya daha nazik olmanızı istiyorsam sarı, durmanızı istiyorsam kırmızı yanar."

"Çok iyi iş çıkardın evlat." Övgüm karşısında Frankie'nin omuzları dikleşti. "Şimdi takım elbisemi çıkarmanı istiyorum."

Ayakkabılarımı çözmek için hemen dizlerinin üzerine çöktü ve onları ayağımdan kaydırды. Ayakkabılarımı çıkarmadan önce onları yatağımın altına sakladı.

çoraplarımı çıkardım ve ayağa kalktım. Frankie kemerimi ustalıkla çözdü ve yatağın üzerine katlamadan önce pantolonumu ve ceketimi çıkarmama yardım etti.

"Ve gömleğim," dedim ona, durakladığında ve sadece takım elbisem dediğimi fark ettiğimde. Sözlerimi harfiyen yerine getirmeye dikkat ediyordu. Söylediğimden az ya da çok. Onun tam teslimiyeti, boxer külotumun içinde sikimin kalın ve ağır olmasını sağladı.

Frankie kravatımı gevşetti ve boynumdan kaldırdı. Gömleğimin her bir düğmesini deliğinden geçirdi ve diğerleriyle birlikte katladı.

giysilerimi çıkardı. Karşısında sadece iç çamaşırlarımla durduğumda,

"Gördüğün hoşuna gitti mi evlat?" diye sordum.

Açıkçası cevabı konusunda biraz gergindim; tanıdığım çoğu orta yaşlı erkekten daha fittim ama vücudum hiçbir şekilde mükemmel değildi. Orada burada kırışıklıklarım vardı - özellikle de alnımdaki ve gözlerimin etrafındaki ince çizgiler. Zayıftım ama karnımda son beş yıl içinde aldığım birkaç kilo fazlalık vardı ve gümüş rengi saçlarım köprücük kemiğimden ayak bileklerime kadar her yerimi kaplıyordu.

Frankie, "Mükemmelsiniz, Usta," diye cevap verdi ve ben sessiz bir rahatlama iç çekişi yaptım. "Size dokunabilir miyim?"

"Evet" diye cevap verdiğimde sesim derin ve boğuktu.

Parmaklarını göğsüme dokundurdu ve oradaki seyrek saçları taradı.

Gülümsedi ve yavaşça karnımı aşağı yukarı okşadı.

Elleri tekrar göğsümün üzerine geldi. "Mükemmel," diye tekrarladı fısıltıyla.

Dokunuşu ve sözleri beni tamamen sertleştirdi ve zonklattı.

"Elbiselerini çıkar, evlat."

Frankie başını salladı ve tişörtünü başından çekti. Ayakkabılarını ve çoraplarını tekmeledi, kot pantolonunu ve külotunu tek bir hareketle indirdi.

Dik durdu ama değerlendirmemi beklerken dudağını çiğnedi.

Gövdesi ince, gergin ve mükemmel derecede pürüzsüzdü. Bacakları uzun ve zayıftı ve şimdiye kadar gördüğüm en güzel penise sahipti; pembe bir kafa ile kesilmiş ve kırpılmış koyu saçlarla çevriliydi. İncelediğim kadarıyla sertti ve yaklaşık altı buçuk inç uzunluğundaydı.

"Frankie, çok güzelsin." "Gerçekten

mi, Usta?"

"Benden şüphe mi ediyorsun?"

"Hayır, tabii ki hayır! Özür dilerim, öyle demek istemedim-"

"Şşş, şşş," diye onu yatıştırdım, yanaklarını ellerimin arasına aldım.

İnançsızlığının benimle bir ilgisi olmadığını biliyordum; daha ziyade, onu nasıl gördüğünü

kendisi. "Sanırım Efendinin sana ne kadar güzel olduğunu *göstermesine*

ihtiyacın var." Gözleri parıldarken tekrar sertçe yutkundu. "Lütfen."

"Gözlerini kapat." Dediğimi yaptıktan sonra kravatımı

yatağın üzerindeki kıyafet yığınının en üstüne koydum. Göz bağı gibi

Frankie'nin üzerine yerleştirdim ve başının arkasından bağladım.

"Rahatlamanı ve sesimin tınısına ve dokunuşumun hissine odaklanmanı istiyorum."

"Evet, Efendim."

O göremese de gülümsedim ve parmağımı çenesinin altından

geçirerek başını geriye yatırdım. Dudaklarımı dudaklarına değdirdim, Frankie en tatlı mırıldanma sesini çıkarana kadar onu yavaşça ve şefkatle öptüm.

Sonra ağzını kendi ağzımla açtım ve dilimi dişlerinin arasından geçirdim.

Öpüşmenin kontrolünü elime aldım, ağzının her yüzeyini yaladım, dilini, yanaklarını ve üzerlerindeki çikolatanın ince tadını tattım. Hızımı telaşsız tuttum, Frankie'ye onu öpmenin aceleye getirilecek değil, değer verilecek bir şey olduğunu göstermek istiyordum.

Pelüş alt dudakını dişlerimin arasına sıkıştırdım ve geri çekerek bir *çırpıda* serbest bıraktım. Gözlerimi açtığımda Frankie'nin dudakları hâlâ ayırıktı ve hızlı hızlı nefes alıyordu. Yarığının üzerinde bir damla ön sperm dengelenmişti ve siki hızlı kalp atışlarıyla birlikte nabız gibi atıyordu.

"Yatağa yüzüstü uzan," diye talimat verdim ve elini tutup onu yatağın kenarına götürdüm. Üzerine tırmandı ve başını sola çevirerek ön tarafına yaslandı. Kıyafetlerimi yatağın üzerine çok güzel katlamıştı ama yoluma çıkıyorlardı, bu yüzden yatağın üzerinde ona katılmadan önce onları yere ittim.

Uyluklarının arkasına geçtim ve komodinden (bariz nedenlerden dolayı orada) avucuma biraz losyon pompaladım. Frankie'nin sırtına dokunmadan önce kremi ellerimde ısıttım.

Parmaklarımın arasında etini sıkıca yoğurarak omuzlarına masaj yaptım. Omurgasını ovarken derisinin altındaki kemiklerinin çıkıntılarını hissedebiliyordum. Soluk teninin arasında göze çarpan birkaç büyük çili vardı ve her birine başparmaklarımın uçlarıyla masaj yaptım.

Çok yoğun olmayacağıma söz verdiğimden, bunun yerine daha önce hiç deneyimlemediğinden şüphe duyduğum bir şekilde onu şımartmak ve onunla ilgilenmek için zaman ayırdım. Vücudunun her santimini öğreniyor ve hafızama kaydediyordum.

Bacaklarından geri çekildim ve ellerimi bacaklarına kadar indirdim. kışının yanaklarını okşadım. İsterse güvenli sözcüklerini kullanması için ona bir fırsat vererek onları bir süre hareketsiz tuttum. Sessiz kaldığında, ben

parmak uçlarımı etine batırdım ve sıkıca masaj yaptım. Her

çimdiklediğimde, küçük güzel deliğine bir göz atıyordum.

Tanrım, mükemmeldi; pembe, sıkı ve tıraşlı pürüzsüz. Ağzım tatmak için sulandı, ama içine dalma dürtüsüyle savaştım ve bunun yerine kasları dokunuşumun altında macun haline gelene kadar masajıma devam ettim.

"Sırt üstü dön," dedim kıçına hafifçe vurarak. Altımda kaymasına izin vermek için dizlerimin üzerine kalktım. Yüzünü dikleştirdiğinde kendimi tekrar aşağı indirdim ve sert siklerimiz birbirine sürtündüğünde Frankie inledi.

"Dokunuşum seni iyi hissettiriyor mu?" Ellerimi karnının ve göğsünün üzerinde gezdirirken, masaj yapmak yerine okşayarak sordum.

"Evet, Efendim." Başparmaklarımı meme uçlarına bastırdığımda nefesi kesildi. "Beni çok güzel hissettiriyor."

Kulaktan kulağa gülümsedim; bu akşamdan tam olarak istediğim şey buydu. Vahşileştiğimizde, *benim* için ne anlama geldiğini bildiği için bunun onun için daha da anlamlı olmasını umuyordum. "Sen benim güzel oğlumsun, Frankie. Bunu asla unutma."

"Evet, Efendim."

Meme uçlarını sıkarak ve yuvarlayarak onayımı gösterdim. hassas derisini parmaklarımın arasına aldım. İnledi ve sırtını dikleştirerek göğsünü dokunuşuma daha da bastırdı. Buna izin verdim çünkü o çok güzeldi.

Bir kez daha iyice sıktıktan sonra, göbeğinin altındaki deriyi gıdıklayana kadar parmak uçlarımı aşağı doğru okşadım. "Sana kendini daha da iyi hissettirmemi ister misin? daha iyi mi?"

"Evet! Tanrım, evet, lütfen."

Onun coşkusuna gülümsedim ve dişlerinin arasından bir nefes emerken parmağımı sikinin uzunluğuunda gezdirdim. Parmağımı yarığının üzerine hafifçe vurarak yapışkan sıvıyı yukarı çektim. Frankie mırıldandı ve pelvisini yukarı kaldırarak sikini bana yaklaştırdı. Çok sevimliydi ama tam kontrol istiyordum.

"Kalçalarını sabit tut," diye sertçe talimat verdim. Hızla başıyla onayladı, kıcını yatağa çarptı ve kendini yatağa sabitlercesine altındaki battaniyeyi yumruklarıyla kavradı.

Parmaklarımı şaftının etrafına sardım ve yavaş bir vuruş yaptım. "Bu güzel sikin sorumlusu kim söyle bana." Onayını duymak istediğim kadar ona hatırlatmak da istiyordum.

"Öylesiniz, Efendim."

"Aynen öyle." Onu tekrar pompaladım, ön spermin ondan ve elimin arkasından sızmasını izledim. "Mm, oğlum çok heyecanlı

beni." Elimi onun etrafında sıktım ve onu sert ve hızlı bir şekilde salladım.

Şımartma zamanı sona ermişti. Ona zevk verme zamanıydı.

"Ohhh tanrım," diye inledi Frankie, battaniyeye sıkıca sarılmıştı.

"Bu iyi hissettiriyor mu?"

"Evet, Efendim!" Başını geriye doğru eğerken boyun kasları gerildi.

"Bu inanılmaz." Tatlı Frankie'nin küfrettiğini ilk kez duyuyordum ve bu beni daha da hızlandırdı.

Onu elimden geldiğince hızlı bir şekilde pompalarken ön kolum ağrıyordu, altımda kıvranıp inlemesini seviyordum. Onu kökten uca pompalarken parmaklarım onlara çarptığında taşakları seğirdi ve zıpladı. Ondan akan sıvı elimi kayganlaştırıyor ve kaymamı kolaylaştırıyordu.

"Oh, Efendim," diye inledi Frankie. "Bu çok iyi. Yaklaşıyorum.

Gelebilir miyim?"

"Henüz değil," diye huysuzca cevap verdim. Onunla biraz dalga geçmekten kendimi alamıyordum. İlk kez onun güzel vücuduna dokunuyordum ve bunun uzun sürmesini istiyordum.

Frankie'nin göğsü hızlı nefeslerle kabardı ve yorganı pençeledi.

"*Lütfen*, Efendim?"

"Bekle." Dudağını ısırdı ve alnında terler birikti ama yine de dayandı. Emirlerimi yerine getirmek için elinden gelen her şeyi yapıyordu.

lütfen beni. Onu daha fazla bekletemezdim. "Gel oğlum!"

Kalın beyaz ipler içinden fırlayıp karnına sıçrarken haykırdı. *Benim* emrimle, *benim* elimle boşaldı. İnanılmazdı ve ben hiç olmadığım kadar tahrik olmuşum.

Boxer külotumu garip bir hareketle çıkardım.

Frankie'nin gözleri bağlı olduğu için göremediğine şükreliyordum. Onları yere fırlattım ve ince karnının üzerine oturarak kıcımı onun tohumuyla boyadım.

Gözbağını boynundan indirdim ve kendi sikimi elime alırken "Beni izle" diye talimat verdim.

Ben sikimi sert ve hızlı bir şekilde okşarken Frankie'nin gözleri büyüdü. "Efendim, çok büyüksünüz," diye fısıldadı huşu içinde. Yaklaşık sekiz inç, kesilmemiş ve kalındım ve oğlumun gördüklerini beğenmesinden memnun oldum. "Sen mükemmelsin."

Övgüsü beni utanç verici bir hızla uçurumun kenarına fırlattı. Yumruğumu hassas ucuma odakladığımda homurdandım. Frankie dudaklarını yaladı ve ben de neredeyse patlayacaktım ama kendimi tutup "Bir tane daha ister misin?" diye sordum.

Tadı?"

"Lütfen, Efendim." Ağzını kocaman açtı ve dilini dışarı çıkardı. Cinselliği kalbime fazla gelmekle tehdit ediyordu, ama yüzümde bir gülümseme ve pantolonumda bir ereksiyonla toprağa girecektim.

Dizlerimin üzerine kalktım ve sikimi son bir kez iyice çekip patlatırken hırladım. Yapışkan beyaz döl damlaları

Frankie'nin yanaklarına, çenesine ve uzattığı diline. Ulaşabildiği kadarını yaladı ve lezzeti karşısında mırıldandı.

Açgözlü bir piç olduğum için tohumlarımın tamamının vücudunda olmasını istiyordum, bu yüzden parmağımla yüzünden topladım ve ağzına soktum.

Frankie emerek temizledi, bir damlasını bile kaçırmadığından emin olmak için dilinin ucunu tenimde gezdirdi.

"Kahretsin, çok seksisin oğlum," diye nefes nefese kaldım.

Nefes al.

Frankie taşaklarımı ters çevirdiğinin farkında değilmiş gibi bana çok tatlı bir gülümseme verdi. "Teşekkür ederim efendim, ama seksi olan *sizsiniz.*"

Teşekkür etmek için dudaklarını öptüm ve yanağını okşadım.

"Burada kal, seni temizleyeceğim." Şok içinde gözlerini kırptırdı ama ben üstünden inip yandaki banyoya girerken bir şey söylemedi.

Onun d  llerini k   imdan temizledim, ki bu benim i  in yeni bir deneyimdi. Sonra bezi ılık suyla tekrar ıslattım ve yatak odasına ta  ıdım.

Frankie, ben onu nazik  e silerken cam gibi g  zlerle izledi.

"Te  ekk  r ederim efendim," diye fısıldadı titrek bir sesle. Tedavi sonrası bakımının ona bu kadar yabancı gelmesi beni hem   fkelendirdi hem de   zd  .

"Bir   ey de  il." Onu tekrar   pt  m ve k    k bir g  l  mseme verdim.

"Hadi; gidip yatmak i  in hazırlanalım. Ge   oluyor ve bu ya  lı adamın i  e gitmek i  in erken kalkması gerekiyor."

Beni i  eri kadar takip etmeden   nce ba  ını sallayarak kıkırdadı.

Banyoya. Lavabonun altında onun i  in fazladan bir di   fır  ası vardı ve gece rutinimizi birlikte uyguladık. Yatak odasına tekrar girdi  imizde, ertesı sabah i  in alarmımı kurdum ve telefonumu   arja taktım.

Battaniyeleri geri çekip yatağı okşadığımda Frankie utangaç görünüyordu. Benimle birlikte yatağa tırmandı ama diğer tarafta, ulaşabileceğimden uzakta durdu. Az önce ikimizi de boşaltmış ve ona dölleri yedirmiştim, bu yüzden sorunun aslında utangaçlık olduğundan şüpheliydim; bunun yerine ne yapması gerektiğinden ya da ne yapmasına izin verildiğinden emin olmadığını varsaydım.

"Yaklaş da seni kucaklayayım," diye rica ettim. Tek gereken buydu. Frankie yatağın öbür ucuna uçtu ve yanıma ilişti. Başını kıllı göğsüme yasladı, beni ortadan kucakladı ve bacaklarını benimkilere doladı.

Üstünü örttüğümden emin olduktan sonra kıkırdadım ve ona sarıldım. Başının üstünü öptüm ve ona "İyi geceler tatlım" dedim. O benim oğlumdan daha fazlasıydı. Yanımda böyle sarılmış olması bana onun *her* yönüyle benim olduğunu hatırlatıyordu.

Hafif bir duraksamadan sonra Frankie, "İyi geceler efendim," diye fısıldadı ve yanağını göğsüme yasladı. "Hayatımın en güzel günü için teşekkür ederim."

Yüzümde geniş bir gülümsemeyle uykuya daldım.

OceanofPDF.com

Beşinci Bölüm

Shawn

Hayatımın en güzel uykusundan uyandım, tatlı oğluma yapmak istediğim tüm yaramaz şeylerin hayalleriyle doluydum. Alarmımı kapatmak için döndüğümde rahatça hareket edebildiğimi fark ettim; Frankie artık bana bağlı değildi.

Uykusunda benden uzaklaştığını düşündüm ama tekrar döndüğümde gitmiş olduğunu gördüm. Yorganın yarısı düzeltilmişti ve yastığı kabartılmış bir şekilde örtünün üzerinde duruyordu.

Nereye gitti? Beni terk mi etti? Dün gece çok mu fazlaydı? Ona tatlım dediğimde çizgiyi aştım mı? Hayır, o bir şey istediğini söyledi.

ilişki de. Kahretsin, neyi yanlış yaptım?

Yataktan fırladım ve temiz bir çift boxer külot giydim. Tek planım kapıcıyı arayıp binadan çıkan güzel bir çocuk görüp görmediğini sormaktı ve aptalca bir nedenden dolayı, dahili telefondan bile *olsa* iç çamaşırla onunla konuşmak garip geliyordu.

Oturma odasına doğru koşarken kalbim mideme doğru iniyordu. Frankie'nin telefon numarasını bilmiyordum, eğer varsa bile. Ama en son yaşadığı yeri biliyordum; gerekirse peşine düşerdim. Eğer benimle işi bittiyse, bu beni paramparça ederdi ama en azından nedenini bilmek istiyordum.

Oturma odasına girdiğimde Frankie'nin odanın diğer ucunda, yemek masasının yanında yerde çıplak bir şekilde diz çökmüş olduğunu gördüm. Tekrar nefes alabildim ve yolun geri kalanını koşarak ona doğru gittim.

"Hâlâ buradasın," diye rahatlamış bir iç çekişle gözlemledim.

Frankie bakışlarında saf bir panik ve kalp acısıyla bana baktı. "Oh."

Kendini titrek bacaklarının üzerine kaldırdı ve mahrem yerlerini

"Özür dilerim. Ben sadece... şey, dün gecedен ve anahtardan sonra... şey,

kalmamı istediğini düşünmüştüm." İçindeki hüzn

"Giyinip yolunuzdan çekileceğim." diye eklediğinde ses beni parçaladı.

"Hayır, hayır, hayır!" Onu kollarıma aldım ve neredeyse canını

çıkaracaktım. "Bu rahatlatıcıydı, tatlım. Uyandığımda gitmiştin; beni terk

ettiğini sandım." Sesim takıntılı geliyordu, ki bu aslında oldukça doğrudu.

Frankie de bana aynı sıklıkla sarıldı. "Hayır, efendim. Sizi

bırakmazdım; sadece size kahvaltı hazırlamak için erken kalktım."

Dikkatimi masaya verdim ve masada bir tabak krep ve domuz

pastırması olduğunu gördüm. Yemeği fark etmemiştim bile çünkü o kadar

oğlum için endişelendim. "Bunu benim için mi yaptın?"

Göğsüme doğru başını salladı. "İyi misin? Sana yumurta yapacaktım ama dün akşamki yemeğimizden tatlı şeyleri sevdiğini biliyordum, o yüzden onun yerine krep yaptım. Ama istersen yumurta yapabilirim."

Düşünceli tavrı karşısında göğsüm ısındı. Geri çekildim ve ellerimle yanaklarını kavradım. "Frankie, bu harika. Ne diyeceğimi bilemiyorum."

Benim için suskun kalmak nadir görülen bir şeydi. "Teşekkür ederim."

Yanakları kocaman bir sırtıyla çukurlaştı. "Bir şey değil. Oh, Buraya." Arkasını döndü ve benim için sandalyemi çekti. Konuşmam geri dönmedi; hiç kimse bana bu şekilde davranmamıştı. Henüz nasıl yapacağımdan emin değildim ama Frankie'nin onu ne kadar takdir ettiğimi bilmesini sağlayacaktım.

Oturduğumda masada sadece bir tabak olduğunu fark ettim.

"Kahvaltını yapmak için beni beklemediğine sevindim," dedim çatalımı

alırken. "Yemeğinin soğumasını istemezdim."

"Hayır efendim," dedi Frankie sol tarafımdan. Başımı çevirdiğimde onu yanımda diz çökmüş, yere bakarken buldum. "Benimki mutfakta. Siz işinizi bitirdiğinizde ve ben pisliğimi temizlediğimde yiyeceğim."

Bir anda her şey anlam kazandı; *diğer Efendilerine böyle hizmet ediyordu*. Onlara el pençe divan durmuş ve aşağılık muamelesi görmüştü. Oğluma böyle davranmak istemiyordum. Yatak odasında kontrol etmek ve hayatı boyunca ona *rehberlik* etmek bana aitti ama bunun ötesinde eşit ortaklardık.

Yanımda tek dizimin üzerinde yere çöktüm ve başını yukarı kaldırdım. "Benimle yemeni gerçekten çok isterim."

Şok olmuş gibiydi ama Frankie yavaşça başını salladı. "Evet, Efendim." Dudaklarına bir öpücük kondurdum ve bir mucize eseri ondan önce ayağa kalkıp sandalyesini çekebildim.

Tatlı küçük çıplak kıcı koltuğuna yerleştiğinde, "Tabağın nerede?" diye sordum.

"Mikrodalgada." Başıımı salladım ve mutfağa doğru adım attım ama "Efendim, bekleyin!" diye seslenince durdum. Arkamı döndüğümde gözlerinin korkudan kocaman olduğunu gördüm. "Belki de oraya girmemelisin. Mutfak bir biraz dağınık."

"Sorun değil," diye söz verdim ve diğer odaya geçmeden önce ona göz kırptım.

Etrafıma bakarken bir kahkaha attım; biraz dağınıklık bunu karşılamaya yetmezdi. Tezgâhları un gibi görünen bir şey kaplamıştı, krep hamurundan damlalar yere dökülmüştü ve yağlı bir domuz pastırması tavası hâlâ ocağın üzerinde duruyordu. Ama önemli değildi; işe gitmeden önce temizlemesine yardım edecektim ve ikimizin arasında bunun uzun sürmeyeceğinden emindim.

Yemeğiyle döndüğümde Frankie'nin yüzünde hâlâ gergin bir ifade vardı. Tabağını gülümseyerek önüne koydum ve dağınıklıktan bahsetmediğimde rahatlamış bir şekilde iç geçirmesine gülmek için

yanağımı ısırđım.

Yerime oturdum ve tereyağı ve şurupla boğduktan sonra kabarık kreplerimden bir ısırık aldım. "Mm, bunlar çok lezzetli," dedim ağzım dolu bir şekilde.

"Teşekkür ederim, efendim. Beğendiğinize sevindim." Benim memnun olduğumu gördükten sonra Frankie kendi kahvaltısından bir ısırık aldı. "Pastırman iyi mi? Benimkini biraz çiğnenebilir severim."

Bütün bir parçayı ağzıma tıktırdım ve inledim. "Mükemmel." Frankie o kadar mutlu görünüyordu ki patlayacağını sandım. "İçinde domuz pastırması olduğunu bile bilmiyordum," diye omuz silktim. "Sana tembel bir aşçı olduğumu söylemiştim."

"Sizin için yemek yapmaktan mutluluk duyarım."

"Ben de seve seve yerim," dedim ağzıma bir pastırma şeridi daha tıktırırken. "Ama sadece hoşuna gidiyorsa yemek yapmanı istiyorum. Ve Lütfen kendini *mecbur* hissetme; istediğin zaman seni dışarı çıkarmaktan mutluluk duyarım."

Frankie, ağzının boş olduğundan emin olmama rağmen zorlukla yutkundu. "Teşekkür ederim, efendim." Yanılmıyorsam tabağına tekrar bakarken gözleri buğuluydu.

"Bu inanılmazdı," dedim kahvaltımın her lokmasını yok ettikten sonra. Sandalyemde arkama yaslandım ve avucumu karnımın üzerine koydum. "Yine de pantolonumun artık sığacağından emin değilim." Frankie çatalını boş tabağına bırakırken kıkırdadı. "Şimdi gülüyorsun ama metabolizmam eskisi gibi değil; beni böyle beslemeye devam edersen, bir bakmışsın beş yüz kilo olmuşum."

Tekrar kıkırdadı. "Ve sen hala hayatımda gördüğüm en seksi adam olacaksın. gördüm."

"Sanırım hâlâ rüya görüyorum; gerçek hayatta kimse bu kadar tatlı olamaz." Frankie masaya bakarken yanakları kızardı.

"Ohhh tanrım," diye inledim ayağa kalkarken, ne kadar seksi olmadığını fark etmeden önce çok dolu olan karnımı ovuşturdum. Tanrı'ya şükür ki karnımdan geğirti çıkmadan önce aklım başıma gelmişti. Frankie çıkardığım seslere aldırıyor gibiydi. Beni bu kadar iyi beslediği için gururlu görünüyordu.

Her ne kadar 'siktir et işi' deyip yatağıma geri dönmek ve kahvaltımı uyuyarak geçirmek istesem de hazırlanmam gerektiğini biliyordum. "Hâlâ birkaç işim var.

ayrılmadan birkaç dakika önce. Her şeyi temizlemene yardım edeceğim."

Başını sallamadan önce bana göz kırptı. "Sorun değil; pisliği ben yaptım, ben hallederim. Sen git rahatlatıcı bir duş al."

"Tatlım, benim için yemek yaptın; en azından temizlemene yardım edebilirim. Hepsini temizlemeyi teklif ederdim ama sanırım o kadar hızlı hareket edemeyecek kadar şiştim." Yine, hiç seksi değil.

Frankie bana sert bir bakış attı ve bu beni şaşırttı. "Sen Bütün gün işte olmak zorundaydın, bu yüzden karnının doyması gerekiyordu. Ve şimdi sen

günün stresinden önce rahatlamaya ihtiyacım var. *Ben* temizlerim." Bir kez daha nutkum tutulmuştu. Eliyle küçük bir 'kışt' hareketi yaptı. "Hadi git." Bir denizaltıya göre içinde patronluk taslayan bir taraf vardı ve ben buna bayılmışım. Daha da çok sevdiğim şey, bunu gösterebilecek kadar yanımda rahat olmasıydı.

Bana söyleneni yaptım ve inanılmaz hissettiren sıcak bir duş aldım. Sakalımı kestim, en güzel lacivert takımımı ve en parlak siyah ayakkabılarımı seçtim. Frankie için en iyi şekilde görünmek istiyordum; onun için en iyisi *olmak* istiyordum. Kalbim her zamankinden daha dolu ve gülümsemem her zamankinden daha genişti ve bunun için tatlı oğluma teşekkür etmeliydim.

Dolabımdan gri ve lacivert çizgili bir kravat aldım ama takmadan önce durdum. Onun yerine, Frankie'nin sabunlu bulaşıklarla dolu bir lavabonun önünde durduğu mutfığa götürdüm. Şaşırtıcı bir şekilde, odanın geri kalanı zaten tertemizdi.

Ayak seslerimi duyunca arkasını döndü ve bana gülümsedi.

"Efendim, çok yakışıklı görünüyorsunuz. Bu takım elbise gerçekten gözlerinizi ortaya çıkarmış."

"Teşekkür ederim, tatlım." Şakağını öptüm ve kravatı kaldırdım.

"Bunlardan birini nasıl bağlayacağını biliyor musun?" Başını salladı. "Benim için bağlar mısın?"

"Elbette." Ellerini bir bulaşık bezi üzerinde kuruladı ve boynuma doladı. Ellerini çalışırken izledim ve yüzündeki konsantrasyon ifadesine gülümsedim.

Bunu kendim de kolayca yapabilirdim; o lanet şeyi giyiyordum. yirmi yılı aşkın bir süredir, ama bunu onun yapmasını istedim. Bana hizmet etmesini değil; gün boyunca yanımda onu hatırlatmasını istedim. Ne zaman aynada kendimi görsem ya da göğsüme baksam, onunla yaşadığım bu anı hatırlayacaktım. Evet, bir aptaldım ama *sadece* oğlum için.

"Her şey hazır," dedi Frankie, benim yapabileceğimden daha iyi bir Windsor düğümü attıktan sonra. Kumaşımı düzeltti ve takım elbise ceketimin

düğmelerini ilikledi. "Sen

Çarpıcı."

"Teşekkür ederim." Elimi saçlarında gezdirdim ve bir kez daha başını avucumun içine soktu. Saçlarıyla oynanmasına bayılırdı, bu harikaydı çünkü ben de saçlarıyla oynamayı severdim. "Keşke bunu yapmak zorunda olmasaydım.

Seni terk edeceğim," diye itiraf ettim. *Hiçbir yere* gitmek istemiyordum ama ofise gitmek için ondan ayrılmam gerektiği gerçeği berbattı.

"Keşke gitmek zorunda olmasaydın, ama geldiğinde burada olacağım. geri."

Verdiği söz kalbimin biraz daha hızlı atmasına neden oldu. "Bu bana şunu hatırlattı..." Cebimden anahtarlarımı çıkardım ve yüzükten daireme ait olanı aldım. "Senin anahtarın henüz hazır olmadığı için, bir yere gitmek istersen diye bugün benimkini kullanabilirsin. Lütfen gittiğin zaman kilitle."

Anahtarı aldı ama "Bugün bir yere gitmeyi planlamıyorum.

Dürüst olmak gerekirse, gidecek hiçbir yerim yok." Sözleri beni biraz üzdü.

"O zaman burada kendinizi evinizde hissedin; *burası* sizin."

"Teşekkür ederim." Anahtarı avucunun içinde ters çevirdi. "Bana bu konuda güvendiğiniz için de teşekkür ederim."

"Elbette sana güveniyorum." İyi bir karakter yargıcıydım ve Frankie'ninki de saftı. "Gitmeden önce cep telefonu numaranı alabilir miyim? Böylece gün boyunca seni kontrol edebilirim." *Vay canına, gerçekten takıntılıyım.*

Frankie başını sallamadan önce kısa bir tebessüm etti. "Cep telefonum yok."

Lanet olsun. Ev telefonum yoktu; herkes benimle cep telefonumdan iletişime geçiyordu. "Bu hafta sonu sana bir tane alacağım," diye söz verdim. İhtiyacı olduğunda bana ulaşabileceği bir yol olmadan ondan uzakta olma fikri hoşuma gitmiyordu. "Yarın seni eski dairene götürüp eşyalarını toplayacağım, sonra da telefon almak için alışverişe çıkacağız."

Bu sefer cevap veren sırtışı hiç değişmedi. "Teşekkür ederim, efendim."

"Şimdi bana bütün gün sürecek bir öpücük ver."

Frankie atılarak dudaklarını dudaklarıma yapıştırdı. Bir anlık şoktan sonra ben de onu aynı şiddetle öptüm. Şurup kıvamındaki dillerimiz birbirine dolanırken ve birbirinin etrafında dönerken, hâlâ çıplak olan kıkırını iki avucumla kavradım. Onu nefessiz kalana kadar öptüm ve sonra biraz daha öptüm. Sonunda geri çekildiğimde yanakları kızarmış, göz bebekleri şişmiş ve siki taş gibi olmuştu.

"Buradan döndüğümde seninle uzun uzun konuşacağız.

çalış." Oğlumu arzuladığım şekilde tatmin edebilmem için sınırlarımızı belirlemenin zamanı gelmişti. Frankie başıyla onayladı ve ben de aletin ucuna hafifçe dokunarak inlemesini sağladım. "Bu daha sonrası için benim."

Cevap vermeden önce birkaç derin nefes aldı, "Evet, efendim. Her zaman sizindir."

Göz kırptım ve kasıla kasıla kapıdan çıktım, kendi sert aletim önden gidiyordu.

yol.

Cep telefonumu yolcu koltuğuna fırlatırken, "Lanet olsun Holden,"

diye homurdandım. İşe giderken onu aramaya çalışıyordum. I

Sonunda ona söyleyecek heyecan verici bir şeyim vardı ama ona ulaşamadım.

Ofis binasının kapalı otoparkındaki park yerime çekerken biraz daha

homurdandım. Frankie beni çok iyi bir ruh haline sokmuştu, ama işe

vardığımda ruh halim Boktan Şehir'e dönüşmüştü. Burası beni her zaman kötü

bir ruh haline sokardı, ama özellikle de Holden artık benimle çalışmadığından

beri.

Konuşacak en iyi arkadaşımın olması günümün en güzel kısmıydı.

Sabırsızlanıyordum.

tekrar onunla birlikte çalışmak için. Binaya ve ardından asansöre girerken kendime *on bir iş günü daha* olduğunu hatırlattım.

İşimin kendisini seviyordum; sorun işverenlerimdi. Yaklaşık yüz yıldır bu için içinde olan bir avuç buruşuk, yaşlı pisliktiler. Artık müşterileri ve hatta çalışanlarını bile umursamıyorlardı; bence "toplantıları" sadece şişko cüzdanları üzerinde çember çizmek için bir bahaneydi.

Holden herkesle iyi geçinebilen biriydi. Sabırlı, sakın, saygılı ve kafasını işinden kaldırmayan biriydi. Ben o tip bir insan değildim; özellikle de artık beni ikna etmek için yanımda olmadığına göre. Eğer Biri bana saygısızlık yaptığında ya da bir soruna yol atığında, bunu ona söyledim. Yüksek sesle. Ve sonra başı belaya giren *ben* oldum!

"Davranış sorunun" hakkında konuşmak için haftada en az iki kez ortakların ofislerine ağrılıyordum. Onlara hep aynı şeyi söyledim.

aptallık problemleri olmasaydı, tavır problemleri de olmazdı. Şaşırtıcı bir şekilde, bu hiç iyi gitmedi. Yine de beni hiç kovmadılar çünkü işimde iyiydim. Müşterilerimi önemsiyordum, ihtiyaçlarına yardımcı olmak için elimden gelenin fazlasını yapıyordum ve şirket için yüklü bir kâr elde ediyordum.

Ofisime ulaştığımda başım dönmeye başlamıştı; tabii buna ofis denebilirse. Benim alanımın yeniden düzenlenmiş eski bir depo olduğundan yüzde doksan dokuz emindim. Penceresi olmayan tek ofisti ve diğerlerinin yaklaşık üçte biri büyüklüğündeydi. Çenemi çalıştırdığım için ceza olarak bu alana sahip olduğumdan emindim. *Buna değdi.*

Masamın arkasına oturdum ve rahatlamak için birkaç derin nefes aldım. Uyurken Frankie'ye sarılmayı ve buradan çıktığımda onu tekrar görmeyi düşündüm. Sadece sekiz saati atlatmam gerekiyordu ve sonra tüm hafta sonunu onunla geçirecektim. Bu düşünce yüzüme bir gülümseme yerleştirmek için yeterliydi.

Ve sonra Chance benim alanıma girdi ve kışını karşımdaki sandalyeye yerleştirdi. Kahvesini beynimi sarsan yüksek bir höpürdetme sesiyle yudumladı ve kaşlarımın yeniden çatıldığını hissettim.

"Neye gülüyordun?" Chance şüpheli bir bakışla sordu. Onun yanında asla gülümsemezdim.

"Sadece erkek arkadaşımı düşünüyordum." Cinselliğim hakkında herkese karşı açık sözlü davranırdım. Hoşlarına gitmiyorsa, kıllı kıcımlı öpebilirlerdi. Yine de baskın tercihlerimi iş arkadaşlarımdan sakladım; bu onları ilgilendirmezdi. Ayrıca, kötü bir şey söylerlerse yargılayıcı deri çuvarlarından birini öldürmekten korkuyordum; özellikle de şimdi oğlum varken.

"Erkek arkadaş mı?"

"Chance, bu konuşmayı yirmi kez yaptık." Adamın kendi adını hatırlayabilmesine şaşırmışım. "Ben eşcinselim."

"Ah evet," dedi yavaşça, bir moron gibi başını sallayarak. "Hep unutuyorum. Sanırım *gey gibi görünmediğin* için."

Kaşlarımı kaldırdım. "Söylesene Chance, eşcinsel *görünmek* tam olarak ne anlama geliyor?"

Cevap vermeden önce kahvesinden bir yudum daha aldı, "Bilmiyorum. Belki... çok fazla pembe giymek? Ya da... tüyler?"

"Bunun ne kadar saldırgan olduğunun farkındasın, değil mi?" "Öyle mi?"

Oh, tatlı İsa. Şakaklarımı ovuşturdum ve uzun bir nefes verdim.

"Hadi yolumuza devam edelim." Onun cehaletini açıklayacak ne zamanım ne de sabrım vardı. "Üzerinden geçmemiz için Emerson dosyasını çıkar."

"Nerede o?"

"Sen söyle; dün gece eve götürmen gerekiyordu." "*Oh, eve* götürmemi mi istedin?"

"Tanrı aşkına, Chance, dün 'bu gece gözden geçirmek için al ve sabah tartışmaya hazır ol' derken ne demek istediğimi sanıyordun?"

"Bilmiyorum."

"Bunu lanet yüzüne dövme yaptırmalısın." *Kendine gel, Shawn. Derin bir nefes al.* "Sadece dosya odasına git ve onu al. "E" ile etiketlenmiş çekmecedeyim." Bunu nasıl daha basit hale getirebileceğimden emin değildim.

Bana kocaman bir başparmak işareti yaptı ve kahvesini geride bırakarak odadan çıktı. İçine işeyip *onu* höpürdetme dürtüsüyle savaştığım zorunda kaldım.

Yirmi dakika geçti ve Chance hâlâ dosyayı getirmemişti. *Alfabeyi bildiğini varsaymamalıydım.* İç çekerek ayağa kalktım ve onu bulmak için ofisimden çıktım. Fazla uzağa gitmeme gerek kalmadı; koridorda durmuş ortaklardan biri olan John'la konuşuyordu. Elinde dosya yoktu.

"Vay canına, on sekiz delikte sadece seksen dört vuruşta mı golf oynadın?"

Bu bir kurs rekoru olmalı!"

Gözlerimi öyle bir devirdim ki neredeyse bir kasım çekiliyordu. "Hey Chance, patronun sikini bir dakikalığına ağzından çıkarabilirsen, yapacak işlerimiz var." John homurdandı ve sinirli bir şekilde başını sallayarak boynundaki yağların sallanmasına neden oldu.

Chance parmaklarını şıklatarak, "Doğru ya, *dosya*," diye cevap verdi. "Hemen döneceğim." Adam alınmayacak kadar aptaldı.

John sinirli bir kurbağa gibi paytak paytak yanıma geldi. "Yeni çalışanımızla bu şekilde konuşmamalısın."

"John, yeni çalışanın hakkında ciddi bir konuşma yapmamız gerekiyor. Dosya odasından dönüş yolunu bulamayacağından korkuyorum; bence kaybolma ihtimaline karşı üzerine bir zil falan takmalıyız." Sadece yarı şaka yapıyordum.

"Eminim iyi olacaktır. Çok tavsiye edildi."

"Bradley tarafından," diye karşı çıktım. "Ve bu sadece onun oğlu olduğu için

hukuk."

"Peki *neden* umurunda?" dedi elini bir çırpıda sallayarak. "İki hafta içinde buradan kaçıp bizi terk edeceksin, unuttun mu?"

"John, bu şirket umurunda bile değil." Şaşırmış görünmüyordu bile.

"Ama müşterilerimizi önemsiyorum. Sadece onlarla ilgilenilmesini istiyorum ve açıkçası Chance'in bu iş için doğru kişi olduğunu düşünmüyorum."

John çenelerinden birini okşarken beni inceledi. "Önemsediğini biliyorum. Sözlerini dikkate alacağım ve ona göz kulak olacağım." Takma dişlerinin arasından yalan söylüyordu ama yapabileceğim başka bir şey yoktu. Başımı salladım ve ofisime geri döndüm.

Chance dönene kadar bir on dakika daha geçti. "Bir dakika sürdüğü için özür dilerim," dedi alnını silerek. "Dönüş yolunda kayboldum."

Tanrım, gerçekten bir zile ihtiyacı var. Masama iki dosya koyduğunda

kaşlarımı kaldırdım. "Emerson mı yoksa Emerite mi dediğini

hatırlayamadım."

"Chance, bütün hafta Emerson dosyası üzerinde çalıştık," diye cevap verdim.

"Ohhhh. Doğru."

Tanrım bana güç ver. "Chance, sana söyleyeceklerimi dikkatle dinlemen istiyorum." Durakladım ve dikkatle dinlediğini onaylayan bir baş işaretini aldım, böylece dosyayı açtım ve içindekileri gösterdim.

"Bu dosya sadece elektronik tablolar ve rakamlardan ibaret değil; inanılmaz bir hikaye anlatıyor. Emersonlar bize ilk geldiklerinde şehrin dışında küçük bir marketleri vardı. Kârlarını tekrar işlerine yatırmalarına yardımcı olduk ve onlara bir eylem planı verdik ve şimdi bir dizi başarılı markete sahipler."

"Bu dosya benim için önemli çünkü Emerson'ların büyümesine bizzat şahit oldum ama arkadaki dosya odası da tıpkı Emerson'lar gibi hikayelerle dolu.

Bu. Çalışmalarımız insanların hayatlarında fark yaratıyor. Hayallerini ve gelirlerini büyötmelerine yardımcı oluyoruz. Bizim başarımız *onların* başarısıyla ölçölür.

Size karşı sertim çünkü yaptığımız iş önemli ve ciddiye alınması gerekiyor."

Chance başını sallayarak, "Anlıyorum," dedi.

ona ulaşmak.

"Umarım yaparsınız. Neye baktığınızdan ya da bir sonraki en iyi adımın ne olacağından emin değilseniz, deneyimli danışmanlardan birine sorun. İşletmelerin ve insanların geçim kaynaklarıyla ilgileniyoruz; bu konuda şaka yapamayız." Bana bir kez daha anlayışla başını salladı.

"Bugün sizden bu dosyayı taramanızı istiyorum; işi başından itibaren ve büyötmek için atılan her adımı inceleyin. Her yatırıma bak

ve bunun satışları ve kârı nasıl etkilediğini anlattım. Herhangi bir sorunuz olursa veya açıklamaya ihtiyaç duyarsanız ben buradayım."

"Anladım." Başımı salladım ve o da dosyayı açıp çalışmaya başladı.

Sayfaları incelerken en azından dikkatini vermiş gibi *görünüyordu*.

Birkaç saat göreceli bir sessizlik içinde geçti (rastgele kahve höpürdetmeleri dışında), o sırada telefonum cebimde vızıldadı. Holden'dan bir mesaj bulmak için çıkardım.

Holden: Bu sabah aramalarını kaçırdığım için üzgünüm. Ollie ile doktora gitmiştim.

Kahretsin. Aramak için adını tuşladım ve ikinci çalışta cevap verdi.

"Ollie iyi mi?" Aceleyle sordum.

"Oh, evet. Sadece bir kontroldü; doktoru ilaçlarını değiştirdi.

biraz."

"Tanrım, Holden; neredeyse kalp krizi geçiriyordum."

"Üzgünüm," diye kıkırdadı. "Yine de bunu telafi etmenin bir yolunu buldum; Ollie'yi öğle yemeğine çıkaracağım. Neden sen de bize katılmıyorsun?"

Arka plandan "Lütfen, Shawn Amca?" sesi geliyordu.

"Buna nasıl hayır diyebilirim?"

"Yapamazsın!" Ollie, Holden'ı tekrar güldürerek cevap

verdi. "Nerede buluşuyoruz?" Ben sordum ve Ollie

neşelendi.

"On beş dakika içinde Luna's Cafe'ye gelebilir misin?" "Orada

olacağım."

"Görüşürüz."

Telefonu kapattım ve Chance'e baktım. "Öğle yemeği için burada duralım.

Bir saat içinde toparlanacağız." Cümle dudaklarımdan çıkar çıkmaz

ofisimden çıkmıştı.

Luna'nın önünde durmuş arkadaşlarımın gelmesini bekliyordum.

Holden'ın kırmızı cipinin kaldırımın kenarına park etmesi uzun sürmedi.

Oğlunun kemerini çözüp kaldırıma çıkmasına yardım ettiğinde, Ollie son sürat bana doğru koştu ve uzattığım kollarıma atladı.

"Shawn Amca!" Onu döndürdüğümde kıkırdadı ve ben onu tekrar ayağa kaldırmadan önce yanağımdan öptü. O sırada Holden bize ulaştı ve bana hızlıca sarıldı.

"Sizi görmek çok güzel çocuklar. Doktor randevunuz nasıldı?"

"Eğlenceli değildi," diye omuz silkti Ollie. "Sadece bir sürü sıkıcı

konuşma oldu ve ben

sonrasında bir etiket bile alamadım."

"Çıkartma yok mu? Bu bir rezalet!" Alay ettim ve o da başını

sallayarak onayladı.

"Ama babam çok iyi olduğum için öğle yemeğinden sonra beni oyuncakçıya götüreceğini ve bir ödül seçmeme izin vereceğini söyledi."

"Bu bir çıkartmadan bile daha *iyi*." Ollie tekrar başını salladı ve Holden'a kocaman sarıldı. "Hadi, gidip bir masa bulalım; size söyleyecek büyük haberlerim var çocuklar ve sanırım oturmak isteyeceksiniz."

İçerideki hostes bizi bir kabine götürdü, ben bir tarafa oturdum, Ollie ve Holden da karşıma oturdu. Holden ondan boyama kâğıdı ve boya kalemi istediğinde şaşkın bir bakış attı ama hiç telaşlanmadan getirdi ve arkadaşım oğlunu hazırladı.

"Teşekkür ederim baba." Ollie bir öpücük için dudaklarını büzdü ve sonra mutlulukla bir boya kalemi aldı. İlk kez onları birlikte gördüğümde kıskanmadım çünkü sonunda benim de kendime ait bir sevgilim olmuştu.

"Peki, büyük haberin ne?" Holden bana sordu.

"Oğlumu buldum." Bu sözleri yüksek sesle söylemek bedenimi sıcaklıkla kapladı. Ollie elindeki boya kalemini bıraktı ve ikisinin de yüzünde kocaman bir sırıtma belirdi.

"Adı ne onun?" Ollie sordu. "Neye benziyor? Kaç yaşında öyle mi?"

"Nerede tanıştınız? Nasıl biri?" Holden araya girdi.

"Adı Franklin ve mükemmel biri." Birlikte geçirdiğimiz gecenin (yaramaz kısımları atlayarak) ve sabahın her ayrıntısını anlattım. Hikayem siparişlerimizi alan ve yemeklerimizi getiren garson tarafından sürekli kesiliyordu ama arkadaşlarım dikkatle dinliyordu. Onlara Frankie'nin aşçılık becerilerinden, işiyle ve üvey kardeşiyle yaşadığı sorunlardan bahsettim.

Hikâyemi bitirdiğimde Holden gülümseyerek, "Sana sahip olduğun için çok şanslı," dedi.

"Ben de şanslıyım. O hayatım boyunca beklediğim her şey.
için."

Holden masanın öbür ucuna uzandı ve elimi okşadı. "Senin adına sevindim. Bunu hak ediyorsun." Ona gülümsedim ve başımı sallayarak teşekkür ettim.

"Franklin'in bir arkadaşına ihtiyacı var gibi görünüyor," diye gözlemledi Ollie. "Onun *en iyi* arkadaşısı ben olacağım." Bunu o kadar kararlı bir şekilde söylemişti ki soruya yer bırakmamıştı. Ollie'nin de bir arkadaşına ihtiyacı vardı ve umarım çok iyi anlaşırıldadı. "Baba, yeterince yedim mi?"

Holden, içinde birkaç patates kızartması ve yarım tavuk şeridi olan tabağına baktı. "Harikaydın, bebeğim. Eğer doyduysan, bitirebilirsin."

"Güzel." Ollie tabağını itti ve boyama kâğıdını tekrar eline aldı.

"Çünkü en iyi arkadaşım Franklin için bir resim yapmak istiyorum." Holden, kalbini boyayıp oturduğu yerde dans eden oğlunu hayran bir sırtışıla izledi.

"Franklin Pazar günü bize katılacak mı?" Holden sordu ve Ollie Nefes nefese.

"Baba, bu çok iyi bir fikir! Lütfen, Shawn Amca? Onunla gerçekten tanışmak istiyorum."

"Kulağa harika geliyor. Onunla tanışacağın için ben de heyecanlıyım."

"Evet!" Ollie daha da hızlı boyamadan önce havayı yumrukladı.

Bitirdiğinde, bir çiçeği koklayan bir tavşan resmini havaya kaldırdı. "Sence Franklin bunu beğenecek mi?"

"Bence bayılacak," diye cevap verdim

gülümseyerek. "Çok güzel," diye onayladı

Holden.

Ollie kağıdı almam için bana uzattı. "Bunu ona verir misin? Pazar gününe kadar beklemek istemiyorum."

"Elbette, dostum." Kare şeklinde katladım ve ceketimin iç cebine soktum.

"Hadi Ollie, seni oyuncakçıya götürelim," dedi Holden ona kabinden çıkmasına yardım ederken.

"Yaşasın, ödöl!" Kendine özgü mutlu danslarından birini yaparak poposunu salladı ve hepimiz güldük.

"Ben de seninle geleceğim," diye ekledim. "Frankie için bir şeyler almak istiyorum."

"Oyuncak dükkanından mı?" Holden merakla sordu. "Hayır, köşedeki çiçekçiden."

Dudakları alaycı bir sırıtışla kıvrıldı. "Artık oğluna sahip olduğuna göre, onu ölümüne şımartacaksın, değil mi?"

"Emin ol öyleyim."

"Kötü kelime!" Ollie haykırarak babasını güldürdü. Saçlarını karıştırdım ve hepimiz gülümseyerek kafeden ayrıldık.

Altıncı Bölüm

Franklin

Balkondan şehre bakarken mutlu bir iç geçirdim. Shawn'ın dairesinin en sevdiğim bölümüydü. Manzara inanılmazdı ve onun ofis binasını görebilmek hoşuma gidiyordu. Uzakta olduğu zamanlarda bile kendimi ona yakın hissetmemi sağlıyordu.

Evi baştan aşağı temizlemiştim. Shawn'ın benden bunu beklemediğini biliyordum ama onun için güzel bir şey yapmak istiyordum. Beni hiç olmadığım kadar mutlu etti. Bana saygılı davrandı ve Nezaket; zevkimi ve bedenimi kontrol etmek istedi ama bana iyi davranmadı.

onun malı gibi. Bana güvende olduğumu, değer verildiğimi ve hatta belki de sevildiğimi hissettirdi.

Bu benim için yeni bir duyguydu. Geçmişteki Üstatlarım benimle bir ilişki kurmak istemediklerini açıkça belirtmişlerdi. Onlara hizmet ettim ama onları sevmedim. Shawn farklıydı.

Bu kadar kısa sürede bana yepyeni bir varoluş seviyesi göstermişti. Ona hizmet etmemi beklemiyordu, bu da her şeyi onun için yapmak istememi sağlıyordu. Bana özgürlük verdi, bu da ona tamamen boyun eğmek istememi sağladı. Bana saygı gösterdi, bu da onu sevmemi sağladı. O benim sahip olmadığım her şeydi.

ihtiyacım olduğunu biliyordum; Ustam, erkek arkadaşım ve mükemmel eşim.

Bir başka mutlu iç çekişle, yaz güneşinden kaçmak için daireye geri döndüm. Evi temizledikten sonra uzun ve rahatlatıcı bir duş aldım ve kot pantolonumu ve Shawn'ın zeytin yeşili tişörtünü giydim. I

Kirli olanı tekrar giymek istemedim, ayrıca onun kıyafetlerinin üzerimde olması hoşuma gitti. Biraz büyüktü ama rahattı. Umarım aldırmazdı.

Büyük bir kahvaltı yaptığım için öğle yemeğine aç değildim, bu yüzden rahatlamak için biraz televizyon izlemeye karar verdim. Eski dairemde kablolu yayını karşılayamıyordum, bu yüzden burada keyfini çıkarabilmek bir zevkti.

Tam kanepeye ulaşmıştım ki, yüksek bir vızıltı sesi beni sıçrattı. Bir ses "Bay Watts?" diye seslendi ve benden habersiz kimin içeri sızdığını görmek için başımı her yöne salladım. Ama kimseyi göremedim.

"Bay Watts, orada mısınız?" sesi tekrar duyuldu ve sesin duvardaki bir kutudan geldiğini fark ettim. Sürüklenerek yaklaştım ve bir süre inceledikten sonra bunun bir dahili telefon olduğunu fark ettim.

Ama nasıl cevap vereyim? Daha önce hiç bu kadar süslü bir şey kullanmamıştım. Hoparlörün yanında küçük beyaz bir düğme vardı, ben de ona dokundum. "Alo?"

"Özür dilerim efendim, anlamadım. Konuşurken düğmeyi basılı tutmayı deneyin."

Oops. Düğmeye bastım ve basılı tuttum. "Özür dilerim, merhaba, buradayım." "Ah, işte buradasınız. Ben resepsiyondan Brandon. Benim bir Bay Watts."

Şaşkınlıkla göz kırptım. "Emin misin?" "Evet, efendim."

Birinin *bana* 'efendim' diye hitap etmesi garip gelmişti ama üstüme alınmadım. "Bunun Bay Ferguson için olmadığına emin misiniz?" Shawn'ın mektuplarından birini yanlışlıkla açmak istemedim.

"Hayır efendim, Bay Ferguson'*dan*."

Midem alt üst oldu ve tiz bir çığlık attım. Neyse ki Brandon'ın duyması için düğmeyi basılı tutmuyordum. "Vay canına, tamam, hemen geliyorum. Teşekkür ederim."

"Tabii ki."

Yıpranmış spor ayakkabılarımı giydim ve aceleyle asansöre yöneldim. Yol boyunca kalçalarım vurarak daha hızlı inmeyi diledim.

Nihayet lobiye ulaştığımda, neredeyse koşarak resepsiyona gittim.

"Yardımcı olabilir miyim?" Brandon olduğunu tahmin ettiğim adam sordu. "Evet, ben Bay Watts." *Bu* da kulağa tuhaf geliyordu. "Size yardım edebileceğimi söylemişsiniz.

benim için bir şey."

"Ah, evet." Eğildi ve masanın arkasından bir şey aldı. Muhteşem kırmızı güllerle dolu bir vazoyu kaldırdığında nefesim kesildi.

"Oh, çok güzeller!" Vazoyu elinden aldım ve çiçekleri kokladım. Bu jest karşısında kalbim kabardı; Shawn onları sadece

Çünkü beni düşünüyordu. İstesem de gülümsememi engelleyemezdim.

"Yüzündeki o ifadeyi görünce karıma çiçek gönderesim geliyor."

"Yapmalısın," diye onu cesaretlendirdim. "Bu onun gününü güzelleştirir."

Bana geniş bir gülümseme verdi ve başını salladı. "Öyle yapacağım.

İyi günler Bay Watts."

"Teşekkürler, sana da." Asansöre geri döndüm, burnumu çekerek çiçekleri topladım. Daireye geri döndüğümde, çiçeklerin arasına yerleştirilmiş küçük bir kart olduğunu fark ettim. Onu kaldırdım ve yazıyı okudum.

Güzel bir el yazısı ile yazılmış bir mesaj:

Güller kırmızı,

menekşeler

mavidir. Şiirde

berbatım,

Bana sikini göster.

Başımı arkaya eğdim ve güldüm; sözler komik ve tatlıydı, tıpkı Shawn gibi. Kartı yerine koydum ve vazoyu sehpanın üzerine yerleştirdim, böylece televizyon izlerken güllerime hayranlıkla bakabilecektim.

Onun düşünceli hediyesi bende de onun için özel bir şeyler yapma isteği uyandırdı. Akşam yemeği hazırlamaya başlamak için çok erkendi ama saati dikkatle izlerdim. Ve Shawn işten eve döndüğünde, onu bekleyen lezzetli bir yemek olacaktı.

Saat 5:15'te kapı nazikçe çalındı. Shawn'ın işten eve döndüğünü biliyordum; anahtarını bana bırakmıştı ve ben de bütün gün ön kapıyı kilitli tutmuştum.

Kapıyı hızla açtım ve Shawn'ın orada gülümseyerek durduğunu görünce kalbim yerinden fırladı, o kadar yakışıklı görünüyordu ki kendime engel olamadım. Parmak uçlarımda yükseldim ve dudaklarımı onunkilere yapıştırdım. Mırıldandı ve kollarını belime doladı, beni sıkıca tutarken o da beni öptü.

Ayrıldığımızda ona "Özür dilerim," dedim ve henüz daireye girmesine bile izin vermediğimi fark ettim.

"Olma. Aslında işten eve döndüğüm her gün böyle karşılanmak istiyorum," diye göz kırparak cevap verdi.

"Evet, efendim." Onu içeri çekerken Shawn kıkırdadı ve kapıyı arkasından kapattı. "Çiçeklerim için çok teşekkür ederim. Onları çok sevdim."

"Bir şey değil." Parmaklarını saçlarımda gezdirdi ve ben de eline sokuldum. "Bütün gün seni düşünmeden duramadım."

"Ben de öyle." Cevap olarak sırtması midemi bulandırdı. "Bu yüzden bunu giyiyorum," diye açıkladım parmaklarımı giydiğim tişörtünün önünde gezdirirken. "Seni özledim. Umarım sorun olmaz."

"Mükemmel," diye fısıldadı ve midem yine takla attı. "Oh, rahatlamana yardım edeyim." Onun için çok heyecanlıyım. neredeyse unutuyordum. Dizlerimin üzerine çöktüm ve ayakkabılarını ayağından çıkarmadan önce bağlarını çözdüm. Onları bir kenara bıraktım ve ayağa kalktığımda Shawn gülümsüyordu ama biraz üzgün görünüyordu.

Onu üzen şeyin ne olduğunu biliyordum. Seksi zamanlar dışında da partner olmak istediğini söylüyordu ama onunla ilgilenmek beni mutlu ediyordu. "Bu seni rahatsız ediyor mu?" Takım elbise ceketinin düğmelerini açarken sordum.

"Tabii ki hayır, tatlım. Sadece bunu yapmak zorunda olduğunu düşünmeni istemiyorum-"

"İstemiyorum," diye sertçe cevap verdim. "Sana davranmak hoşuma gidiyor." Ceketini kollarından sıyırıp yanımızdaki portmantoya asarken gülümsemesi samimi bir hal aldı.

Shawn parmaklarını şıklattı. "Neredeyse unutuyordum." Elini ceketinin içine soktu ve bir kâğıt parçası çıkardı. "Senin için bir şeyim var." Bana verdiği sayfayı açtığımda, papatyayı koklayan bir tavşanın boyama sayfasını görünce kalbim hızla çarptı.

Hediye biraz tuhaftı ama yine de takdir ettim. "Teşekkür ederim, efendim."

Shawn bana hızlı bir öpücük vermeden önce yüksek sesle güldü. "Sen yaşayan en tatlı adam olmalısın." Ona şaşkın bir bakış attığımda açıkladı, "Benden değil. Bu öğleden sonra arkadaşlarım Holden ve Ollie ile öğle yemeği yedim ve onlara senden bahsettim. Ollie bunu senin için renklendirdi ve

benden teslim etmemi istedi. İkisi de sizinle tanışacakları için çok

heyecanlılar, bu yüzden Pazar gününü onlarla geçireceğiz."

Nemle dolan gözlerimi hızla kırıştırdım. "Onlara benden mi bahsettin? Ve... onlarla tanışmamı mı istiyorsun?" Beni göstermek isteyen hiç kimsem olmamıştı. Her zaman küçük kirli bir sır gibi saklanmışım ama Shawn benimle gurur duyuyordu ve içim o kadar çok mutlulukla doluydu ki bununla ne yapacağımı bilemiyordum.

"Rahatsız olmadığın sürece."

"Hayır!" Çok yüksek sesle cevap verdim ve şaşkınlıkla irkilmesine neden oldum. "Ondan değil. Sadece... Ben..." Bunu açıklayacak kelimelerim yoktu. Kollarımı ona doladım ve olabildiğince sıkı sarıldım. Anlayışını beni sıkarak geri çekmesinden ve başımın yanını öpmesinden anladım.

"Böyle tatlı, güzel bir çocuğa sahip olduğum için ne kadar şanslı olduğumu herkesin görmesini istiyorum," diye kulağıma fısıldadı.

"Şanslı olan benim, efendim" derken gözlerimdeki samimiyeti görebilmesi için ona baktım. Shawn yanağımdan süzülen yaşı sildi ve burnumun ucunu öptü.

Mutfaktan uzun ve yüksek bir bip sesi geldiğinde irkilme sırası bana gelmişti. "Yemek hazır."

"Yine mi yemek yaptın?"

"Evet." Elini tuttum ve onu oturma alanına doğru götürdüm ama durdu ve etrafına bakındı.

"Frankie, burayı temizledin mi?"

Başımı salladım. "Başlangıçta temizdi ama yerleri sildim, cilaladım ve her şeyin tozunu aldım." Bana göz kırptı ve ben de omuz silktim. "Keyif alıyorum"

" Yemek masasına geldiğimizde gözleri büyüdü.

Masanın üstünü mutfakta bulduğum beyaz bir bezle örtmüş ve en güzel tabaklarını yerleştirmiştim. Hiç şamdan bulamadım ama

Çam ağacı gibi kokan iki kavanoz mumun karşısında. Umduğum kadar süslü değildi ama Shawn memnun görünüyordu. Onun için sandalyesini çektim ve otururken bana gülümsedi.

"Hemen döneceğim." Aceleyle mutfağa girdim ve resmimi buzdolabına astım. Fırından akşam yemeğini aldım ve masanın üzerine yerleştirdiğim iki fırın kabıyla geri döndüm. "Ballı dijonlu domuz pirzolası ve taraklı patates yaptım. Umarım sorun olmaz."

"*Tamam* mı? Vay anasını Frankie, çok lezzetli görünüyor!"

Tabağına kaşıkla yemek koyarken yüzümde bir gülümseme belirdi.

"Böyle yemek yapmayı nereden öğrendin?"

Kendi tabağımı doldurdum ve cevap vermeden önce oturdum, "Hizmet ettiğim ilk adamlardan biri bana bir yemek kitabı verdi ve öğrenmemi söyledi. Yemek pişirmeyi bilmeyen bir astsubayın işine yaramayacağını söyledi."

"Frankie..." Shawn'ın yüz ifadesi çok üzgündü ama onun kendini kötü hissetmesini istemedim.

Omuz silktim ve "Sahip olmak için iyi bir beceri. Ve bunu yapmaktan zevk alıyorum.

o."

Shawn'ın yüzü aydınlandı ve bir ısırık alırken başını salladı.

Ağzına götürdüğünde gözlerini kapadı ve inledi. "Aman Tanrım, yemek beni orgazma hiç bu kadar yaklaştırmamıştı."

Şaşkın bir kahkaha attım ve "Beğenmene çok sevindim" diye cevap verdim. Domuz pirzolasından bir ısırık aldım ve çok lezzetliydi.

"Orgazmdan bahsetmişken, seninle konuşmamız gerekiyor."

Tanrım. Doğrudan konuya gireceğini düşünmemiştim ama seksi şeylere geçmeyi dört gözle bekliyordum. Bardağıma uzandım ama boş olduğunu fark ettim. "Kahretsin, içkilerimizi unuttum."

Shawn oturduğu yerden kalkarak, "Ben getiririm," diye teklif etti.

Mutfığa gitti ve bir şişe şarap getirdi. "İşte burada

Git; bu Chardonnay'i özel bir durum için saklıyordum." Bardağımı beyaz şarapla doldurdu ve lanet olsun ki *kendimi özel hissetmedim*.

"Teşekkür ederim."

"Bir şey değil." Kendi şarabını doldurdu ve tekrar oturdu. Kadehini kaldırdı ve ben de aynısını yaptım, ardından "Birlikte zevk almaya" dedi.

Kadehlerimizi tokuşturduk ve sinirlerimi yatıştırmak için içkimden uzun bir yudum aldım. Şarap hafif tatlıydı ve tadı biraz elmaya benziyordu. Oldukça iyiydi ama her gün içmek isteyeceğim bir şey değildi.

"Her şey sırayla," diye başladı Shawn, "O güzel aleti benim için sakladın mı?"

Sakinleşmek için bir yudum daha aldım. "Tabii ki. Sizindir, efendim."

Bir ısırık daha alırken gözleri karardı. "Bu doğru. O benim ve birlikte olsak da ayrı olsak da kontrol bende. Dokunmayacaksın

İşemek ya da yıkanmak dışında, anlıyor musun?"

"Evet, Efendim." Yaramaz şeylerden bahsettiğimiz için isim ağzımdan kaçtı ve Shawn'ın gözleri daha da karardı.

"Şimdi sınırlarının ne olduğunu bilmem gerekiyor; hoşlanmadığın herhangi bir şey. Bana karşı dürüst ve açık olmanı istiyorum." Dudağımı çiğnedim ve o da "Sorun ne?" diye sordu.

"Ya gerçekten istediğin bir şeyi beğenmezsem? Seni hayal kırıklığına uğratmak istemem."

"Frankie, beni hayal kırıklığına uğratmanın tek yolu dürüst olmaman. Bir şeyi beğenmediğin için asla cezalandırılmayacaksın, ama benim istediğim bir şey olduğunu düşündüğün için benden bir sınırı saklarsan üzülürüm. Bu işte beraberiz ve seni mutlu etmek istiyorum."

Tanrım, bu adamı seviyorum. "Teşekkür

ederim, efendim." "Peki, ne bilmem

gerekiyor?"

"Boynuzlama ve üçlü seks benim için zor sınırlar. Seni başka biriyle görme düşüncesine dayanamıyorum. Sadece oyun bile olsa, ben... ben bunu yapamam."

"Bu konuda endişelenmene gerek yok," diye cevap verdi ve ben de rahatlayarak iç çektim. "İlişkimize değer veriyorum ve araya başka birini sokmak bana doğru gelmiyor. Senin istediğin bir şey olsa bile, bu *benim* için zor bir sınır olurdu. Sana her zaman sadık kalacağıma söz veriyorum ve karşılığında da bunu bekliyorum."

"Her zaman," diye kolayca söz verdim. "Başka bir şey var mı?"

Hiçbir şeyi saklamak ve onu üzme riskini almak istemedim, bu yüzden ona "Acıyı zevkle karıştırmakta sorun yok; kırbaçlanmayı ve şaplak atmayı severim, ancak kapalı bir yumrukla veya yüzüme vurulmasını istemiyorum. Ayrıca, hakarete uğramaktan, su sporlarından veya scat play'den hoşlanmıyorum."

"Bana söylediğin için teşekkür ederim," diye cevap verdi sözümü bitirdiğimde. "Ve eğer yaptığımız bir şeyden rahatsız olursan, güvenli sözcüğünü kullan, o zaman duracaktır. Güvenli kelimeni kullandığın için asla cezalandırılmayacaksın."

"Teşekkür ederim." Shawn'la konuşmak beni rahatlattı ve benimle ilgileceği konusunda ona güvendim. Her şey açıklığa kavuştuğu ve iyi şeylere gelebildiğimiz için mutluydum.

Tabii ki Shawn'la her şey güzeldi; bu akşam yemeği de dahil. Birlikte yemek yemek ve birbirimizin varlığının tadını çıkarmak güzeldi.

"İş nasıldı?" Yemeklerimize geri dönerken sordum. Onunla ilgili her şeyi duymak istiyordum; gününün en küçük ayrıntılarını bile.

Shawn patatesleri ısırırken homurdandı. "Boktan. Yerime geçecek kişiyi eğitiyorum ve adamın IQ'su bir kutu taş kadar." Bana Chance ile yaşadığı sorunları anlattı ve ben de hepsini içime çektim. Bir Üstat benimle hiç böyle konuşmamıştı; sanki önemliymişim gibi ve her kelimesine değer veriyordum.

"Bu yüzden oradan ayrılma konusunda neden heyecanlı olduğumu anlayabilirsin. Ayrıca, evden çalışmayı ve sizinle daha fazla zaman geçirmeyi dört gözle bekliyorum."

Kalbim heyecanla çırpındı. "Ben de." Günlerimi onunla geçirmekten daha iyi bir şey hayal edemiyordum. O çalışırken ben yemek yapıp evle ilgilenebilirdim ve molalarında gönlünün istediği her şeyi yapabilirdik.

"Biraz daha ister misin?" Shawn'ın tabağının boş olduğunu fark ettiğimde sordum.

"Hayır, teşekkür ederim tatlım. Çok lezzetliydi ama bir tane daha yiyemem.

ısrar."

"Artanları Pazartesi günü öğle yemeğine götürmen için paketleyeceğim. O zamana kadar idare eder."

"Teşekkürler," dedi gülümseyerek.

"Aslında ben şimdi o işi halledeyim ve sen rahat kıyafetlerini giyerken bulaşıkları yıkayayım."

"Bana karşı çok iyisin, bunu biliyor musun?"

Aynı fikirde olmadığımı belirtmek için başımı hızla salladım ve Shawn'ın kıkırdamasına neden oldum. Oturduğu yerden kalktı ve yatak odasına gitmeden önce başımın üstünü öptü.

Masadaki tüm tabakları topladım ve mutfığa götürdüm. Artan yemekleri dolapta bulduğum bir Tupperware kabına doldurdum ve lavaboyu sıcak, sabunlu suyla doldurmadan önce buzdolabına kaldırdım.

Tam ilk tabağı fırçalamaya başlamıştım ki, Shawn'ın arkamdan odaya girdiğini duydum. Omzumun üzerinden baktım ve birkaç metre ötemde tamamen çıplak bir şekilde durduğunu görünce çenem düştü.

"Efendim..." Başka ne diyeceğimi bilemedim; muhteşem vücudu kelimeler.

"Ne?" diye sordu merakla, en masum bakışını atarak. "Rahat ol demiştin." Arkama geçti ve kollarını belime doladı. "Biliyor musun, sana yardım etmeme izin verirsen, işimiz daha hızlı biter ve sen de rahat edersin."

İki arada bir derede kalmıştım; onun yapmasına gerek kalmasın diye pisliği kendim temizlemek istiyordum ama çıplaklığıyla ona katılmayı da çok istiyordum.

Shawn kotumun düğmelerini açarken "Hay aksi," dedi. "Mm, ne kadar eğlenebileceğimizi bir düşünsene."

"Belki kurulayabilirsin?"

Shawn boynumu öptü ve fırının sapında asılı duran bulaşık havlusunu aldı.

Hayatımda hiç bu kadar hızlı bulaşık yıkamamıştım. Cinsel gerginliğimi ovma gücüne dönüştürdüm, duruladım ve onları Shawn'a verdim, o da aynı hızla kuruladı ve kaldırdı. Alışık olduğumdan farklıydı ama güzeldi. Harika bir takım olmuştuk.

"Şimdi, nerede kalmıştım?" Shawn son tabağı koyduktan ve ben de giderin fişini çektikten sonra sordu. Tekrar arkama geçti ve boğazımın kenarını öptü. Kot pantolonumun fermuarını açarken tenime doğru, "Sanırım tam buradaydım," diye fısıldadı.

Onları ve iç çamaşırlarımı çıplak ayaklarımın etrafından yere doğru itti. Kumaştan dışarı adım attım ve ellerini kalçalarımın ve gömleğimin altında gezdirdi.

"Tanrım, vücudun mükemmel," diye inledi karnımı okşarken. "Kollarımda kendini çok iyi hissediyorsun." Kulağımın arkasındaki deri parçasını yalayarak tüm vücudumun titremesine neden oldu. "Senin kadar muhteşem

seni onlarsız görmek istiyorum." Kollarımı tavana doğru kaldırdım ve o da gömleğimi başımın üzerinden geçirdi.

"Mm, şu haline bak." Shawn parmak uçlarını omurgamda gezdirdikten sonra her iki eliyle kığımın yanaklarından birini kavradı. Onları birbirinden ayırdı ve sert aletini aralarına soktu.

"Oh, Usta," diye inledim kalçalarını sallayıp sikinin ucunu deliğimin üzerinde gezdirirken. "Bu inanılmaz hissettiriyor."

"Daha da iyi hissetmeni sağlayabilirim. Seni bu lavabonun üzerine yatırıp o daracık kığın sikebilirim."

"Lütfen," diye yalvardım omzumu ısırırken. "Lütfen, Usta; beni senin yap."

"Sen zaten benimsin," diye kulağıma homurdandı. Aşağı uzandı ve taşaklarımı sertçe sıktı. Görüşüm bulanıklaştı ve destek için lavabonun kenarına tutundum. "Onları patlatmamı ister misin?"

"Evet, Efendim!"

Derin kahkahası sırtımda gümbürdedi. "Henüz değil, evlat. Önce seninle oynayacağım. Vücudunu benim için o kadar ateşli hale getireceğim ki canın yanacak. Acıya karşı sadece *benim* verebileceğim zevkle savaşmak için dokunuşuma yalvaracaksın."

"Evet, Efendim, *lütfen!*" Onun sikine doğru geri çekildim ve Shawn boştaki eliyle kıcımı tokatladı. Onun hâkimiyeti acıdan bile daha iyi hissettiriyordu.

"Çok açgözlüsün, değil mi?" Kıcıma masaj yaparken sordu Yanak.

"Evet Efendim," diye cevap verdim utanmadan, karşılığında başka bir gürleyen kahkaha aldım. "Senin için açgözlüyüm."

Aniden ortadan kaybolmadan önce boynumu tekrar ısırdı. Neyse ki hala lavaboya tutunuyordum yoksa yere düşebilirdim.

Shawn dolaptan bir bardak aldı ve buz küpleriyle doldurdu. Ne yaptığına dair hiçbir fikrim yoktu ama yakında öğreneceğimi biliyordum.

"Benimle gel," dedi elini uzatarak. Parmaklarımızı birleştirdim ve beni yemek masasına geri götürmesine izin verdim.

Shawn eğildi ve kalçalarımın arkasından kavrayarak beni yerden kaldırdı. Kıçımı masanın üzerine yerleştirdi ve "Kolların yanlarda olacak şekilde arkana yaslan" diye emretti. Dediğini yaptım ve ayaklarımı masa örtüsünün üzerine koymak için bacaklarımı yukarı doğru bükü. "Güvenli kelimeler."

"Yavaşlamak için sarı, durmak için kırmızı," diye içgüdüsel olarak sayıkladım. "Aferin oğlum." Shawn hala yanmakta olan mumlardan birini kaldırdı.

ve parmağını erimiş balmumuna soktu. Sıcaklığı kontrol ettiğini fark ettiğim anda, kavanozu yana eğdi ve üzerine bir miktar balmumu sıçrattı.

karnıma birkaç damla sıcak sıvı damlattı.

Hafif bir acıyla dişlerimin arasından tısladım. Shawn bardaktan bir buz küpü çıkarıp balmumunun üzerine sürerek anında cildimde sertleşmesini sağlamadan önce herhangi bir acıyı fark edecek zamanım bile olmamıştı. Tüylerim diken diken oldu ve açık kahverengi meme uçlarım çakıllandı.

"Kahretsin, bu çok seksi," diye homurdandı Shawn. "Biraz daha alabilir misin?" Tahrik olmuş ve muhtaç durumda olmasına rağmen hâlâ benim iyiliğimi düşünüyordu.

"Evet, efendim. Çok iyi hissettiriyor."

Bununla birlikte, bu kez göğsüme, sivri meme uçlarımın arasına daha fazla sıcak balmumu döktü. Oradaki deri daha hassastı ve haykırdığımda sırtım masadan kalktı. Acı etime sızdı ve vücuduma bir zevk şimşeği göndererek taşaklarıma yerleşti. Shawn ona dokunmamış olmasına rağmen sikim sertleşmiş ve sürekli sızıntı yapıyordu.

Buz küpünü kızarmış tenimin üzerinde gezdirmeden önce birkaç saniye bekledi. Meme uçlarımı okşadı, beni inletti ve

şeytani bir sırıtışla ürperdi.

Mumu tekrar alacağını düşünmüştüm ama onun yerine Shawn bardaktan iki buz küpü daha aldı ve dudaklarıma götürdü. Ağzımı açtım ve onları içeri kaydırды ve "Çiğne şunları" diye talimat verdi.

İkinci kavanoz mumu kaldırırken buzun üzerinde çıtırdadım. Bana göz kırptı ve sıcak sıvının her damlasını göğsüme sıçrattı. Yüksek sesle inledim ve altımdaki bezi kavradım ve Shawn hemen buzun geri kalanını tenime boşalttı.

Dışındaki ani sıcaklık değişimi ve ağzımın içindeki soğukluk başımın dönmesine neden oldu. Vücudum olanları anlamlandırmaya çalışırken titriyor ve sıcak mı, soğuk mu, acı mı yoksa inanılmaz bir zevk mi yaşadığıma karar vermeye çalışıyordu. Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemiştim.

Beynim işlemlerini tamamlayamadan Shawn masanın diğer ucuna geçti ve yüzünü benimkinin üzerine getirdi.

"Parmaklarını şıklatabilir misin?"

Ağzımdaki son buz parçasını da yutarak "Evet, Efendim" diye cevap verdim.

"Göster bana." Titreyen ellerimi kaldırdım ve parmaklarımı şıklattım.

"Bu senin güvenli sinyalin olacak." Ben daha soru sormadan ellerini koltuk altlarımdan geçirdi ve başımla boynum masanın kenarından sarkana kadar beni geriye çekti. Ağır, kıllı taşakları tam gözlerimin önündeydi.

"Kapıyı aç."

Çenemi olabildiğince açtım ve sikiğin ucunu dudaklarımın arasından geçirdi. Aletini gırtlığıma kadar sokarken soğuk dilimi ön spermle boyadı.

"Tanrım, hepsini alabilirsin, değil mi oğlum?" Kolları dudaklarıma değene ve taşakları burnumun köprüsüne dayanana kadar ileri doğru itti.

Ve sonra boğazımı sikti. Yavaş ve nazik değildi.

Taşakları yüzümü tokatlarken boyunu tekrar tekrar dudaklarımin arasına gömdü. Kanım asılı kafamda birikti ve görüşümde renkler dans etti. Ama parmaklarımı şıklatmadım, çünkü bu şimdiye kadar arzuladığım her şey ve daha fazlasıydı. Beni tamamen kontrol altına alıyor ve zevkine sahip çıkıyordu. Bedenimi en iğrenç, en güzel şekilde kullanıyordu.

Shawn yer değiştirip üzerime eğildi ve dudaklarını ağlayan sikimin etrafına sardı. Şaşkınlık ve mutluluk içinde haykırmaya çalıştım ama aleti nefes almamı engelliyordu. Yarığımı yaladı ve beni bütünüyle yutarken sertçe emerek her santimimi derinlemesine boğazladı.

Daha önce kimse benim için bunu yapmamıştı. Daha önce hiç böyle tadılmamış ya da muamele görmemiştim. Shawn'ın kendi zevki kadar benim zevkimi de istemesi

en az eylemin kendisi kadar inanılmazdı ve beni uçurumun kenarına savurdu.

Aletim kabardı ve ta aklarım yuvarlandı ama izin almadan boşalmak istemedim.

Bu inanılmaz anın sona ermesini de istemiyordum, bu yüzden parmaklarımı  ıklatmadım ama Shawn'ın dikkatini çekmem gerekiyordu.

 abamı anlamasını umarak elimi tekrar tekrar masaya vurdum. Usta, kalçalarının ya da başının hareketini kesmeden elimi avucunun içine aldı ve sıktı.

Tanrı'dan bunun izin olduğunu umuyordum, çünkü daha fazla dayanamazdım. Masa örtüsünü el ve ayak parmaklarımla kavradım ve patladı ımda Shawn'ın sikinin etrafında inledim. A zını tohumlarımla doldururken ustam etrafımda mırıldandı ve ona verdiğim her damlayı i ti.

"Aferin oğlum," diye mırıldandı tekrar ayağa kalktığında, hâlâ sabit bir tempoyla bo azımı sikiyordu. " ok lezzetlisin." Daha da sert itti ve

Gözbebeklerimin arkasında bir kez daha renkler patladı. "Şimdi sana benimkini vereceğim ve sen de her damlasını yutacaksın."

Usta kalçalarını ileri doğru atarken homurdandı. Dölünün bir kısmı dilime sıçramadan önce siki dudaklarımın arasında şişti ve zonkladı.

Yutkunurken hissetmek için avucunu boğazımın üzerine koydu ve Tohumunu vücuduma akıttı.

Kalçalarını yavaşlatıp durma noktasına getirirken tekrar tekrar "Aferin," diye fısıldadı. "İyi iş, tatlım." Shawn sikini ağzımdan çıkardı ve başımı ellerinin arasına aldı. "İşte başlıyoruz." Başımı yatağın üzerine kaldırdı.

ve boynuma nazıkçe masaj yaptı. "İyi misin? Nasıl hissediyorsun?" "Çok...

iyi," diye nefes nefese kaldım. Bulanık gözlerimi kırptırdım.

Ta ki Shawn'ın gülümseyen yüzü ortaya çıkana kadar. "Teşekkür ederim, Efendim."

"Teşekkür *ederim*, tatlı çocuk." Eğilip alnımdan öptü ve ağrıyan boyun kaslarımı ovmaya devam ederken mumları söndürdü.

"Hazır olduğunuzda sizi du a g t recek im ve bu a dayı üzerinizden  ıkaraca ım."

Birkaç dakika dokunu unun tadını çıkardıktan sonra "Hazırım," dedim. O da

aya ıma kadar geldi ve yavaşça do rulmama yardım etti. Titrek bacaklarımın üzerinde do ruldu umda dünya altımda dönmeye ba ladı. "Tamam, belki de değil."

"Seni yakaladım." Shawn arkasını döndü ve beni sırtına alarak banyoya ta ıdı. Onun gücüne hayran kalmı tım ve eğer aşırı ecstasy yüklemesinden bayılmak üzere olmasaydım, yeniden azgın olurum. "  te geldik." Beni tekrar kendi ayaklarımın üzerine yatırdı

ve

Du a ba lamadan önce düşecek değildim. "Tüm o a dayı eritmek için oldukça sıcak olması gerekecek, bu yüzden çok ısınırsa bana haber ver, tamam mı?"

Le ene girmeme yardım ederken ba ımı salladım. Su sıcaktı ama iyi hissettirdi ve buhar beni daha da rahatlattı.  a kınlıkla gözümü kırptım.

Shawn elinde bir bezle önümde diz çöktü. Üzerine duş jeli döktü ve karnımı nazikçe ovdu.

Şefkati kalbimi hızlandırdı. Onun için sadece bir oyuncak değildim.

Bedenimi önemsiyordu; *beni önemsiyordu*. Hayatım boyunca ettiğim duaların cevabıydı. İhtiyacım olan her şeydi; benim için her şeydi.

"Seni seviyorum, Shawn," kelimeleri durduramadan dudaklarımdan döküldü. Ama onları durdurmak istemedim. Karşılık vermese bile onun hakkında ne hissettiğimi bilmesini istiyordum. Ona ilk kez gerçek adıyla sesleniyordum; söylediklerimde ne kadar içten olduğumu bilmesini istiyordum.

Shawn bezi bıraktı ve dimdik ayağa kalktı. Yanaklarımı ellerinin arasına aldı, gözlerimin içine baktı ve bana, "Ben de seni seviyorum Franklin. Sen benimsin ve seni seviyorum."

Dudaklarını dudaklarıma bastırđı, beni tatlı ve yumuşak bir şekilde öptü. Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzöldü ama üzerime yağın suyla yıkandı. *O beni seviyor.* Bunlar uzun zamandır arzuladığım ama duymaya layık olduğumu hiç düşünmediğim sözlerdi. Ama Shawn bana kendimi değeri hissettirdi.

Sessizce cildimi ovmaya devam etti ama söylenmesi gereken bir şey yoktu. Özellikle de her iki dakikada bir bana bakıp gülümsediğinde.

Sonunda çam yeşili balmumundan temizlendiğimde, Shawn beni kabarık havlularından biriyle kuruladı ve ben de aynısını ona yaptım.

Ovalamadan dolayı cildim biraz kızarmıştı, bu yüzden üzerime dikkatlice losyon sürdü.

yatıştırır.

"Benimle yatakta bir film izlemek ister misin?" diye sordu ben her şeyi hallettikten sonra.

"Çok isterim!"

Daha yeni yemek yememize rağmen, Shawn patlamış mısır patlattı. çünkü *'atıştırılmalıksız bir film yanlış olur'*. Yatağıımıza kıvrıldık ve korku filmi izlerken patlamış mısır ve soda içtik. Shawn komedi oynamayı teklif etti ama korku filmlerinin onun favorisi olduğunu biliyordum. Ayrıca, ben de Gerçekten korkutucu kısımlarda ona daha da sıkı sarılın.

Filmden sonra dişlerimizi fırçalayıp yatağa döndük ve hiç vakit kaybetmeden tekrar Shawn'a sokuldum. Yüzüne bakmadan önce kıllı göğsüne iyice sokuldum.

"Dün hayatımın en güzel günüydü dediğimi biliyorum ama bugün de çok güzeldi."

Shawn kıkırdadı ve beni kendine çekti. "Bütün günlerini harika yapmak istiyorum."

"Tanrım, seni seviyorum."

Tekrar güldü ve başımın üstünü öpücüklere boğdu. "Ben de seni seviyorum, Frankie. Sabah bana bir iyilik yapar mısın?"

"Herhangi bir şey."

"Benimle yatakta kal. Kollarımda seninle uyanmak istiyorum."

Başımı sallarken o kadar çok gülümsedim ki canım acıdı. Bana sarılmak onun için benim ona hizmet etmemden daha önemliydi. Yanağımı göğsüne yasladım ve güzel kalbinin sabit gümbürtüsüyle uykuya daldım.

OceanofPDF.com

Yedinci Bölüm

Shawn

"Nakliye kamyoneti kiralamama gerek olmadığına emin misin?" Eski apartman kompleksine girdiğimizde Frankie'ye sordum. Sportif arabamın bagajında fazla yer yoktu ve eşyalarını dairemize taşımak için yeterli yerimiz olduğundan emin olmak istedim.

Bu, yatakta birbirimize sarılmış olarak uyandıktan sonra sabahki ikinci durağımızdı. Frankie bana kahvaltı hazırlamayı teklif etti, ama ben bunun yerine onu şımartmak istedim, bu yüzden onu çörek ve kahve içmeye götürdüm (yani, sıcak Frankie için çikolata; kahveyi sevmezdi).

Oğlum birlikte dışarı çıkmayı çok seviyordu ve çöreklerle sanki ona açık çek vermişim gibi tepki gösterdi. Bana defalarca teşekkür etti ve jöle dolgulu ikramlarının ne kadar lezzetli olduğunu anlatıp durdu. Onun takdiri ve Minnettarlık ona dünyayı vermek istememe neden oldu. Bunu yapabilecek durumda değildim ama onu her hafta sonu kahvaltıya götürebilirdim. takip edeceğime dair kendime söz verdim.

Frankie yolcu koltuğundan omuz silkerek, "Eminim; çok fazla eşyam yok," dedi.

"Hadi başlayalım o zaman." Arka koltuğumdan bir kutu çöp poşeti aldım. Eşyalarını çöp poşetlerine doldurduğum için kendimi suçlu hissediyordum ama

Kullanacak kutum yoktu ve dürüst olmak gerekirse, çantalar zaten bagajıma daha iyi sığacaktı. Frankie aldırmadı; eşyalarını A noktasından B noktasına götürdüğü sürece *ne* kullandığımızın önemli olmadığını söyledi. Çocuk tam bir hazineydi.

En alt kattaki bir kapıda durana kadar onu üç katlı bronz binaların arasından geçen bir kaldırım boyunca takip ettim. "İşte burası." Anahtarı kapı kolunda çevirdi ve beni içeri buyur etti. "Biraz sıkışık ama güzel."

Sıkışıklık hafif kalırdı. İkiz yatak dairenin büyük bir bölümünü kaplıyordu ve görünürde başka hiçbir mobilya yoktu. Bununla birlikte mini buzdolabı, mikrodalga fırın ve ocak vardı ama televizyon yoktu. Daha çok çıplak ihtiyaçların olduğu küçük bir otel odasına benziyordu. Ama tabii ki Frankie'm bu durumdan hiç şikâyetçi değildi.

"Güzel," diye gülümseyerek cevap verdim. Ev küçük olsa da, Franklin'in evle ilgilendiği her yerin temiz ve düzenli olmasından anlaşıyordu.

"Teşekkür ederim."

"Nereden başlamalıyız?" Kutumdan bir çanta çıkararak sordum el.

"Hmm... Dolaptan giysilerimi alayım." Duvardaki bir perdeyi çekti ve doğrudan alçıpanın içine oyulmuş gibi görünen sığ bir çukur alan boyunca gerilmiş bir gergi çubuğunu ortaya çıkardı. Plastik askılarından iki kot pantolon ve üç tişört çıkarmasını hüzünlü bir gülümsemeyle izledim.

Frankie onları elimdeki torbaya atmadan önce düzgünce katladı. Ardından, dolabının zemininden küçük bir iç çamaşırı ve çorap yığınınu kaldırdı ve onları da torbaya attı.

"Oh, ve buna kesinlikle ihtiyacım var," dedi eski yatağının üzerindeki battaniyeyi sararken. "Bunu annem benim için yaptı. Yorganın üzerindeki tüm bu küçük kareleri görüyor musun?" Çok renkli kumaş parçalarını işaret etti.

"Bunlar benim eski bebek kıyafetlerim ve artık giymediğim tişörtlerim. On altıncı doğum günümde bana vermişti. Bana bir araba alamadığı için üzgündü ama ben ona

bu bir milyon kat daha özeldi." Parmaklarını karelerden birinin üzerinde gezdirirken gülümsedi. "Onu hatırlayabileceğim bir şeyim olduğu için mutluyum."

Ne diyeceğimi bilemedim; Franklin o kadar değerliydi ki göğsüm ağrıyordu. Gözlerimi kırıştırdım ve duygularımı kontrol altına alarak ona, "Çok güzel," dedim, elimi sırtında gezdirirken. "Her gün görmek için kanepemizin arkasında tutmalı ve televizyon izlerken altına sokulmalıyız."

Bana o kadar sıkı sarıldı ki neredeyse nefesim kesilecekti. "Teşekkür ederim." Gözlerimi kırıştıtararak tekrar tavana baktım. Doğam gereği ağlayan biri değildim ama tatlı oğlum başka hiçbir şeyin yapamadığı kadar kalbimi etkileyebiliyordu.

"Başka ne almamız gerekiyor?" Konuyu değiştirerek sordum hüngür hüngür ağlamaya başlamadan önce. Çirkin bir ağlayıcıydım ve kimsenin bunu görmesine gerek yoktu.

Frankie yorganını çantaya koydu. "Mutfakta ve banyoda sadece birkaç şey var."

Birkaç şey doğruydu; Frankie bir tabak, bir kase, bir gümüş takım, bir tencere, bir tava ve bir deodorant çubuğu topladı. "Senin evinde yeni bir tane olduğu için diş fırçamı attım," diye omuz silkti.

"*Bizim* evimiz," diye düzelttim ve o da gülümsedi.

"Doğru; *bizim* yerimiz." Geri kalan eşyalarını çantaya koydu. "Hepsi bu kadar; mobilyalar burada kalıyor." Oğlumun sahip olduğu her şey bir çöp torbasına sığdı.

"Tamam o zaman, hadi gidip yükleyelim." Çuvalı arabama kadar taşıdım ve küçük bagajımın yarısını bile kaplamadığını gördüğümde neredeyse tekrar ağlayacaktım. İhtiyacı olan her şeye sahip olduğunu biliyordum ve vücudunda açgözlü bir kemik olmadığını da biliyordum, ama oğlum daha fazlasını hak ediyordu. Bir alışverişe karar verdim

Bugünkü listemizde sırada gezi vardı. Zaten bir telefona ihtiyacı vardı ve onu şımartmak benim hakkımdı.

Direksiyonun arkasına oturdum ve Frankie'nin asık suratını fark ettim.

"Sorun ne tatlım? Burayı özleyecek misin?"

"Hayır," diye cevap verdi hemen. "Seninle eve gideceğim ve bu hayal edebileceğim en iyi şey. Sadece... Anahtarımı Eric'e geri vermem gerekiyor ve onu görmekten utanıyorum. Beni hayal kırıklığına uğratacağını biliyorum."

"Frankie, kesinlikle utanmanı gerektirecek bir şey yok.

Bazen işlerde ve ahmak patronlarda boktan şeyler olur. İnan bana, hepsini bilirim. Ama sen utanacak tek bir şeyi bile olmayan harika bir adamsın. Beni anlıyor musun?" Bana küçük bir gülümseme verdi ve başını salladı.

"Güzel. Kendinden ya da ne kadar harika olduğundan şüphe duymanı asla istemiyorum." Franklin uzanıp elimi tuttu, ben de sıktım.

"Ayrıca hiçbir şey için endişelenmeni istemiyorum, bu yüzden sen burada arabanın içinde klimanın altında dinlenirken anahtarı Eric'e geri götürmek istiyorum."

"Bunu benim için yapar mısın?"

"Memnuniyetle." Bu doğrudu; Eric Hurst için tatlı oğlumun duymasını istemediğim birkaç sözüm vardı. "Ofisi nerede?"

"Kompleksin en önündeki binada."

Bahsettiği binaya gelene kadar Frankie'nin talimatlarını takip ettim. Sonra anahtarını aldım, karşılığında ona bir öpücük verdim ve Eric'in ofisine doğru yürüdüm. Kapıyı açmadan önce anahtarı cebime attım ve sahte bir gülümseme takındım.

"Merhaba," diye selamladı Eric içeri girip kapının üzerindeki küçük zilleri çaldığımda. Hatırladığım kadar sümüksü görünüyordu.

"Size nasıl yardımcı olabilirim?"

Güzel, beni hatırlamıyor gibi görünüyor. Premier'in müşterisiyken onunla ilk elden hiç çalışmadım; çoğunlukla onun hakkında hikayeler duydum ve ismiyle yüzünü eşleştirmek için ofiste onu gözetlediğimde uzaktan gördüm.

"Merhaba," diye cevap verdim, hâlâ hastalıklı tatlı sırıtışımı takınarak. "Yeni bir daire için bölgeyi araştırıyordum ve bir boşluğunuz olabileceğini duydum."

"Doğru yere geldiniz. Oturun." Masasının karşı tarafındaki sandalyeye oturdum. "Ne büyüklükte bir yer arıyorsunuz?"

"İş için sık sık şehir dışına çıkıyorum, bu yüzden Küçülmek," diye dişlerimin arasından yalan söyledim. "İçinde çok fazla zaman geçirmeyeceğim için bir stüdyo dairenin iyi olacağını düşünüyorum."

"Sizi anlıyorum; neden kullanmayacağınız bir alan için para ödeyesiniz ki?" "Aynen öyle."

"Tesadüfe bakın ki bu hafta sonu bir stüdyo dairem açılıyor. Kira aylık 600 dolar artı faturalar."

Yumruklarım kucağımda sıkıldı. "*Altı* yüz mü?"

"Sizi temin ederim ki şehrin bu bölgesi için iyi bir fiyat. Buradaki diğer komplekslerle karşılaştırılabilir."

"Altı yüzün iyi bir fiyat olduğunu biliyorum," diye cevap verdim ve Eric'in gülümserken gözlerindeki dolar işaretlerini görebiliyordum.

Dirseklerimi masasına dayadım ve ona doğru eğilerek "Peki neden Franklin'den bunun iki katını istiyordun?" diye sordum.

Yüzündeki neşe yavaşça kayboldu. "Ben... Ben neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

"Saçmalık." Eric'in yüzünde ter damlaları oluşmaya başlamıştı ama sessizliğini korudu. "Senin için boşlukları doldurmama izin ver. Franklin ihtiyacı olduğunda *tek* ailesi olan sizi aradı. O deneyimsizdi ve siz de onun

fırsat, yani ondan faydalandın çünkü sen bir pisliksin. Bu kulağa doğru geliyor mu?"

"Siz... onun avukatı mısınız?" diye sordu endişeyle.

Esprisiz bir kahkaha attım. "Ben onun erkek arkadaşıyım."

Yüz ifadesi gerginlikten kızgınlığa dönüştü. "Yani bu bir şantaj. Çok geç kaldınız; para gitti."

"Öyle olacağından hiç şüphem yoktu." Ya nefesindeki alkol kokusuna ya da şehir merkezinde sık sık gittiğini bildiğim striptiz kulüplerinden birine gitmişti. "Paranı istemiyorum. Franklin'e borçlu olsan da ona geri ödemeni de istemiyorum çünkü ona fazla para ödediğin için nasıl bir pislik olduğunu öğrenmesi kalbini kırar. Ona ihtiyacı olan her şeyi sağlıyorum ve o asla hiçbir şey istemeyecek."

"Yani bu... ne? Ondan uzak durman için bir uyarı mı?" Bundan rahatsız olmamış gibiydi ve bu beni daha da kızdırdı. Herkes şanslı olurdu

Franklin'in hayatlarında olması için.

"Bu kadar kolay kurtulamazsın; hayatında bir kez olsun düzgün bir insan gibi davranacaksın. Franklin'in sahip olduğu tek aile sensin ve anlamadığım nedenlerden dolayı seni hayatında istiyor. Yani, bunun senin için bir anlamı varmış gibi davranacaksın. Onu ayda iki kez arayacaksın ve yılda birkaç kez yemeğe çıkaracaksın."

"Peki ya reddedersem?"

Aklımdan onun çirkin suratını pencereden içeri sokmak geçiyordu ama kendimi tuttum. "Eğer reddederseniz, Premier Business Solutions'daki ortaklarım mali durumunuza bakmaktan ve bunları tüm kiracılarınızla paylaşmaktan mutluluk *duyacaktır*." Elbette o bok çukurunda sadece iki hafta daha çalışacaktım ama bunu bilmesine gerek yoktu.

"*Her şey gün ışığına çıkacak* Bay Hurst," diye detaylandırıdım.

"İnsanlardan aynı tür hizmet için talep ettiğiniz miktarlardaki farklılıklar

konutlar, ücretlerdeki haksız artışlar, borçlarınız... Devam edeyim mi?"

Gözlerinde yanan nefretle bana bakarken çenesi sıkıştı. "Tamam, onu arayacağım."

"Kesinlikle yapacaksın." Ayağa kalktım ve ona doğru yürüdüm. "Ve Tanrı şahidim olsun ki, ona tek bir kaba söz söylediğini ya da ondan bir şey istediğini öğrenirsem, seni mahvederim. İşini başına yıkarım ve sonra sırf eğlence olsun diye taşaklarını kesip sana yediririm. Yeterince açık konuştum mu?"

"Crystal," diye hırladı dişlerinin arasından.

Frankie'nin anahtarını cebimden çıkardım ve sırf Eric daha sonra almak zorunda kalsın diye ofiste yere attım. Oğluma saygısızlık etti ve bu beni küçük bir kaltağa dönüştürdü. Bundan oldukça zevk aldım. Kapıdan çıkmadan önce iki elimle onu tersledim.

Arabama döndüğümde Frankie tırnaklarını kemiriyordu. "Ne dedi?" diye sordu endişeyle.

Hâlâ dişlerinin arasına sıkışmış olan parmaklarını nazikçe indirdim ve ona kocaman bir gülümseme verdim. "Bizim adımıza mutlu olduğunu ve seni buralarda özleyeceğini söyledi. Seni dışarı attı çünkü buranın seni asla mutlu edemeyeceğini biliyordu." Evet, ona yalan söylüyordum, bunu yapmaktan nefret ediyordum ama tatlı oğlum gerçeklerden daha iyisini hak ediyordu.

"Yani... bana ihtiyacım olan itici gücü vererek sadece ağabeylik mi yapıyordu?"

Başımı sallarken midem ekşidi ama buna değdi.

Frankie çok güzel gülümsedi. "Yakında seni arayacağını ve bir akşam seni yemeğe çıkarmak istediğini söyledi."

"Gerçekten mi? Vay canına. Bizimle gelecek misin?"

"Tatlım, olmak istediğim başka bir yer yok." Bu doğrudu; Eric'in taşaklarının alınması gerektiğinde dilimleme mesafesinde olmam gerekiyordu.

Frankie konsola doğru eğildi ve kollarını boynuma dolayarak sıkıca sarıldı. "Hayatımı her yönden daha iyi hale getirdin."

Ben de onu sıkarken kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. "Sen de öyle." Onu serbest bırakmadan önce başının yan tarafını öptüm. "Hadi gel; sana bir sürprizim var."

Frankie'yi şehirdeki alışveriş merkezine götürdüm ve onu şımarttım. Ona yeni bir akıllı telefon aldım ve içini oyunlarla doldurdum ama bu sadece başlangıçtı.

Onu benim gibi yaşı bir piç için fazla moda olan giyim mağazalarından birine götürdüm ve denemesi için bir yığın kıyafet seçtim. Her biri onun güzel vücudunda bir öncekinden daha iyi duruyordu, bu yüzden tabii ki hepsini satın almalıydım. Frankie ona çok fazla para harcadığımı söyleyerek itiraz etmeye çalıştı, ben de onu ayakkabı mağazasına götürdüm.

ona daha fazla hediye al.

Ona ayak parmaklarının dışarı çıkmasına izin vermeyen yeni spor ayakkabılar, yazın son birkaç ayında giymesi için sandaletler ve giyinmek isterse diye mokasen ayakkabılar aldım.

Bir oyuncak mağazasının önünden geçerken Frankie Ollie için bir şey alıp alamayacağını sorduğunda kalbim kabardı. Ertesi gün onu ve Holden'ı ziyaret edecektik ve tatlı oğlum Ollie'ye fotoğrafı için teşekkür etmek amacıyla bir şey vermek istedi. Frankie'ye Ollie'nin trenlere olan takıntısından bahsettim ve o da ufaklığın seveceğini bildiğim bir şey seçti.

Sonra bir mağazaya girdik ve Frankie'ye bir önlük aldım. Çıplak yemek yapmayı sevdiğinden bahsetmişti ve ben de onun küçük güzel meme uçlarını cızırdatma riskini almasını istemiyordum.

Yeni hazineleri karşısında mutluluktan neredeyse gözyaşlarına boğulduğunda, onu en sona sakladığım mağazaya götürdüm; bir video oyunu perakendecisi. Evde bir oyun sistemim vardı, bu yüzden Frankie'ye istediği herhangi bir oyunu seçmesini söyledim.

birlikte oynamayı sever. Çocukluğundan kalma kirpi oyununu seçti ve mağazanın ortasında diğer müşterilerin yüzünü kızartan kalp durdurucu bir öpücükle bana teşekkür etti.

Eve dönerken bir pizza (Tony's Pizzeria'dan *değil*; o piçler bir daha asla işimi alamazlar) ve bir marketten bir küvet çikolatalı dondurma aldım.

Eve döndüğümüzde, kirpi oyununda birbirimizle savaşıırken pizza ve dondurma yedik. Çok fena dövdü.

ve kaybettiğim için surat astığımda, kendimi daha iyi hissetmem için sikimi emip ememeyeceğini sordu.

On beş dakika sonra kendimi *harika* hissediyordum, ama daha fazla oynayamayacak kadar uykulu ve tatmin olmuşum, bu yüzden dişlerimizi fırçaladık, soyunduk ve birlikte yatağa tırmandık. Evden getirdiği eşyalarını kaldırmasına yardım edeceğime söz verdim.

Eski evini ve ertesi sabah ona aldığım her şeyi. O anda önemli olan tek şey onun bedenini kollarımda hissetmekti.

"Seni seviyorum Frankie," dedim çenem geniş bir esnemeyle çatlamadan önce.

"Ben de seni seviyorum," duyduğum son şeydi.

Uyu.

Sekizinci Bölüm

Franklin

Shawn, Holden ve Ollie'nin ön kapısını çalarken nefesimi tuttum.

Arkadaşlarıyla tanışacağım için heyecanlıydım ama biraz da gergindim.

Shawn'ı utandıracak bir şey yapmak istemiyordum ve umutsuzca

arkadaşlarının benden hoşlanmasını istiyordum.

"Gergin olma," dedi elini sırtıma koyarak. Ona bir sorun olduğunu söylememe gerek kalmadan duygularımı kolayca okuyabiliyordu. "Seni sevecekler."

"Sana burada ne diyeyim?" diye sormadan önce ona sıkı bir gülümseme verdim. Bazen Domlar diğer insanların yanında daha gergin olur ve

hak iddia etmek. Ya da belki Shawn arkadaşlarının yanında işleri daha rahat ya da özel tutmak istiyordu.

"Shawn, Efendim, Usta," diye cevap verdi omuz silkerek. "Sana ne doğru geliyorsa. Burada yargılama yok Frankie. Holden ve Ollie ilişkimizin tamamen farkındalar ve onlarınki de alışılmadık. Ollie Holden tam zamanlı olarak küçük ve ona sadece 'Baba' diye hitap ediyor. Bu seni rahatsız ediyor mu?"

"Tabii ki hayır! Hiçbir şeyi değiştirmelerini istemiyorum; onları ne mutlu ediyorsa onu yapmalılar."

Bana sıırttı ve ne demek istediğini anladım; arkadaşları da aynı şekilde hissediyordu. Omuzlarımdaki gerginlik kayboldu ve şakağımı öpmeden hemen önce kapı açıldı.

Bir adam bizi dostça bir gülümsemeyle karşıladı. Shawn'la hemen hemen aynı boydaydı ama biraz daha kalındı. Ağarmış siyah saçları, beyaz bir

kirli sakallı ve nazik gözlü.

"Hey, çocuklar." Elini uzattı ve Shawn birbirlerine tek kolla sarılırken elini sıktı.

Ayrıldıklarında Shawn daha dik durdu ve "Holden, bu Franklin" dedi. Sesindeki gurur midemi bulandırdı.

"Merhaba Franklin. Tanıştığımıza memnun oldum." Sonra elini bana doğru uzattı. Shawn'ın arkadaşını selamlamamı istediğinden emindim, bu yüzden elini tuttum ve sıktım.

"Ben de sizinle tanıştığımıza memnun oldum..." *Lanet* olsun. Ona ne diyeceğimi bilemedim.

Efendime saygısızlık etmeden ona karşı saygılı olmak istedim. "Holden

gayet iyi," diye göz kırparak cevap verdi. "İçeri gel." O

elimi bıraktı ve ikimize içeri girmemizi işaret etti. Kapıyı arkamızdan kapatır kapatmaz koridorda hızla ilerleyen ayak sesleri duydum.

Uzaktan "Shawn Amca, sen misin?" diye bir ses duyuldu ve ardından genç bir adam odaya daldı. Holden'dan bir karış kadar kısaydı, dağınık kahverengi saçları vardı ve üzerinde kırmızı pamuklu bir şort ile önünde tren resmi olan aynı renkte bir tişört vardı. Şortunun altından görünen bebek bezinin üst kısmını görebiliyordum. Kesinlikle çok sevimliydi.

"Öyle!" diye bağırdı Shawn'ın kollarına atlamadan önce. Onları birlikte gördüğüm için kıskanmadım çünkü Ustamın benim hakkımda ne hissettiğini biliyordum.

"Tanrım, gittikçe ağırllaşıyorsun. Baban bu sabah sana ne yedirdi?" Shawn Ollie'yi tekrar yere yatırırken sordu.

"Krep!" diye bağırdı çocuk, Holden ve Shawn'ı güldürerek. Shawn ona, "Ollie, seni çok özel biriyle tanıştırmak istiyorum," dedi, elini tekrar sırtıma koydu. "Bu Franklin."

Ollie gülümsedi ve bana el salladı. "Merhaba Franklin. Seninle tanışmak için çok heyecanlıydım!"

"Ben de," diye cevap verdim ve onun daha da geniş gülümsemesine neden oldum. "Benim için yaptığın resim için teşekkür ederim. Sana da bir şey getirdim." Elimdeki hediye paketini uzattım ve Ollie'nin gözleri büyüdü.

"Benim için bir ödül mü? Oh, teşekkür ederim!" Çantayı aldı ve Holden'a döndü. "Şimdi açabilir miyim baba? *Lütfen?*"

Holden ona hayranlıkla sıırttı ve başını salladı. "Elbette, bebeğim çocuk."

Ollie çantayı karıştırırken kâğıt mendiller uçuştı ve hediyesini çıkardığında nefesi kesildi; tavanına delikler açtığım ve içini boya kalemleriyle doldurduğum ahşap bir oyuncak tren motoru.

"Boyama konusunda gerçekten iyisin ve Shawn bana trenleri sevdiğini söyledi," diye açıkladım, onun için seçtiğim şeyi beğenmesini umarak.

"Bu mükemmel! Bayıldım!" Ollie bana doğru bir adım attı ama olduğu yerde durdu. "Ah, şey... Babam Shawn Amca'ya sormadan sana dokunmamamı söyledi." Shawn'a döndü ve "Ödülüm için teşekkür etmek üzere Franklin'e sarılabılır miyim?" diye sordu.

"Sorduğun için teşekkürler dostum. Ve evet, ona sarılabilirsin."

Ollie beni düşündüğümde çok daha sıkı bir şekilde kucakladığında nefesim kesildi. Sonra geri çekildi ve elimi tuttu. "Gelip odamda oynamak ister misin?"

İzin almak için Shawn'a baktım ve onu tatlı bir gülümsemeyle bize bakarken buldum. "Önce bir öpücüğe ihtiyacım var," diye ısrar etti, ben de Ollie'yi serbest bırakarak Efendime şefkatli bir öpücük verdim.

"Ben de sana bir öpücük vereceğim baba," dedi Ollie Holden'ın elini gagalamadan önce.

Dudaklar.

"Teşekkür ederim, küçük oğlum. Siz ikiniz gidin oynayın, ben de birazdan size atıştırma bir şeyler getireceğim."

"Evet! Atıştırma zamanı!" Ollie tekrar elimi tuttu ve kıkırdarak beni koridorda gri duvarlı ve her yerinde trenler olan bir yatak odasına çekti. "Önce ne oynamak istersin?"

Oyuncaklarla oynamayalı uzun zaman olmuştu ama Ollie'nin mutlu olmasını ve eğlenmesini istiyordum, bu yüzden ona "Sen seç" dedim.

"Hmm..." Odanın etrafına bakınırken çenesine vurdu. "Bir süre uzaktan kumandalı trenimle ve hayvanat bahçesindeki hayvanlarla oynayıp sonra da bana getirdiğin boya kalemleriyle boyama yapmaya ne dersin? Kulağa eğlenceli geliyor mu?" Gözleri sinir ve umut doluydu.

"Kulağa harika geliyor."

"Oh iyi," dedi rahatlamış bir iç çekişle. "İşte; sana nasıl oynanacağını göstereceğim."

İkimiz de dizlerimizin üzerine çöktük ve Ollie bana treninin kumandasını nasıl kullanacağımı öğretti. Holden ve Shawn çocuk odasına girdiğinde Ollie bir sepetten küçük lastik hayvanlar çıkarıyordu.

Holden, Ollie'ye mavi bir bardak süt ve içinde iki kurabiye bulunan plastik bir tabak uzatarak, "Al bakalım bebeğim," dedi.

"Vay canına, yemekten önce kurabiye yiyebilir miyim?" diye sordu

heyecanla. Holden bir kahkaha attı. "Bu özel bir durum."

"Teşekkür ederim baba!" Ollie ayağa fırladı ve erkeğine bir dizi gürültülü öpücük verdi.

Shawn bana bir tabak kurabiye ve bir kutu soda verirken, "Al bakalım tatlım," dedi. "Tabii süt tercih etmezsen?"

"Bu harika. Teşekkür ederim, efendim."

Shawn bana da bir öpücük vermek için eğildi ve sonra kulağıma fısıldadı, "Bu senin için sorun olur mu?"

Benim rahatlık seviyemi kontrol etmesi benim için çok önemliydi ama Ollie'nin yanında rahattım. Kendisi için özel olduğu kesin olan oyuncaklarını paylaşarak nazik davranıyordu. Arkadaş olmak istiyor gibi görünüyordu ve ben de bunu istiyordum.

Ollie ve ben o kadar da farklı değildik; ikimiz de bizimle ilgilenecek ve kendimizi iyi hissetmemizi sağlayacak bir erkeğe ihtiyaç duyan ikincil kişilerdik. O kendi erkeğine 'Baba' derken ben kendi erkeğime 'Efendi' diyordum ve farklı şekillerde oynuyorduk ama bunlar benim için önemli değildi. Bu, ihtiyaçlarımı anlayan ve birçoğunu paylaşan biriyle bağlantı kurma şansıydı. Hayatımda ilk kez gerçek bir arkadaş edinme şansını yakalamıştım.

"İyi vakit geçiriyorum," diye fısıldadım Shawn'a. Kulaktan kulağa gülümsüyordu.

Holden, Shawn'la birlikte odadan çıkmadan önce, "Bize ihtiyacınız olursa biz mutfakta olacağız," dedi.

"Babama bu kurabiyeleri yapmasında yardım ettim," dedi Ollie bir parçayı ısırırken. "Ziyaretin için özel yaptılar."

Kendiminkinden bir ısırık aldım ve mırıldandım. "Gerçekten iyi iş çıkarmışsın. Çikolatalı kurabiyelerin favorim olduğunu nereden bildin?"

"Herkesin favorisi," diye omuz silkti ve damlatmaz bardağından bir yudum aldı.

"İyi bir noktaya değindin," dedim kıkırdayarak. "Peki hayvanlar konusunda nasıl yardımcı olabilirim?"

"Onları size trenle göndereceğim ve siz de onları hayvanat bahçesi sergilerine ayırabilirsiniz."

"Kulağa eğlenceli geliyor."

"Öyle," diye ısrar etti başını sallayarak. "Shawn Amca bu oyunu benimle bile oynadı." Bunu duyduğuma şaşırmamıştım; Ustamın arkadaşına ne kadar değer verdiğini anlayabiliyordum.

"Öyle mi? İyi bir hayvan bakıcısı mı?"

Ollie burnunu kıvırdı ve ben de bir kahkaha attım. "O iyi ama hayvanları birbirine karıştırıyor. Geçen sefer aslanla zebrayı aynı ağıla koymuştu."

"Bu çok tehlikeli," dedim başımı sallayarak ve Ollie'nin kıkırdamasına neden oldum.

"Aynen öyle! Bence çok iyi bir hayvan bakıcısı olacaksın."

Sonraki bir saat boyunca Ollie bana trenle hayvanlar gönderdi ve ben de bana gönderdiği tahta bloklarla yırtıcıları ve avları birbirinden ayırdığımdan emin olarak küçük bir kauçuk hayvanat bahçesi inşa ettim.

Tüm hayvanlar mutlu olduktan sonra Ollie sürünerek kitaplığına gitti ve bir boyama kitabı çıkardı. İsteddiği sayfayı bulana kadar, tabii ki hepsinin üzerinde trenler olan sayfaları çevirdi.

"Bunu benim için yırtar mısın lütfen?" diye sordu tatlı bir sesle,
kitabı bana uzatırken.

"Elbette." Sayfayı dikkatlice yırttım ve ona verdim. "Teşekkürler.

Hangisini boyayacaksın?"

"Oh, um..." Kitabı rastgele bir sayfaya açtım, orada bir lokomotif
vardı. "Bu nasıl?"

"İyi seçim."

Ben de kendi sayfamı yırtıp attım ve Ollie düdüğü sesleri
çıkararak tahta motoru önümüzde yuvarladı. "İşte; şimdi ikimiz de boya
kalemlerine ulaşabiliriz."

"Uzun zamandır boyama yapmadım," diye itiraf ettim sarı bir boya
kalemimi deliğinden çıkarırken.

"Bunu seviyorum. Rahatlatıcı ve resimlerimi babama vermek hoşuma
gidiyor.

Belki seninkini Shawn Amca'ya verebilirsin."

Ne kadar tatlı olduğuna gülümsedim. "Biliyor musun, bana verdiğin resmi buzdolabına astım."

"*Gerçekten* mi?" Başımı salladım ve o da bana bir kez daha sarıldı.

"Teşekkürler Frankie." Lakabı duyunca tekrar gülümsedim; bana böyle seslenen tek kişi Shawn'dı ama Ollie'nin bunu kullanmasına aldırımıyordum.

Ollie'nin boya kaleminin sesinin kesildiğini fark edene kadar mutlu bir sessizlik içinde birlikte boyama yaptık (Ollie bu konuda benden *çok* daha iyiydi). Ona baktığımda çenesini göğsüne yasladığını ve duruşunun çöktüğünü gördüm.

"Hey, iyi misin?" Omzunu okşadım ve Ollie yana doğru devrilerek yere düştü. "Ollie?" Onu hafifçe salladım ama irkilmedi. Orada öylece yatıyordu, kıpırdamadan.

Hay sikeyim! Ayağa fırladım ve bağırarak odadan dışarı fırladım,

"Holden! Usta! Yardım edin!" Normalde Shawn'a sadece seks sırasında 'Usta' derdim.

ama korkmuştum ve ona ihtiyacım vardı ve isim ağzımdan kaçtı.

İki adam bir köşeden önümde belirdiğinde koridorun yarısına ancak gelebilmişim.

"Frankie, sorun ne?" Shawn sarsılmış görünerek sordu.

"Sorun Ollie. Sanırım hasta." Koridora geri döndüm ve

İkisi de peşimde olduğu halde çocuk odasına girdim. Ollie'nin yerdeki bedenini işaret ettim ve "Ne olduğunu bilmiyorum. Boyama yapıyorduk ve sanki uyuyormuş gibi hareketsiz duruyordu ama ben ona dokununca yere düştü." Holden'ın oğlunun yanında diz çöküşünü izlerken gözyaşlarım yanaklarımdan süzüldü. "O iyi mi? Lütfen iyi olsun," diye yüksek sesle dua ettim.

Holden elini Ollie'nin saçlarında gezdirdi ve gülümseyerek bana baktı. "O iyi. Sadece biraz kestiriyor."

"O zaman neden çılgınlıklarım onu uyandırmadı? İyi olduğuna emin misin? Ya bayıldıysa? Doktor çağıralım mı?"

Shawn titreyen bedenimi kollarının arasına aldı ve başımı öptü. "Özür dilerim, sana söylemeliydim; Ollie'de narkolepsi var. Bazen rastgele uykuya dalıyor ve vücudu hazır olana kadar uyanmıyor. Buna o kadar alışmışım ki söylemeyi unutmuşum. O iyi, tatlım." Beni tekrar öptü. "O iyi."

Holden dikkatini Shawn'a çevirmeden önce bana, "Ona göz kulak olduğun için teşekkür ederim," dedi. "Onu yatağa yatırmama yardım eder misin?"

"Tabii ki."

Shawn benden bir adım uzaklaştı ve ben yere düşeceğimden korktum. O anın şokuyla dizlerim hâlâ titriyordu. Arkadaşımın ciddi bir sorunu olduğunu düşündüm ve bu beni çok korkuttu.

Shawn ve Holden Ollie'yi duvara dayalı divanın üzerine kaldırdılar ve Holden oğluna pelüş bir çoban köpeği verdi, Ollie de onu uykusunda kucakladı. Shawn tekrar yanıma ulaştığında hâlâ titriyordum.

"Benimle gel." Bir kolunu belime doladı ve beni Holden'la daha önce hızlıca çıktıkları için sandalyelerin eğri büğrü durduğu mutfağa götürdü.

Shawn oturdu ve yanındaki zemini işaret etti. Ne istediğini biliyordum; fayansların üzerine iki dizimin üzerine çöktüm, sonra uyluklarını sıvazladı ve başımı oraya yasladım. Shawn başımı nazikçe okşadı ve parmaklarını saçlarımda gezdirdi; endişelerim onun dokunuşuyla eriyip gitti. Benimle tam da ihtiyacım olan şekilde ilgileniyordu; kontrolü ele alarak ve korkularımı yatıştırarak. Ben rahatlayabileyim diye her şeyi halletmek için oradaydı.

O ve Holden sohbete daldılar ama ben onlara aldırış etmedim. Ustam beni izlerken mutlu yerime doğru sürüklendim.

Dokuzuncu Bölüm

Shawn

Ollie'nin durumunu Frankie'ye söylemediğim için kendimi aptal gibi hissediyordum. Gerçi bunu ondan bilerek saklamamıştım; Ollie'nin narkolepsisi hayatın bir parçasıydı. Artık onu farklı görmüyordum ya da bunu düşünmüyordum bile. Kolayca ya da aniden uykuya dalmasına alışmıştım, ama kesinlikle

Ne olduğunu anlamayan biri için korkutucu olabilirdi.

Oğlumla çok gurur duydum; Ollie'nin başının belada olduğunu düşündüğünde ona yardım etmeye çalıştı. Arkadaşını ne kadar önemseydiğini içindeki korkudan anlayabiliyordum.

Beni ve Holden'ı çağırırkenki sesini ve gözlerindeki paniği. Başkalarına öncelik veren tatlı bir adamdı ve ona benim demekten gurur duyuyordum.

Ve teselli için bana gelmesinden onur duydum. Son yarım saattir, ben kucacımda saçlarını okşarken o da yanımda dizlerinin üzerinde duruyordu.

Holden'ın önünde boyun eğdiğini göstermek için iki kez düşünmedi ve elbette arkadaşım bu gösteriye aldırmadı. Frankie ilk diz çöktüğünde Holden gülümseyerek bana göz kırptı. Bu anı ne kadar uzun zamandır beklediğimi biliyordu. Kendi oğlumun yanımda olması, onun huzur ve güç kaynağı olmak dünyalara bedeldi.

Bir süre sonra Ollie uykuda dağılmış saçlarıyla mutfağına geldi. Bir elinde peluş oyuncacı Harold vardı, diğeri eliyle de gözlerini ovuşturuyordu. Doğruca Holden'ın yanına gitti, o da onu kucakladı.

"Merhaba, bebeğim. İyi uyudun mu?"

"Evet, baba." Bir öpücük aldıktan sonra Ollie odanın her tarafına baktı. "Frankie nerede?" Bir başkası Franklin için benim takma adımı kullansaydı, tüylerim diken diken olurdu ama Ollie'den duymak beni rahatsız etmedi. "Gitmedi, değil mi?"

"Hayır dostum, o burada benimle birlikte," dedim ona. Ollie arkadaşını bulmak için masanın altına baktı ve sonra gelip dizlerinin üzerine çöktü Yanında.

"Frankie?" Ollie oğlumun omzuna dokunarak sessizce sordu. Frankie başını yavaşça kaldırdı ve gözlerindeki cam gibi, uzak bakışa gülümsedim; dokunuşumun altında kendi mutlu alanına dalmıştı.

Onu yerde, yanında görünce, "Merhaba Ollie," dedi. Tatlı oğlum onun içeri girdiğini fark etmemişti bile. "Daha iyi hissediyor musun?"

"Mmhmm. Hâlâ burada olmana sevindim; seni üzdüğümünden ve gitmenden korkuyordum."

"Neden beni üzüyorsun?"

Ollie omuz silkti ve yere baktı. "Uyuyakaldığım için kaba olduğumu düşünmenizden korktum. Ama sıkıldığım için değil," diye ısrar etti hemen.

"Babam uykuya dalmamın bir iltifat olduğunu söylüyor çünkü bu rahatladığım ve mutlu olduğum anlamına geliyor. Senin yanındayken çok mutluyum."

Frankie elini Ollie'nin omzuna koyarak, "Kaba olduğunu düşünmemiştim," dedi. Ollie başını kaldırdı ve ona küçük bir gülümseme verdi. "Senin için endişelendim; bayıldığını sanmışım ama Shawn durumunu açıkladı.

İyi olmana sevindim."

"Ve en iyi arkadaşım olduğun için mutluyum." Ollie öne doğru atıldı ve oğluma sıkıca sarıldı. Görünüşe göre Frankie'ye dokunmak için benden izin alıp almadığını artık umursamıyordu ama ben aldırmadım. İkisini asla ayrı tutamazdım.

"Ben de Ollie." Frankie de ona sarıldı ve bu tatlı gösterinin kalbime fazla geleceğinden endişelendim. Neyse ki mutluluktan patlamak yerine atmaya devam etti. Holden'a baktım ve eli göğsünde durduğu için onun da tehlikede olduğunu düşündüm ama o gülümsüyordu. *Tamam, iyiyiz; biz yaşlı moruklar bir gün daha göreceğiz kadar yaşayacağız.*

"Gelip biraz daha oynamak ister misin?" Ollie umutla sordu.

"*Aslında,*" diye araya girdi Holden, "Shawn'la ben ateş etmeye hazırlanıyorduk.

Dışarıda ızgarayı yakalım. Biz yemek yaparken siz de birlikte yüzmek ister misiniz?"

Ollie'nin nefesi kesildi. "Evet, baba! Kulağa eğlenceli geliyor.

Frankie, mayo getirdin mi?"

"Bavulları ve havlusu arabamda," diye cevap verdim ve Ollie ellerini çııptı.

"Yaşasın, yüzme!" Ayağa fırladı ve Holden'ın yanına gitti. "Artık mayomu giyebilir miyim?" Fısıltıyla ekledi, gerçi ben

"Zaten üstümü değiştirmem gerekiyor." dediğini odadaki herkesin duyduğundan eminim.

"Tabii ki. Gidip seninle ilgilenelim." Holden oğlunun elini tuttu ve onu odadan dışarı çıkardı.

Frankie yerden, "Bana yardım ettiğin için teşekkür ederim," dedi.

"Ben de bunun için buradayım." Eğilip başının st kısmını öptüm.

baş. "Sana yardım etmek ve seni mutlu etmek için. Yardıma ihtiyaın var mı?"

"Teşekkrlr." Elimi tuttu ve dişlerinin arasından tıslayarak ayağa kalktı. "Ayaklarım uyuşmuş."

Dizlerinin üzerinde bu kadar uzun süre oturduktan sonra hiç şüphem yoktu. "Zıpla bakalım

masaya." Masanın üstüne vurdum ve Frankie kıını masanın üstüne koydu.

Ayaklarını etrafında dolaştırırken bacaklarının alt yarısını ovdum. "Daha iyi misin?"

"ok. Teşekkür ederim, efendim."

Dudaklarına bir öpücük kondurdum ve ayağa kalkarken kalçasını

okşadım. "Gidip arabadan eşyalarımızı alacağım; hemen döneceğim."

Döndüğümde şortlarımızı ve havlularımızı aldım ve Franklin'i banyoya götürdüm. Kendi başına üstünü değiştirebilecek durumda olmasına rağmen, güzel aletine bir göz atmak istedim, bu yüzden kıyafetlerini çıkardım ve şortunu giymesine yardım ettim.

Başlangıçta Frankie'ye bir Speedo almak istedim çünkü mükemmel poposunda daha az kumaş olması harika bir fikir gibi geliyordu ama sonra diğer insanların onu bunun içinde göreceğini fark ettim. Konu onun vücudu olunca açgözlülük ettim ve bunun yerine ona kaktüs baskılı, kalçalarının yarısına kadar inen bir çift soluk sarı şort aldım. Ayrıca ona ev için ve sadece benim gözlerim için seksi iç çamaşırları aldım.

Holden'la birlikte bir süre ızgaranın başında olacaktım ama tenime biraz güneş girsin istiyordum, bu yüzden soyunup Frankie'ninkinden daha az heyecan verici olan, düz gri renkteki şortumu giydim.

Yüzme kıyafetlerimi giymeden önce sikimi tuttum ve Frankie'ye salladım çünkü neden olmasın? Etrafta uçuşmasını izlerken dudaklarını yaladı ve ben de ona dizlerinin üzerine çöküp beni emmesini emretmeyi düşündüm.

Ama bizim

Arkadaşlar bekliyordu, ben de yaramazlık yapmayı sonraya bırakmaya

karar verdim. "Güzel şortlar!" Ollie, Frankie'ye arabadan

çıktığımızda

ve onu koridorda endişeyle beklerken buldu. "Benimkini beğendin mi?" "Çok

güzel," diye gülümsedi Frankie, Ollie'nin toz mavisi şortunu

incelerken

üzerinde köpekbalıkları olan.

"Teşekkürler. Oh ve bak, Shawn Amca; sen ve babam ikizsiniz!"

Holden'ın da aynı kıyafeti giydiğini görünce bir kahkaha attım.

aynı çift düz gri şort. Şaşırmadım; eski kafalar benzer düşünür. Bu özel çifti

seçtim çünkü eskisinden daha aşağıda duran taşaklarım için ekstra destekleri

vardı ve Holden'ın gerekçesinin de aynı olduğunu varsaydım.

Şortlar bir yana, vücut kılları konusunda da ikizdik; ikimiz de kıllı gümüş canavarlardık. Onun vücudu benimkinden daha kalındı, ama kardeş gibi görünüyorduk... başka bir anneden... ve babadan... tamam, belki de birbirimize o kadar benzemiyorduk.

"Hadi yüzmeye gidelim!" Ollie, Frankie'nin elini tutarak haykırdı.

"Bir dakika bekle," diye Holden onu durdurdu. "Güneş kremi sürmem gerek sana."

"Oops, neredeyse unutuyordum. Hatırladığın için teşekkürler baba; yanmak istemiyorum."

Holden kıkırdadı ve avucuna bir damla güneş kremi sıktı. şişeyi bana uzatmadan önce. Ben de aynısını yaptım ve beyaz kremi oğluma o kadar kalın sürdüm ki, ben sürdüğümde teni iki ton daha açıldı. yapıldı.

"Teşekkür ederim." Frankie arkasını döndü ve şişeyi almak için elini uzattı. "Buyurun efendim?"

"Burada herkesin önünde mi? Tamam, madem ısrar ediyorsun," diye şortumun üst kısmını kavrarken alay ettim. Franklin'in gözleri büyüdü ve Ollie onun eline doğru kıkırdadı. "Oh, *güneş kremi*ni kastediyorsun. Elbette ama sadece omuzlarım ve yüzüm lütfen."

Frankie losyonu cildime sürerken Holden yavaşça başını bana doğru salladı ve gülümsememek için dudaklarını büzdü. Ona masum bir şaşkınlıkla baktım ve sonunda dudakları yukarı kalktı.

"Tamam, bebeğim, şamandıranı mı yoksa salı mı istiyorsun?"
Holden dışarı çıktığımızda ve havuzun yanında durduğumuzda sordu.

Yerin altındaki

Dikdörtgen havuzun sığ ucu dört fit, eğimli ucu on fit derinliğindeydi ve derin ucunda bir atlama tahtası vardı.

"Floatie, lütfen; böylece Frankie'yle birlikte yüzebilirim."

Gözlerini oğluma dikti. "Tabii yüzmeye bilmiyorsan o başka. Bilmiyorsan da sorun değil; ihtiyacın olursa salımı ödünç alabilirsin."

Frankie ona hayranlıkla sıırttı. "Çok tatlısın ama ben yüzebilirim."

"Babam bana öğretiyor ama ben hâlâ derinlerde rahat değilim. Bu yüzden şamandıra kullanmayı seviyorum."

Frankie, "Bu çok akıllıca," diye karşılık verdi ve Ollie gözlerini kısarak gülümsedi. Frankie'nin Ollie'ye karşı bu kadar nazık olmasından dolayı kalbim gururla kabardı.

Yeni arkadaşı ve onun ihtiyaçlarını ve tercihlerini nasıl karşıladığı. Oğlum eve döndüğümüzde bir ödülü hak etti.

Holden donut gibi süslenmiş dairesel bir şamandıra getirdi. "İşte başlıyoruz." Ollie'nin içeri girmesine yardım etti ve oğlu ince gövdesinden aşağı kaymaması için halkayı kavradı.

"Atlayışımı görmek ister misin?" Ollie heyecanla

Frankie'ye sordu. "Elbette. Seni geri sayacağım; üç... iki...

bir, başla!"

Ollie havuza atlarken ciyakladı, şamandırası yüzeye çarptığında suda zar zor bir dalgalanma yarattı. Hepimiz onu alkışladığımızda bacaklarını tekmeleyerek arkasını döndü ve bize gülümsedi. "Tamam Frankie, sıra sende!"

"Üzerinize su sıçratabilirim," diye uyardı.

"Sorun değil, su sıçramasını severim. Üç...iki...bir, atla!"

Frankie suya mükemmel bir gülle attı ve Ollie oğlumun neden olduğu dalgalara binerek yüzünü silerken güldü.

Holden sırtıma vurarak, "Hadi gidip yemeğe başlayalım," dedi. Orada durup bütün gün oğlumun yüzmesini izleyebilirdim ama aynı zamanda yiyecek bir şeyler yediğinden de emin olmak istiyordum.

Izgaranın yanına vardığımızda bana "Franklin harika," dedi.

Sadece birkaç metre uzaktaydı ve bizim çocukları net bir şekilde

görebiliyorduk.

durduğumuz yerde.

"Evet öyle," diye iç geçirdim ve gülümsemesini sağladım.

"Ollie'yle de arası çok iyi. Oğlumun bir arkadaşına ihtiyacı vardı.

Onu bulduğunuza sevindim; ikiniz de çok mutlu görünüyorsunuz."

"Öyleyiz. Onun için uzun süre bekledim, biliyorsun."

"Biliyorum." Tekrar sırtımı sıvazladı ve "Son birkaç günlük çalışman nasıl gidiyor?" diye sordu.

"Tanrım, başlatma beni," diye inledim.

"Sence son gününde bir parti verirler mi?" "Evet, ben ayrıldıktan sonra," diye omuz silktim ve onu güldürdüm.

Bir tepsi hamburgerin üzerindeki plastik ambalajı sıyırdı ve birlikte çalışarak hamburgerleri ızgaraya atmadan önce köfteler haline getirirken sohbet ettik.

Ollie ve Frankie'nin birlikte oynamasını izlerken dikkatimiz dağılınca neredeyse eti yakıyorduk. Frankie, Ollie'nin peşinde olan bir deniz canavarı gibi davranıyordu. Suyun altına girip Ollie'nin şamandırasının yanına çıkıyor ve arkadaşının her seferinde kahkahalarla ciyaklamasına neden oluyordu.

Neyse ki hamburgerleri kömürleşmiş küçük hokey disklerine dönüşmeden kurtardık. Üzerlerini peynir dilimleriyle kapladık, tabaklara koyduk ve çocukları yemek için verandadaki masaya çağırdık.

Frankie havuzdan çıkarken aç gözlerle onu izledim; su damlacıkları mükemmel vücudundan aşağı kayarken teni akşam havasında karıncalanıyordu. Sonra Ollie'nin kalçalarını oynatarak şamandırasının yere düşmesine izin vermesine kıkırdadım.

"Yanına oturabilir miyim Frankie?" Ollie, babası onu sıcak bir havluya sardıktan sonra sordu.

Oğlum izin almak için bana baktı, ben de ona göz kırptım.

"Elbette."

Yan yana oturduklarında Ollie onları alkışladı, Holden ve ben de karşılarına oturduk. Akşam yemeği gösterişsizdi; sadece hamburger, patates kızartması ve tabii ki Ollie'nin ev yapımı kurabiyeleri vardı ama çok lezzetliydi. Ollie oğlumun yanındaki koltuğumu çaldığından, yemek yerken masanın altında Frankie ile ayak oyunu oynadım, yani yine de ben kazandım.

Holden ona havuza geri dönmeden önce 'karnının yatışmasını' beklemesi gerektiğini söylediğinde Ollie'nin aklını kaçıracağını düşündüm.

Holden

Koltuğunda kıpırdandı ve sabırsızca masaya vurdu, ama hayatta kaldı ve hep birlikte suya atladık.

Frankie korkak tavuk oynamamızı önerdi, ben de Holden Ollie ile aynı şeyi yaparken onu omuzlarıma aldım. Yeğenim şamandırası olmadan suya düşeceği için gergindi ama Holden onu tutacağına söz verdi.

onu güvende tutmak için. Gerçi buna gerek yoktu; ne zaman kafa kafaya gelsek, mükemmel oğlumun arkadaşını dik tutmak için kendini omuzlarımdan attığını hissettim. Ollie bu oyunda bu kadar iyi olduğuna inanamadığını söylerdi.

Daha sonra Holden bir "Marco Polo" oyunu önerdi, biz de hep birlikte sırayla gözlerimizi kapatıp yüzerek diğerlerini bağırdıklarında yakalamaya çalıştık. En çok zavallı küçük Ollie yakalandı çünkü şişirilmiş tüpüyle ancak bu kadar hızlı gidebiliyordu.

Ve son olarak, Holden, Franklin ve benim aramda, Ollie'nin jüri olduğu bir dalış yarışması yaptık. Dalış konusunda sıfır becerim vardı; yapabildiğim en iyi şey acı verici bir göbek atmaydı. Holden bir Etkileyici kuğu dalışı beni çok şaşırttı; vücudunu bu şekilde hareket ettirebildiğini bilmiyordum.

Ama Frankie gösteriyi çaldı. Dalış tahtasından ters takla attı ve suya girdiğinde zar zor bir sıçrama yaptı. Her ne kadar benim

Ollie hepimize on puan verdi ve bir kazanan seçemeyeceğini söyledi, bu yüzden üçlü bir beraberlik oldu.

Eve dönüp kuru giysilerimizi giydiğimizde Ollie'nin gözlerinin sarmaya başladığını fark ettim. Holden'a birazdan banyoya hazır olacağını söylediğinde, Frankie'yle benim gitme ve onun dinlenmesine izin verme zamanımızın geldiğini anladım.

"Bugün seninle çok eğlendim," dedi Ollie oğluma sıkıca sarılırken.

"Ben de." Ollie bana dönmeden önce Frankie yeni kankasının yanağına bir öpücük kondurdu.

"Frankie'yle tekrar oynayabilmem için yakında dönecek misin?"

"Söz veriyorum."

Ollie'ye sarıldığımda, kulağıma (yüksek sesle) "Bence onu sonsuza kadar saklamalısın" diye fısıldadı.

"Planımız bu," diye fısıldadım ve sessiz bir soluk sesi duydum.

Frankie'ye baktığımda eli ağzının üzerindeydi ve gözleri sulanmıştı. Cevabımı duyabilmesi için bilerek yüksek sesle fısıldamış *olabilirim*.

Holden oğlumun sırtını sıvazlarken, "Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum," dedi. "Buraya her zaman gelebilirsin."

"Ben, şey, teşekkür ederim," diye kekeledi Frankie, belli ki sözlerim karşısında şoka girmişti.

Holden kıkırdadı ve beni tek kollu bir sarılmanın içine çekti.

"Yakında geri gel." Ollie'ye dönmeden önce sırtına bir tokat attım. "Hadi bebeğim, seni banyoya sokalım." Oğlunun elinden tuttu ve onu koridorda bizden uzağa götürdü. Burası benim ikinci evimdi ve Holden burada istediğimi yapmam konusunda bana güveniyordu, bu yüzden kendimi göstermeye alışmışım.

"Okyanus hayvanlarımla suyun içinde oynayabilir miyim? Ve *fazladan* baloncuk alabilir miyim?"

"Elbette. Banyo zamanı baloncuklar olmadan eğlenceli olmaz," diye yanıtladı Holden ve Ollie onlar bir köşede kaybolurken tezahürat yaptı.

"Hadi tatlım," dedim Frankie'ye elini tutarken, "eve gidelim ve kendi eğlencemizi yaşayalım."

OceanofPDF.com

Onuncu Bölüm

Shawn

Frankie eve dönerken sessizdi ve bunun sebebinin Ollie'ye onu sonsuza dek yanımda tutacağımı söylemem olduğunu biliyordum. İlk başta heyecanlandığını düşündüm, ama sessizliği uzadıkça kendi kafamın içine daha çok girdim ve ne düşündüğü konusunda endişelendim.

Ya onu korkutursam? Çok mu erken oldu? Bunu arkadaşlarıma söylediğim için utandı mı? Onunla konuşmadan önce Ollie'ye söylediğim için kızdı mı? Onun güzel zihninde neler olup bittiğini bilmenin tek bir yolu vardı.

Elimi kalçasına koydum ve "Bana ne düşündüğünü söyle" diye rica ettim.

"Ah, şey," Frankie devam etmeden önce boğazını temizledi, "Ollie'ye söylediklerini düşünüyordum." O kadarını biliyordum, bu yüzden devam etmesi için başımı salladım. "Ciddi miydin yoksa sadece alay mı ediyordun? onu?"

Onu korkutmayı göze alsam bile, ona asla yalan söylemezdim ya da bunu bir şaka olarak yazarak kolay yolu seçmezdim, çünkü ona karşı hislerim ciddiydi. "Tabii ki ciddiydim."

"Gerçekten mi?" Sesi endişe yerine umutla doluydu, bu yüzden ona her şeyi anlatmaya karar verdim. Neyse ki apartmanımızın altındaki kapalı otoparka giriyorduk, bu yüzden bir yere çektim ve tüm dikkatimi ona vermek için koltuğumda yan döndüm.

"Frankie, eğer benim için ne ifade ettiğini bilmiyorsan

Sana göstermek için berbat bir iş. Seni seviyorum ve seninle olmak hayal ettiğim her şey. Yakında olduğunu biliyorum, ama bu düşünceye dayanamıyorum.

Seninle tanışmadan önceki hayatıma geri dönmek istiyorum. Artık seni kollarımda hissettiğime ve evimi seninle paylaşmanın ne kadar harika olduğunu gördüğüme göre, bunu asla kaybetmek istemiyorum.

Tanıştığımızda sana istersen gitmekte özgür olduğunu söylemiştim ve bu hâlâ geçerli, ama hiçbir yere gitmeni istemiyorum. Sana yanımda ihtiyacım var."

Franklin kendini kollarıma bıraktı ve boynuma sarılıp ağlarken vücudu sarsıldı. "Shawn, ben..." Daha sert hıçkırdı ve sırtını okşarken gülümsedim. "Ben de hiçbir yere gitmek istemiyorum. Seni seviyorum ve sana ihtiyacım var. Seninle yaşamak ve senin oğlun olmak istiyorum ve... ve..." Tekrar ağladı ve düşüncesini tamamlayamadı.

"O zaman yapacağımız Şey bu," diye basitçe cevap verdim.

"Senden bıkmam ya da geđmiŐindeki pislikler gibi seni bir kenara atmam konusunda asla endişelenmene gerek yok. Kalmak için buradayım, tamam mı?"

Başını boynuma doğru salladı ve "Ben de" diye fısıldadı.

"Güzel." Kulağını iğnedim ve aptal bir domuz gibi homurdandım.

burnunu çekmesi kıkırdamaya dönüştü. Onun güldüğünü duymak için her Şeyi yapardım. "Şimdi yukarı çıkalım ve rahatlayalım."

Dairemize girdiğimizde, oğlumun rahatlamak ve gevŐemek için zamana ihtiyaı olduğuna karar verdim, bu yüzden ona yatakta başka bir film ısmarlayabileceğimi düşündüm. "Neden yatak odasına gitmiyorsun, ben de hemen arkada olacağım?"

"Evet, efendim." Benden uzaklaştı ve ayakkabılarımı ön kapının yanında tekmelemeden önce koridorda koŐar adım ilerlerken utanmadan kıını izledim. Sonra mikrodalgada biraz patlamış mısır yaptım ve iki soda aldım.

Buzdolabından. Ama yatak odasına girdiğimde neredeyse hepsini yere düşürüyordum.

Frankie beni bekliyordu ama yatakta uzanmış ve dinleniyor değildi.

Yerde diz çökmüş, kıçı çıplak, ellerini arkasında birleştirmiş ve bakışlarını yere sabitlemişti. Görünüşe göre farklı bir şekilde rahatlamaya ihtiyacı vardı; vücudunun kontrolünü bırakması ve zihnini zevk dışında her şeyden arındırmama izin vermesi gerekiyordu.

Siktir et filmi. Patlamış mısır ve içecekleri koridora taşıdım ve tereyağı kokusunu odadan uzak tutmayı umarak yatak odamızın kapısını arkamdan kapattım.

Çabucak soyundum, Frankie'ye doğru yürüdüm ve yavaşça vücudunun etrafında dönerek yüz hatlarını inceledim. Odadaki tek ışık, çevremizi saran şehirden büyük pencerelere dolan ışıktı. Cildi inci gibi parlıyordu; bu dünyadan olamayacak kadar güzeldi.

Vücudunu tam kontrolüme teslim ederek kıpırdamadan duruşunu inceledim. Tek hareketi nefes alırken göğsünün hafifçe kabarmasıydı. O benimdi; benim olacak, sevecek ve istediğim gibi davranacaktım. Aklımdan geçen her iğrenç olasılıkla birlikte, sikim sertleşip ağrıyana kadar daha da sertleştim.

"Başını yukarı kaldır, evlat." Söyleneni yaptı ve sikimle göz hizasına geldi. "Bana ne yaptığını görüyor musun?" Şaftımı kavradım ve yarığımın üzerinde bir pre-cum boncuğu dengelenene kadar kendime birkaç yavaş çekme verdim. Ucumu ağzına bastırdım ve dudaklarını şeffaf parlaticıyla boyadım. "Hoşuna gidiyor sikimin tadına bakar mısın?"

"Evet, Mas-" sözleri, sikimi dudaklarının arasına soktuğumda kesildi, ucum boğazının arkasına değene kadar dili boyunca kaydım. Başının arkasını kavrayıp yüzünü sikerken inledi.

"Boğazın çok iyi hissettiriyor." Birkaç kez daha ittim
geri adım atıp sikimi dudaklarından çekmeden önce. Frankie aç ve çaresiz
gözlerle bana baktı. "Biraz daha ister misin?"

"Evet, Efendim."

Aletimle yanaklarına birer tokat attım ve tenine daha fazla sıvı
sıçradı. "Bu gece olmaz; senin için başka planlarım var. Yatağa geç."

Frankie ayağa fırladı ve yatağın kenarına oturdu,
daha fazla talimat bekliyordu. Her iki yastığı da yere attım ve yatak başlığına
vurdum. "Dizlerinin üzerine kalk ve buna tutun." Hemen yatağın tepesine
tırmandı, yüzü yatak başlığına dönüktü ve dediğim gibi tahtayı kavradı.

"Aferin oğlum." Parmaklarımı saçlarında gezdirdim. "Benim için çok iyisin."

"Teşekkür ederim, Efendim."

Kıçına şaplak attım ve Franklin ahlaksız bir inilti çıkardı. *Kahretsin, çok seksi.* Ona daha fazlasını vermek için sabırsızlanıyordum, bu yüzden aceleyle dolabıma gittim ve arka köşeden unutulmuş bir kutu çıkardım.

Oğlum için neyin mükemmel olacağına karar vermeye çalışarak oyuncakları karıştırırken heyecanla dudağımı çiğnedim. Geldiğimde hınzırca sııttım ve deri bir kırbaçla karşılaştım. Onları bir şişe kayganlaştırıcıyla birlikte kaptım ve neredeyse sıçrayarak yatağa geri döndüm. Kesinlikle başım dönüyordu.

Elbette Frankie'nin yanına döndüğümde bu sersemliği bastırdım; benden kıkırdamamı değil otoriter olmamı bekliyordu ve onu hayal kırıklığına uğratmayacaktım. Kayganlaştırıcıyı ve kırbacı yatağın üzerine attım ve arkasında dizlerimin üzerine çöktüm. Her iki bileğine birer kelepçe geçirdim ve çok sıkı olmadıklarından emin olmak için parmaklarımı altlarından geçirdim diğer uçları yatak direklerine takmadan önce.

"Bacaklarını aç."

Vücudu bir 'X' şekli oluşturan kadar dizlerini birkaç santim ayırdı.

Kahretsin, mükemmeldi; benim için tamamen yayılmıştı, ona verebileceğim

her şeyi almaya hazırды ve vücuduna bakmam için bana güveniyordu.

Kırbaçla sırtına hafifçe vurdum ve neye sahip olduğumu anladığında

"Oh, evet," diye inledi.

"Bana güvenli kelimelerini söyle." Onları ezbere biliyordum, ama

muhtemelen hayatımızın geri kalanında onları isteyecektim; her zaman

ihtiyaç duyduğunda onları kullanabileceğini ve güvende olduğunu

hatırlamasını istedim.

"Yavaşlamak için sarı, durmak için kırmızı."

"Aferin oğlum." Kırbacı omurgasından aşağıya doğru gıdıkladım ve

bacaklarının arasına sıkıştırdım. Taşaklarına hafifçe vurduğumda Frankie

tekrar inledi ve başını arkaya eğdi. Çok duyarlıydı ve buna bayıldım. *Vakit*

geldi

gerçek eğlence için.

Kırbacı bacaklarının arasından çıkardım ve bileğime hafifçe vurdum.

Deri şeritler derisinde çatırdadı ama iz bırakmadı. Frankie'nin ne kadarını kaldırabileceğini bilmiyordum, bu yüzden canını yakma riskine girmek yerine kolaydan başladım.

"Ohh, Efendim," diye yüksek sesle inledi. Herhangi bir sıkıntı belirtisi göstermiyordu, bu yüzden ona tekrar vurdum, bu sefer biraz daha sertti.

Şeritler kürek kemiği boyunca koptu ve arkalarında soluk pembe izler bıraktı.

"Nasıl hissediyorsun evlat?" Onu zorlamadığımı bilmem gerekiyordu. çok uzak.

"Çok iyi, Usta. Lütfen; aynen böyle." Daha sert ya da daha yumuşak vuruşlar istemedi, bu yüzden onun tatlı noktasını bulduğumu biliyordum.

Karşı omzunu kırbaçladım ve aynı çizgileri verdim. Neredeyse sırtına tünemiş melek kanatları gibi görünüyorlardı. Tam omurgasına bir kez daha vurdum ve Frankie tavana doğru seslendi.

Onu deri saçlarla tekrar tekrar kırbaçladım, kremse tenini boynundan kalçalarına kadar kabarık pembe izlerle boyadım. Meleğimden, miyavlayan kaplanıma dönüştü.

Şeritler onun hassas böğrünü sardığında, Frankie daha yüksek sesle bağırdı ve onu yerinde tutan zincirleri çekti. Diğer tarafını da kırbaçladım ve yatağımızın direklerini yerinden sökeceğini sandım.

Düşük ışııkta sırtında ter parıldıyor ve vücudu düzensiz nefeslerle dalgalanıyordu. O kadar güzeldi ki.

"Efendim, lütfen," diye yalvardı Frankie konuşması kesilerek. Serbest elimle etrafına uzandım ve sikiinin sııırsıklam olduğunu ve ön spermle kayganlaştığını hissettim, ama kendini tutuyordu. Eğer serbest kalmak için yalvarıyorsa, bu

Henüz zamanı gelmedi.

Ona zarar vermek istemediğim için kırbacı bir kenara attım.

narin bir cilt. Onunla ilk kez oynuyorduk ve çok fazla oynamak istemedim.

uzak. Her zaman bir sonraki sefer vardı. Onu test etmek ve sınırlarını zorlamak için sonsuza kadar zamanım vardı.

Elime kayganlaştırıcı döküm ve hiç uyarmadan, Frankie adımı haykırırken işaret parmağımı kıkına bastırdım.

"Tanrım, çok darsın," diye inledim parmağımı içine sokarken.

"Sikimin etrafına sarıldığında kendini çok iyi hissedeceksin." İkinci bir parmak soktum ve avucumu kırmızı yanaklarına vurarak küçük deliğine girip çıktım.

"Efendim, lütfen! Lütfen, buna ihtiyacım var. Sikine ihtiyacım var."

"Yalvarırken çok seksi oluyorsun." Boynunu ısırđım ve

İnlerken tüm vücudu titriyordu. "Beni çıplak mı istiyorsun, evlat?"

Parmaklarımı ondan çekerken sordum. Açık ve güvendeydim; onu asla ama bu onun seçimiydi.

"Evet! İçime boşalmanı istiyorum."

Siktir, siktir, siktir. Kayganlaştırıcının kapağını açıp sikimi ıslatırken ellerim titriyordu. Ucu Frankie'nin deliğiyle aynı hizaya gelecek şekilde eğildim ve ikimiz de zevk çığlıkları atarken tek bir kaygan hareketle içine girdim.

Sıcak etimi çevreleyen sıkı kanalının hissi o kadar güzeldi ki O kadar yoğundu ki görüşüm bulanıklaştı, ben de temizlemek için başımı salladım. Bir kolumu beline, diğer elimi de boğazına doladım. Sıkmadım; sadece ona kimin sorumlu olduğunu hatırlatıyordum.

Ben deliğine vururken Frankie başını omzuma yasladı. Onu her santimiyle doldururken kalalarımla ileri geri sallanıyordu.

Ter gözlerimi yaktı ve sırt kaslarımla yandı. Kıçını yumruklarken Franklin kısık bir sesle 'Usta' diye bağırıyordu. Sırtındaki yaraların sıcaklığı göğsüme sızıyor ve kalbimin hızla çarpmasına neden oluyordu.

Yalvardığında Frankie'nin boğazı parmaklarımın altında g mb rdedi,
"Lütfen," bir kez daha. Tatlı oğlum bu kadar uzun süre dayanmakla çok iyi
yaptı. Serbest bırakılmayı hak etti.

Elimi karnından sikinin üzerine kaydurdım ve "Gel" diye emrettim.
Onu bir kez okşadım ve Franklin havalı bir  ı lık attı. Aleti elimde zonkladı
ve yatak başlığına kalın beyaz şeritler fırlattı.

" ok mükemmel," diye homurdandım, daha sert ve daha hızlı
itliyordum. Benim

Uyluklarım se irdi ve ta aklarım karıncalandı ve kalktı.  ine boşaldım ve
patlarken adını haykırdım. Kıçını ağzına kadar sıcak tohumlarımla doldurdum.

Frankie'nin vücudu benimkine doğru sarktı ve yavaşça ba ını çevirip
bana baktı, sonra da mırıldanarak, "Teşekkür ederim, Efendim. Seni
seviyorum."

"Ben de seni seviyorum." Pel   dudaklarını öptüm, tenindeki tuzlu
terin tadını aldım. "Benim için çok iyiydin, tatlım."

Ağız küçük bir gülümsemeye dönüştü. Gözleri ağır ve tatminkârdı ve daha ne kadar uyanık kalacağını merak ediyordum.

"Şimdi tatlı oğlumla ilgilenmem gerekiyor." Kemerini çözdüm bileklerinden bağladım ve tenine masaj yaptım. Şimdilik yatak başlığındaki dağınıklığı görmezden geldim ve Franklin'i karnı yatağın üzerinde düzleşene kadar geriye doğru çektim, sikimi içine gömülü tuttum.

Avuçlarıma biraz losyon doldurdum ve sırtına hafifçe sürdüm. "İşte oldu; bu acıyı hafifletecektir."

"Teşekkürler" gibi bir şeyler mırıldandı ama hızla soluyordu. Sikimi vücudundan çektiğimde zar zor inledi.

"Üşüdün mü Frankie? Seni yatırmamı ister misin?" Küçük bir mırıltı çıkardı ama gitmişti. Vücudu doymuştu ve yoğun bir yükselişten aşağı iniyor, sertçe çöküyordu.

Banyoya girip yüzüme soğuk su çarpmadan önce tuzlu alnını öptüm.

Bir bezi ıslattım ve Franklin'in vücudunu sıvazladım ama irkilmedi bile. Yatak başlığını temizledim ve bağları çözüp onları ve kırbacı yere bıraktım. Her şeyi yarın temizleyecektim; çok yorgundum.

Frankie'yi rahatsız edip battaniyeleri altından almaya çalışmak istemedim, bu yüzden kanepenin arkasından yorganını aldım. Yanına sokuldum ve ikimizi de patchwork battaniyeyle örttüm. Sabah duş alacaktık. Şu anda önemli olan tek şey Frankie'ye sıkı sıkı sarılmak ve tatlı rüyalar görmesini ummaktı.

OceanofPDF.com

On Birinci Bölüm

Franklin

Geçen hafta sonu aldığım şamdanları yaktım ve Shawn'ın en sevdiği şaraptan iki kadeh doldurdum. *Mükemmeldi.*

Bu gece özel bir gündü; Shawn Premier Business Solutions'daki son vardiyasından yeni dönmüştü. Bu, ikimizin de son birkaç haftadır dört gözle beklediği bir şeydi; hayatımızın inanılmaz yeni bir bölümü başlamak üzereydi. Pazartesi gününden itibaren Holden'la birlikte iş yapacak, evden çalışacak ve böylece benimle daha fazla zaman geçirecekti.

Kutlama için özel bir yemek hazırladım; lazanya ve ev yapımı ekmek. Sıfırdan çikolatalı kek bile yaptım. Shawn da

Ben masayı hazırlarken yatak odası da takım elbisesini değiştiriyordu.

Ayarların iyi görüldüğünden emin olduktan sonra, her şeyin hazır olduğunu haber vermek için koridorda ilerledim, ancak onun huysuzca konuştuğunu duyunca kapının önünde durdum.

"Dur. Konuşmayı kes." Tek kelime etmemiştim, ama devam ettiğinde benimle konuşmadığını anladım, "Dinle; beni istiyorsan, yetki *bende*. Ben söylemedikçe konuşmayacaksın. Benim iznim olmadan hareket etmeyeceksin. Tatmin olana kadar kışına bineceğim ve sonra seni bir daha asla görmeyeceğim. Hayatımı yaşayacağım ve senin var olduğunu unutacağım. Bu son kez. Yoldayım ve oraya vardığımda hazır olup beni bekliyor olsan iyi edersin, evlat."

Göğsümü tuttum ve koridorda sendeleyerek geri döndüm. Az önce duyduklarımı sindiremiyordum; bir oğlu *daha* vardı. *Ben yeterli değil miyim? Onunla sesi daha yoğun geliyordu; ihtiyacı olan şey bu mu?*

Her şey o kadar hızlı oluyordu ki; iki dakika önce akşam yemeği için hazırlık yapıyordum; hayatımın mükemmel hale gelen bir sonraki bölümü için ve şimdi dünyam yıkılıyordu. Bacaklarım beni daha fazla taşıyamadı ve kanepeye yığıldım. Beynim dönüyor ve göğsüm ağrıyordu.

Beni asla aldatmayacağını söyledi. Onun olduğumu söyledi.

Dikkatim o kadar dağınıktı ki, Shawn'ın omzuma dokunup beni zıplatana kadar yaklaştığını fark etmedim.

"Özür dilerim," dedi sıkı bir gülümsemeyle ve ardından uzun bir iç çekti. "Bir süreliğine ayrılmak zorundayım; işle ilgili bir durum."

Üzerinde kot pantolon ve tişört vardı, her zamanki iş kıyafetleri değildi.

Ayrıca, Premier ile işi bitmişti; neden geri dönsün ki? Ama ben yine de Telefonda yan parçasıyla planlar yaptığını duymasaydım ona inanırdım çünkü bana yalan söyleyeceğini hiç düşünmemiştim. *Başka ne hakkında yalan söyledi? Bu ne zamandır devam ediyor?*

"Ama efendim, ben..." Kalmasını sağlamak için son bir çabayla yemek masasını işaret ederek zayıf bir şekilde tartıştım. Belki onun için yaptıklarımı hatırlarsa fikrini değiştirirdi.

"Özür dilerim tatlım. Eminim çok lezzetlidir ve seninle oturmayı çok isterdim ama bu önemli. Acil bir durum olmasaydı gitmezdim."

Bir yalan daha karnıma bıçak gibi saplanmıştı. Konuşamayacak kadar üzgündüm, bu yüzden ona yalvaran bir bakış attım.

"Eve döndüğümde bunu telafi edeceğim," diye söz verdi.

Nasıl? Diğer oğlunu dövdükten sonra beni sikmek ister miydi? Sakladığı sırlardan zevk alacak mıydı? Diğer denizaltısı için de koruma kullanacak mıydı? Tehlikede miydim?

"Lütfen bana kızma," dedi cevap vermediğimde. "En kısa zamanda evde olacağım. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum," diye fısıldadım, çünkü ne kadar acı çeksem de bu doğrudu. Onu her şeyimle seviyordum ve bunu bir şalter gibi kapatamazdım.

Shawn başımın tepesini öptü ve başka bir şey söylemeden gitti, ben de kendimi kaybettim. Yüzümü kanepenin minderine gömdüm ve kederimi haykırdım. Durumun soğuk gerçekliği içime yerleştikçe gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı döküldü. Sonsuzluğumu bulduğumu sanmıştım; beni göndermeyecek tek adamı.

Hayatın mükemmel olduğunu sanıyordum. Shawn'ı mutlu ettiğimi sanıyordum ve mutlu olduğunu söylediğinde ona inanıyordum. Ama eğer gerçekten mutlu olsaydı, neden ilişkimizin dışına çıksındı ki?

Gitmemi istediğini söylemedi ama bu durumla yaşayabilir miydim? başka biri olduğunu biliyor muydu? Bunun o çocukla son kez olduğunu söylediğini duydum; daha fazlası var mıydı? Onu paylaşabilir miydim?

Hayır. Onu başka erkeklerle kaçmasını izleyemeyecek kadar çok seviyordum. Bu çok acı vericiydi. Mükemmel olmasam da, aldatılmaktan daha iyisini hak ediyordum. İronik bir şekilde, Shawn beni buna inandıran adamdı.

Yapabileceğim en iyi şeyin Shawn yokken gitmek olduğuna karar verdim. Çünkü burada benden kalmamı isterse, bunu yapardım. Ve eğer kalırsam, ikimiz de asla gerçekten mutlu olamayacaktık. Shawn'ın mutlu olmasını istiyordum.

Yatak odasına gidip dolaptan sırt çantamı çıkarırken hıçkırığa hıçkırığa ağladım, yerdeki yaramaz oyuncak kutusunu görünce daha çok ağladım ve onları başka biriyle kullanıp kullanmayacağını merak ettim.

Çantamı sadece yanımda getirdiğim giysilerle doldurdum; Shawn'ın bana verdiği hiçbir şeyi almayacaktım. Kanepenin arkasından yorganımı aldım ve yuvarlayarak çantama doldurdum.

Her şeyi topladıktan sonra yemek masasına doğru yürüdüm ve Shawn'ın evinin güvende olması için mumları üfledim. Telefonu yerleştirdim.

Shawn ön kapıya doğru yürümeden önce bana ve masanın üzerindeki apartman anahtarının kopyasını aldı.

Annem öldüğünden beri evim gibi hissettiğim ilk yere son bir kez baktım; sonsuza dek kalacağımı düşündüğüm yere. Şefkatli dokunuşlardan kavurucu sıcak sahnelere kadar yüzlerce anı etrafımı sardı. Gözlerimi sildim ve kapıyı yavaşça arkamdan kapattım.

"Her şey yolunda mı Bay Watts?" Lobiye ulaştığımda resepsiyon görevlisi Brandon sordu.

Yanaklarım nemden boyanırken "Hayır," diye cevap verdim. "Yapabileceğim bir şey var mı?"

"Lütfen bana bir taksi çağırabilir misiniz?" "Elbette, efendim."

Brandon'a teşekkür ettim ve dışarı çıkıp sarı bir taksi kaldırıma yanaşana kadar bekledim.

"Nereye?" diye sordu şoför beni arka koltuğa oturttıktan sonra.

Eric'in apartmanına geri dönemezdim; birincisi, onu hayal kırıklığına uğratmak istemiyordum, ama aynı zamanda geçen gün durup dururken beni aradığında eski evimi çoktan kiraladığını söylemişti. Nereye gidebileceğimi bildiğim tek bir yer vardı; Shawn'la ilişkim boyunca Ollie ve Holden'la çok yakınlaşmışım. Umarım beni geri çevirmezlerdi.

Derin bir nefes aldım ve Holden ile Ollie'nin ön kapısını çaldım.

Kapı açıldı ve Holden şaşkın bir ifadeyle karşımda durdu.

"Franklin?"

"Gecenizi böldüğüm için özür dilerim," diye söze başladım, "Ama başka nereye gideceğimi bilemedim ve-" Gözyaşlarım bir kez daha beni ele geçirmeden önce söyleyebildiğim tek şey buydu. Ellerimin içine hıçkırdım ve sırtıma sıcak bir varlık yerleştğinde irkildim.

Holden beni içeri çekip kapıyı kapatırken, "İçeri gel," diye teşvik etti. "Sorun ne Franklin? Shawn nerede?" Onun adını duymak beni daha çok ağlattı. "Tanrım. Gel otur da sana biraz su getireyim."

Beni oturma odasına götürdü, sırt çantamı aldı ve kanepeye oturttu. Bir süre sonra Ollie çocuk odasından çıktı ve benim orada olduğumu ve üzgün olduğumu görünce nefesi kesildi.

"Frankie, sorun ne?" Aceleyle kanepeye gitti ve yanıma oturdu. Ortadan fermuarlı bir panda tulumunun içinde çok tatlı görünüyordu.

kapüşonuna küçük kulaklar dikilmişti. İki elimi de tuttu ve biraz sıktı.

"Ben... Shawn," diye hıçkırdım.

"Ne oldu?" Holden hemen sordu. "Bir kaza mı oldu?" Başımı hayır anlamında salladım. "O... o beni aldatıyor!" Hıçkırığa hıçkırığa ağladım.

"Ne?" diye bağırdı ikisi de.

Başımı salladım. "Şu anda diğer oğluyla birlikte."

"Emin misin?" Holden ikna olmamış bir sesle sordu.

Sakinleşmek için yavaş ve derin bir nefes aldım, "Shawn'ı telefonda duydum. Birine 'oğlum' dedi ve tatmin olana kadar kışına bineceğini söyledi. Onun için pişirdiğim özel yemeği yemek yerine evden çıktı ve bana işe gittiği yalanını söyledi."

"Oh, Frankie." Ollie bana sıkıca sarıldı ve yanağımdan öptü. "Çok üzgünüm. Shawn Amca'nın böyle bir şey yapabileceğine inanamıyorum. Çok ama çok üzgünüm ama baban ve ben senin yanındayız."

"Teşekkürler Ollie," diye fısıldadım ve ona tekrar sarıldım. Onun arkadaşlığı benim için dünyalara bedeldi.

"Sana su getireyim." Holden mutfaktan bana bir bardak su getirmeden önce dizimi okşadı. Ona da minnettardım; yıllardır Shawn'ın en iyi arkadaşıydı ama bana inanıyor ve bana yardım etmek için elinden geleni yapıyordu. Arkadaşı ölmüş olsa bile beni önemsemekten vazgeçmemiştir.

Diğer tarafıma oturdu ve bana verdiği bardağı tuttum ama suyu içmedim. İçmek istemedim. Son bir saatin bir rüya olması dışında hiçbir şey istemiyordum.

Ollie odadan dışarı fırlamadan önce, "Oh, neyin yardımcı olabileceğini biliyorum," dedi. Elinde peluş oyuncak köpeğiyle döndü.

"Üzgün olduğumda

Harold beni daha iyi hissettiriyor. Onu kucağına almak ister misin?" Oyunağı bana uzattı ve onun tatlılığı karşısında kalbim kabardı.

"Teşekkürler Ollie, ama... onun yerine *sana* sarılabilir miyim?"

Arkadaşıma yakın olmaya ihtiyacım vardı; onun sıcaklığını hissetmeye ve varlığıyla topraklanmaya.

İkimiz de izin almak için Holden'a baktık ve o da ikimize de sıcak bir şekilde gülümsedi. "Elbette izin verebilirsiniz. Ve Franklin, burada istediğın kadar kalabilirsin."

Ollie, "Benim odamda uyuyabilirsin çünkü ben babamla uyuyorum," diye teklif edince yine gözyaşlarına boğuldum. Bana karşı çok nazik davranıyorlardı ve duygularımı zapt etmem imkânsızdı.

Holden bardağıını aldı ve önümdeki sehpanın üzerine koydu. Sonra kanepenin arkasından bir battaniye aldı ve Ollie'yle benim üzerimize örterek birbirimize sokulmamızı sağladı. "Franklin, bir şey ister misin?"

yemek için?" Başımı hayır anlamında salladım; midem yemek için fazla gergin ve üzgündü. "Televizyonun açık olmasını ister misin?"

Bu sefer başımı salladım; odaklanıp gerçekten bir şey izleyemeyecektim ama belki ses beynimi bir süreliğine kapatmaya yetecek kadar dikkat dağıtıcı olabilirdi.

Ollie tatlı bir sesle, "Çizgi film izlemek zorunda bile değiliz," dedi.

"Ne istersen izleyebiliriz." Onu daha da sıktım ve o da yüzünü omzuma koydu.

Holden televizyonu açtı ve kumandayı bana uzattı. Renkli, konuşan trenlerin olduğu bir çizgi filme gelene kadar birkaç kanala dalgın dalgın tıkladım. Ollie kollarımda biraz canlandı ama bir şey söylemedi. Kanallar arasında gezinmeyi bıraktım ve kumandayı sehpa; ne olduğu umurumda değildi ve arkadaşımın mutlu olmasını istiyordum.

Ollie'ye sıkıca sarıldım ve kendi sorunlarım yerine konuşan küçük trenin sorunlarına odaklanmaya çalıştım. Bundan sonra ne olacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu.

yarın tutuldu. Sonsuza kadar burada kalamazdım; Ollie ve Holden'ı seviyordum ama onların mahremiyete ve yalnız kalmaya ihtiyaçları vardı. Kendi hayatları ve ilişkileri vardı ve benim için endişelenmeleri gerekmiyordu.

Sabah bir plan yapmak için Holden'dan yardım isteyecektim. Şu anda sadece kırık bir kalple hayatta kalmaya çalışmam gerekiyordu.

OceanofPDF.com

On İkinci Bölüm

Shawn

Anahtarımı ön kapıya sokarken "Çok şükür," diye iç geçirdim. I
Sonunda Frankie'ye kavuştuğum için mutluydum; son birkaç saat tam bir
rezaletti. Oğlumla rahatlamak ve Premier'den kurtuluşumu kutlamak yerine,
eski işverenime geri dönmek ve Chance'in yarattığı pisliği temizlemek
zorunda kaldım.

Son iş günümden eve döndükten beş dakika sonra panik içinde beni
aradı. Her nasılsa, Bay Beyin Bok'u
'düzenlemeye' çalışırken şirket sunucusundan hassas müşteri bilgileri

Çalışma alanını ve kişisel masaüstü ekranını'. Bir insanın nasıl bu kadar aptal olabileceğine dair hiçbir fikrim yoktu ama beni şaşırtmayı Chance'e bırakın.

Asıl sorun, şirketin bilgi söz konusu olduğunda tamamen dijital ortama geçmesiydi. Evet, eski belgeler için kağıt dosyaları vardı ama her şey teknoloji aracılığıyla yedekleniyordu. Chance, yalnızca dijital olarak saklanan daha yeni bilgileri sildi.

Beni ağlayarak aradı ve işleri düzeltmesine yardım etmem için yalvardı; kayınpederinin yaptığı kraliyet hatasını öğrenmesini istemiyordu.

Chance umurumda değildi ve onu köpekbalıklarına ve kayınpederinin gazabına seve seve atardım ama eski müşterilerimi önemsiyordum. Onun beceriksizliğı yüzünden onların ya da işlerinin zarar görmesini istemiyordum.

Ona yardım etmek için geri dönmeden önce, yetkinin bende olduğunu açıkça belirttim; eğer yardımımı istiyorsa, her emrimi dinlemek zorundaydı.

Benim iznim olmadan konuşmasını ya da hareket etmesini istemiyordum çünkü ben

başka bir şeyi mahvetme riskini almak istemedim. Onu gayretli bir şekilde çalıştırarak çok zorlayacağım konusunda uyardım ve o da şartlarımı kabul etti.

Mesela

bir seçeneği vardı.

Böylece dört saat boyunca müşterilere ulaşmasına ve sistemde "teknik bir aksaklık" olduğunu açıklamasına yardımcı oldum. Telefon görüşmeleri ve e-postalar yoluyla bilgilerini yeniden topladık ve her şeyi sunucuya geri girdik. Chance zahmetim için bana akşam yemeği ısmarlamayı teklif etti ama ben reddettim çünkü yemek istediğim tek şey Frankie'nin bizim için hazırladığı harika yemektir. Mikrodalgada pişirdiği yemek artıkları bile lezzetli olurdu.

Frankie'den ayrılmaktan hiç hoşlanmıyordum ve *kesinlikle* bu kadar uzun kalmayı planlamamıştım. Ayrıldığımda üzgün görünüyordu ve bunu anlıyordum; gecemizi özel kılmak için çok şey yapmıştı ve benim gitmem gerekiyordu. Elimdeki pembe gül demetinin beni affetmesine yardımcı olmasını umuyordum. Eve dönerken bütün gece açık olan bir markette

durdum ve çiçek reyonunda çalışan kadın

Bölüm bana pembe güllerin *üzgün olduğum* anlamına geldiğini söyledi. Tatlı oğlumun takdir edilmediğini hissetmesini asla istemedim.

"Frankie, ben geldim," diye seslendim kapıyı iterek açtığımda. Daire tamamen sessizdi, bu yüzden balkonda şehir ışıklarının tadını çıkardığını varsaydım. Ama yüksek pencerelere doğru ilerlediğimde onu hiçbir yerde bulamadım.

Belki de yatmaya gitmiştir. Parmak uçlarımda yatak odasına girdim ama banyo gibi orası da boştu. Nabzım hızlanmaya başladı ama kendimi sakinleştirdim. *Belki de ben yokken sinemaya ya da başka bir yere gitmiştir.* Bensiz dışarı çıkmayı tercih etmediği için bu pek olası değildi ama mümkündü.

Cebimden telefonumu çıkarıp numarasını çevirdim ve odanın öbür ucundan çaldığında kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Aceleyle yemek masasına gittim.

Telefonunu el değmemiş iki kadeh şarabın, temiz tabakların ve yanmayan mumların arasında buldum. Ve anahtarını.

Tanrım, hayır. Bana kızgın olduğunu biliyordum ama beni *terk* edecek kadar kızgın olduğunu bilmiyordum. Hafife alındığını hissetmiş olmalı. Belki de durumu yeterince iyi açıklayamadım. Beni terk etmek zorunda kaldığı için çok kızgındım.

Onu terk ettim; *ona* kızdığımı mı düşünüyordu? Hemen ayrıldım ama bunun tek nedeni mümkün olduğunca çabuk eve, onun yanına dönmek istememdi.

İşle meşguldüm ve onu kontrol etmek için aramadım. Berbat ettim. *Ama bunu düzeltebilirim.*

Bunu düzeltmek zorundaydım; oğlum olmadan yaşayamazdım. Ama ona ulaşmamın hiçbir yolu yoktu çünkü telefonu yanımdaydı. Nerede olabileceğini düşünebildiğim sadece iki yer vardı ve Eric'e tekrar gideceğinden şüpheliydim, bu yüzden derin bir nefes aldım ve Frankie'nin orada olması için dua ederek Holden'ın numarasını çevirdim.

"Senin derdin ne lan?" Holden hırıltılı bir sesle cevap verdi. Ses

tonuna o kadar şaşırmıştım ki, kontrol etmek için telefonumu kulağımdan
çektim.

Doğru kişiyi aramıştım.

"Her şeyi berbat ettim," diye cevap verdim; sorusuna bakılırsa ne olduğunu zaten biliyordu.

"Berbat mı?" diye o kadar yüksek sesle tekrarladı ki telefonu tekrar çekmek zorunda kaldım. "Darmadağın olmak bunu anlatmaya yetmez.

Franklin'e bunu nasıl yapabildin? Sana karşı iyiydi ve ona göz kulak olacağına söz vermiştin. Tekrar soruyorum, senin derdin ne?"

"Üzgün olduğunu biliyorum ama bu gece böyle bir şey son kez olacak." Pazartesi gününden itibaren Holden'la iş yapacağım, böylece artık böyle aptalca şeyler için endişelenmeme gerek kalmayacaktı.

"Ve bunun daha iyi olması mı gerekiyor? Eğer sadece bir kez olduysa, bu yine de çok fazla!"

Tanrım. Kaçırdığı bir yemek yüzünden çok sinirlenmişti. Evet, Frankie'ye karşı daha düşünceli olmalıydım ama Holden'ın

gitmem *gerektiğini* anlayacaktır, özellikle de eskiden o ofiste çalıştığı için.

"Biliyorum. Sadece Chance aradığında, ben-"

"*Chance?*" Holden, öncekinden daha da yüksek sesle araya girdi.

"Franklin'i *Chance* ile mi aldattın?"

"*Ne?*" Ben de aynı şekilde yüksek sesle bağırdım. "Franklin'i *asla* aldatmam!"

Özellikle de Chance ile. İğrenç.

"Shawn, biz çok uzun zamandır arkadaşız ve birbirimize karşı her zaman dürüst olduk. Sakın şimdi bana yalan söylemeye kalkma. Franklin'in arkasından iş çevirdin mi çevirmedin mi?"

En iyi arkadaşıma karşı kendimi kaybetmemek için derin bir nefes aldım. Sadece Frankie'yi korumak istiyordu ve bunun için ona saygı duyuyordum. "Hayır. Oğluma asla ihanet etmem. Chance aradı çünkü

ve pisliğini temizlemesine yardım etmek zorunda kaldım. Hepsi bu kadar.

Neden Frankie'yi aldatacağımı düşündün ki?"

"Chance ile yaptığınız konuşma hakkında çok dikkatli düşünmenizi istiyorum; Franklin'in kulak misafiri olduğu bir konuşma. Olayları yanlış yorumlamış olmasının bir yolu var mı?"

Telefonda Chance'e söylediklerimi düşündüm ve pişmanlık ve suçluluk duygusuyla midem bulandı. "Siktir. Ohhhh siktir, siktir, siktir.

Yapacağımı söyledim...oh siktir."

Holden uzun bir nefes vermeden önce, "Evet," diye cevap verdi.

"Tanrıya şükür bu bir yanlış anlaşılmaymış; kışını tekmelemek zorunda kalmayı hiç beklemiyordum."

"Evet, Frankie'yi aldatmış olsaydım, sana izin verirdim."

Tekrar iç geçirmeden önce bir kahkaha attı. "Oğlun gerçekten çok üzgün. Sen gittikten hemen sonra buraya geldi ve

Ollie'yi saatlerce uyutmadı. Sonunda birkaç dakika önce ağlayarak uyudu."

"Siktir," diye tekrarladım, çünkü başka ne diyebilirdim ki? "Yapma!
onu uyandır. Yola çıkıyorum."

Holden ve Ollie'nin evine rekor bir sürede ulaştım. Ön koltuğumdan
gülleri aldım ve kapıya doğru koştum, ben daha kapıyı çalamadan kapı açıldı.

Holden elimdeki çiçeklere bakıp sırtarak, "Güzel dokunuş," dedi.

"Nasıl yardımcı olacaksa," diye omuz silktim ve Holden kenara
çekilerek

Kapıyı arkamdan kapatmadan önce beni içeri aldı.

"Buradalar." Beni Ollie ve Frankie'nin kanepede uyukladıkları oturma
odasına götürdü.

"Tanrım, çok sevimliler." İki birlikte büyük bir battaniyenin altına sarılmışlardı; Ollie başını Frankie'nin omzuna koymuştu ve bacakları birbirine dolanmıştı. Bu manzarada tatlı *olmayan* tek şey oğlunun gözlerinin etrafındaki şişkin kızarıklığı.

Holden Ollie'nin önünde çömelmeden önce başıyla onayladı. "Ollie," dedi sessizce ve elini oğlunun panda kapüşonunun altından geçirerek saçlarını okşadı, "seni yatağa yatırmam gerek, küçük oğlum."

Ollie bulanık gözlerini açtı ve gözlerini kısarak Holden'a baktı. "Peki ya Frankie?"

"Shawn onunla ilgilenmek için burada."

Bu Ollie'yi uyandırdı. Franklin'den kurtuldu ve ayağa kalkarak önümde tepindi. Ellerini kalçalarına koydu ve bana hayatımda gördüğüm en acımasız bakışı attı. "En iyi arkadaşımı incittin."

Korkutucu olmak için elinden geleni yapsa da, sinirli panda yine de sevimliydi. Yine de bunu kendime sakladım. "Özür dilerim," diye teklif ettim. onun yerine. "Onu üzdüğümü biliyorum ama söz veriyorum onu aldatmadım. Hepsi bir yanlış anlaşılıyordu."

"Gerçekten mi?" Ollie kanıt için babasına bakarak sordu. Holden başını salladı ve Ollie bana döndü. "Güzel. Sen daha iyi onu *asla* aldatma yoksa artık benim en sevdiğim amcam olamazsın. Korkunç, berbat bir adam olursun."

Gülümsememek için yanağımı ısırdım. "Anlıyorum. Onunla ilgilendiğin için teşekkür ederim dostum. Sen çok iyi bir arkadaşsın."

"Biliyorum," diye cevap verdi ve ben sırtışımla olan savaşımlı kaybettim. "Çünkü onu seviyorum ve sen de onu sevsen iyi olur."

"İstiyorum," diye söz verdim. "Hem de çok."

Ollie başını salladı ve kollarını belime doladı. "Ben de seni seviyorum, Shawn Amca. Sana sert davrandığım için özür dilerim." Oğluna aşkla bakarken Holden'ın kalbi için tekrar endişelendim.

"Sorun değil; bunu hak ettim." Başını öptüm ve onu Holden'a doğru geri ittim. "Şimdi oğlumla ilgilenmem gerekiyor."

Başını salladı ve arkadaşına baktı. "Uyumadan önce bana bir masal okur musun baba?"

"Bence *iki* hikâyeyi hak ediyorsun." Ollie mutlulukla ciyakladı ve babasının elini tutarak, Holden arkasından kıkırdarken onu neredeyse odadan dışarı sürükledi.

Gülleri Frankie'nin yanındaki boş koltuk minderine yerleştirdim ve önünde diz çöktüm. "Tatlım?" Yavaşça kalçasına dokunurken söyledim.

"Frankie, uyan."

Gözlerini araladı ve bana baktığı anda gözleri yaşlarla doldu. "Hayır," diye yalvardı ve beni itti.

"Frankie, dinle; bu ne-"

"Bunu yapamam." Ayağa kalkmayı başardı ve benden uzaklaşırken omuzları hıçkırıklarla sarsıldı. "Ne yaptığını biliyorum ve seninle birlikte olamam."

Attığı her adımda kalbim biraz daha kırılıyordu. Onu böyle görmekten nefret ediyordum. Onu çok derinden incitmişim ama gerçekte ne olduğunu anlaması gerekiyordu. "Frankie, lütfen." Başını salladı ve Ollie'nin çocuk odasının kapısına doğru yürümeye devam etti.

"Dur!" En derin, en otoriter sesimle emrettim ve Frankie'nin ayakları içgüdüsel olarak durdu. "Arkanı dön ve bana bak." Bir süre sonra Birkaç dakika durakladıktan sonra yavaşça dönüp bana baktı. Gözyaşları yanaklarından süzülüyor ve dudakları titriyordu.

"Frankie, bu gece seni terk ettiğim için özür dilerim ama düşündüğün şeyi yapmadım. Gerçekten ofisime geri döndüm; iş için, başka bir şey için değil. Stajyerim bir hata yaptı ve yardımına ihtiyacı vardı. Telefonda konuşurken kulak misafiri olduğun kötü kelime seçimim için özür dilerim; sadece yaptığı şeyi düzeltmesi için onu çok çalıştıracağımı kastetmiştim. Sizi terk etmek zorunda kaldığım için üzgündüm ve korkarım durumu açıklamadan çok çabuk ayrıldım. Şimdi açıklayabilmem için lütfen benimle oturun."

Frankie bir şey söylemedi ama yavaşça kanepeye doğru ilerledi ve ortadaki koltuğa oturdu. Yanına oturduğumda kıpırdamadı. Telefon görüşmesinin her iki ucunda konuşulanlardan ofiste yaptığım her şeye kadar gecemin her dakikasını ayrıntılı olarak anlattım.

Bitirdiğimde Frankie yine ağlıyordu. *Kahretsin, bana inanmıyor.*

Belki Chance'i arayıp hikayemi doğrulamasını sağlayabilirim.

Ofisi arayıp orada olduğumu kanıtlamak için güvenlik kamerası kayıtlarını isteyeceğim.

"Özür dilerim," diye burnunu çekti Frankie. "Seni aldatan biri sandığım için ve seni terk ettiğim için özür dilerim."

"Şşş, şşş, sorun yok." Onu kollarıma aldım ve gecede ilk kez kendimi tamamlanmış hissettim. "Bu benim hatam tatlım, senin değil."

"Bu senin de hatan değil," diye karşı çıktı.

"Tamam o zaman, bu Chance'in suçu." Frankie bir kahkaha attı ve ben de onu kendime çektim. "Neden böyle düşündüğünü ve neden gittiğini anlıyorum. Bir daha asla endişelenmemen için daha açık olacağıma ve her şeyi daha iyi açıklayacağıma söz veriyorum. Ve senin de bana bir söz vermeni istiyorum."

"Her şey," diye başını salladı.

"Beni bir daha asla terk etmeyeceğine söz ver. Sensiz yapamam, Frankie. Gittiğini gördüğümde dehşete kapıldım. Seni kaybettiğimi düşündüm ve bu kalbimi parçaladı. O yüzden lütfen sonsuza dek kalacağına söz ver."

"Söz veriyorum," diye fısıldadı yanağından son bir damla yaş süzülürken. "Teşekkür ederim. Ve sana olan sadakatimi kanıtlamak için ne gerekiyorsa yapacağım."

Sen. Çatılardan haykıracağım. Adını yüzüme dövme yapacağım. Bizi birbirimize kelepçeleyip anahtarı atacağım."

Frankie benim aptalca vaatlerime gülümsedi. "Kelepçeleri severim," diye omuz silkti ve ben de onunla birlikte güldüm. "Hemen sonuca vardığım için özür dilerim. Bir kenara atılmaya çok alışkınım, ama daha iyi bilmeliydim. Bunu bana asla yapmazsın. Sevgini kanıtlamana ihtiyacım yok; sadece sana ihtiyacım var."

"Ve biraz gül?" Kanepenin üzerindeki buketi kaldırarak sordum.

Çiçekleri alıp koklarken bana güzel bir gülümseme verdi. "Ve biraz da gül."

Bir öpücük çaldım ve ona elimi uzattım. "Hadi eve gidelim."

Dairemize döndüğümüzde Frankie'yi kucağıma aldım.

Kollarına girdim ve onu eşikten geçirip odamıza taşıdım. Gülleri komodinin üzerinde onurlu bir yer aldı ve ben de dikkatimi onu sevmeye verdim.

Kıyafetlerini çıkardım ve güzel vücudunun her santimini öptüm.

Kıçını yavaşça ve derinlemesine yedim, sonra onunla aynı şekilde seviştim.

Oyuncak kullanmadım, zorlamadım ya da komut vermedim; evet, ben onun efendisiydim, evet, ben onun

Dom, ama bu gece bununla ilgili değildi. Ona ne kadar tamamen, çaresizce aşık olduğumu hissettirmekle ilgiliydi.

Her iki elini de tuttum ve birlikte sallanırken gözlerinin içine baktım. Boşaldığında ona güzel ve mükemmel olduğunu söyledim, tohumunu kaygan, kıvranan bedenlerimizin arasına döktü. Ve kışının derinliklerine boşaldığımda sevgimi ona akıttım, sonsuza dek besleyeceğim bir tohum ekdim.

Battaniyenin altında yapış yapış ve doymuş bir halde birbirimize sarılırken mümkün olduğunca uzun süre içinde kaldım. Yakışıklı yüzünü okşadım ve ona benim için her şey demek olduğunu söyledim ve gözyaşlarını tekrar sildim.

Gece yarısı yatakta yeniden ısıtılmış lazanya yedik ve daha önce hiç bu kadar lezzetli bir yemek yememiştim. Mutfağı temizledikten sonra Frankie'yi kucağıma aldım.

tekrar kollarıma aldım. Kalbinin göğsümde attığı sabit gümbürtüye

odaklandım ve ona söz verdim: "Seni sonsuza dek seveceğim Franklin."

Mutlu bir şekilde içini çekti ve "Seni her zaman seveceğim, Shawn" diye cevap verdi.

OceanofPDF.com

On Üçüncü Bölüm

Franklin

Bir ay sonra

Hayatımın bu kadar mükemmel olabileceğini hiç hayal etmemiştim.

Shawn ve ben birbirimize her zamankinden daha çok aşıktık ve her gün daha çok aşık oluyorduk. Ve seksimiz

Hayat cehennem gibi ateşliydi; aklıma gelen her oyuncak ve pozisyonu denemiştik, ama Shawn'ın fikirleri asla tükenmedi. Vücudumun kontrolünü ele geçirmesine ve bana mümkün olduğunu hayal ettiğimin ötesinde zevk vermesine bayılıyordum. Ama bundan daha fazlasıydı; ne zaman yakınlaştık, bana olan saf ve sonsuz sevgisini hissediyordum.

Ev hayatımız da idealdi; artık Holden ile çalışıyordu ve işler iyiydi. Bana Premier'de kazandığından daha fazla para kazandığını söyledi ama bu umurumda değildi. Sadece işinden keyif aldığı için mutluydum. Yüzünde her zaman muhteşem bir gülümseme vardı ve kariyerinden tatmin olduğunu hissediyordu.

Ayrıca, yeni pozisyonu birlikte çok daha fazla zaman geçirmemizi sağladı. O telefonlara bakarken ve müşterilerle çevrimiçi toplantılar yaparken, ben de evi temizliyor ve yemek yapıyordum; bunu benden beklediği için değil, hoşuma gittiği için. Benimle öğle yemeği yemek için her zaman ara verirdi ve yemeklerimi öve öve bitiremezdi.

Akşamları hazırladığım yemeklere otururduk ve bana gün içinde neler başardığını anlatırdı ve konuşurken ışıldamasını görmeye bayılırdım. Sonra ya beni yatak odasına götürüp vücuduma şarkı söyletirdi ya da birlikte kıvrılıp televizyon izlerdik.

Sonra her hafta sonu beni şımartırdı. Bazen beni restoranlara, bazen sinemaya ya da alışveriş merkezine götürürdü.

Bazen üçü birden olurdu. Birlikte yaptığımız her şeyi severdim.

Bazen sadece Ollie ve Holden ile takılırdık. Onlar benim hayatımdaki ilk gerçek arkadaşlarımdı. İster dışarıda ister evlerimizden birinde olsun, onlarla vakit geçirmeyi çok seviyordum ve Ollie ile her gün telefonda konuşuyordum. Hatta Ollie, Holden ile yakında gerçekleşecek olan düğününde sağdııcı olmamı istedi ve ben de kabul etmekten onur duydum. Shawn ve ben kendimiz için evlilikle ilgilenmiyorduk; birbirimize sonsuza kadar söz vermiştik ve bu yeterliydi.

Eric'le de sık sık konuşuyordum. Beni ayda iki ya da üç kez arıyordu ve hatta birkaç hafta içinde akşam yemeği planlarımız bile vardı. Her ne kadar onun apartmanında yaşarken aramız biraz zordu,

Bir şekilde bizi birbirimize yakınlaştırdı. Üvey kardeşimin hayatımda olmasından mutluydum.

Ve eğer tüm bunlar yeterince harika değilse, şimdi Shawn beni bir sürpriz için açıklanmayan bir yere götürüyordu. Bana hiçbir ipucu vermiyordu ve ben heyecan ve meraktan patlamak üzereydim.

Shawn arabasını yoldan çekip bankette durduğunda daha dik oturdum.

"Sorun nedir?"

"Bir şey yok," diye gülümseyerek güvence verdi. Arabayı park etti ve koltuğunda dönerek bana baktı. "Aslında bugün sana iki sürprizim var ve birini şimdi vermek istiyorum."

"İki sürpriz mi, efendim?" Artık 'Efendim', 'Usta' ve 'Shawn'ı birbirinin yerine kullanıyordum. Çünkü ona ne dersem diyeyim, sevgimi ve saygımı kazanmıştı. "İki sürprizi hak edecek ne yaptım?"

Yanağımı öpmek için eğilmeden önce bana güzel bir gülümseme verdi. "Benim güzel oğlum dünyayı hak ediyor," diye kulağıma fısıldadı ve beni de gülümsetti. Orta konsolu çevirerek açtı ve içinde duran avuç içim büyüklüğündeki kare kutuyu görünce çenem düştü.

"Bunca zamandır burada bizimle miydi?"

"Evet." Benim şaşkın bakışlarıma kıkırdadı ve kutuyu uzattı. "Aç bakalım." Paketlenmemişti, ben de üstünü açtım ve her biri '3' rakamına benzeyen iki gümüş metal parçası ile tornavidaya benzeyen küçük bir alet çıktı. "Bunların ne olduğunu biliyor musun?"

"Özür dilerim ama hayır, istemiyorum." Umarım duygularını incitmemişimdir; bana özel bir hediye almıştı ve ben bunu fark etmemiştim.

"Üzölme, tatlım. İşte, sana göstereyim." 3'lülerden birini aldı ve bileğimi içine soktu. Bir kelepçe gibi menteşeyle kapandı ve Shawn aleti kullanarak iki ucu birbirine vidaladı. "Kilitliyorlar

bilezikler," diye açıkladı. "Bu alet olmadan çıkarılamazlar. Kırılmaz bir bağlılık ve sonsuzluk vaadini temsil ediyorlar."

Bileğimdeki kelepçeyi incelerken gözlerim buğulandı. Kelepçe rahat ve parlaktı ve yüzeyine "Shawn & Frankie" kelimeleri kazınmıştı. "Bayıldım efendim. Teşekkür ederim." Ona bir öpücük verdim ve diğer bileziği çıkardım. "Bunu sana takabilir miyim?"

"Lütfen." Bileğini uzattı ve ben de kelepçeyi bileğine takıp cihazla kilitledim. Bileziğinin üstünde de aynı sözler yazılıydı. "Bizi hiçbir şey ayıramaz, Frankie." Aleti elimden aldı ve cebine soktu. "Eve gittiğimizde bunu çöpe atacağım. Dramatik bir etki yaratmak için pencereden atmak istedim ama çöp atmak istemiyorum."

Aptal, harika adamıma güldüm. "Teşekkür ederim, Shawn. Yapamam daha özel bir hediye hayal edemiyorum." Dudaklarını uzun, şefkatli bir öpücükle aldım. Tam o sırada

ısınıyordu, geri çekildi ve bana göz kırptı. "İki numaralı

sürprize gelene kadar bekle."

Bir evcil hayvan dükkanının önüne park etmeden önce sadece birkaç dakika daha sürdük. Kalbim umutla çarpıyordu ama hiçbir şey varsaymak istemiyordum. "Evcil hayvan dükkânı mı, efendim?"

Shawn başını salladı. "Eğer doğru hatırlıyorsam, bir keresinde birisi bana *gerçekten* bir kirpi istediğini söylemişti."

"Ciddi misin sen?" Tekrar başını salladığında emniyet kemerimi çözdüm ve kendimi onun üzerine attım, o gülerken yüzüne öpücükler kondurdum.

"İşte bu yüzden bu sürprizi sona sakladım. Bileziklerimin yanında sönük kalacağından korkuyordum."

"Asla olmaz," diye karşı çıktım. "Her iki hediye de harika ve mükemmel.

sensin." Gürültülü bir çığlık atmadan önce ona bir öpücük daha verdim.

"Aman Tanrım, bir kirpi!"

Arabadan inip evcil hayvan dükkanına girdiğimizde Shawn hâlâ gülüyordu. Kapı kapandığında tepemizde bir zil çaldı ama bizi kimse karşılamadı. Aslında görünürde kimse yoktu. Kasada kimse yoktu ve dükkândaki tek ses uzaktan gelen sessiz bir itiş kakış sesiydi.

"Alo?" Mağazanın ortasına doğru yürürken Shawn seslendi.

Gürültünün kaynağını orada bulduk; tüm mağazadaki tek çalışan cam bir vitrinin üzerine eğilmiş, yavru köpeklerle oynuyordu İçeride. Benim yaşlarımda görünüyordu, benden biraz daha kısaydı, sarı saçları ve çukurdaki hayvanlara sabitlenmiş delici mavi gözleri vardı. Bir ipin bir ucunu tutuyordu ve üç küçük Dachshund da diğer ucundan tutmuş halat çekme oyunu oynuyorlardı.

Shawn, "Affedersiniz," dedi ama adam (yaka kartında "Blake" yazıyordu) ona aldırış etmedi. Ustam boğazını temizledi ve

tekrar biraz daha yüksek sesle, "Affedersiniz."

Blake oyuncağı düşürdü ve bize bakarken yanakları kızardı. "Aman Tanrım, çok özür dilerim! Sizi görmezden gelmek istememiştim.

Yavrularla oynarken kendimi biraz kaptırıyorum."

"Seni suçlayamam," dedim çantaya doğru yürürken. "Çok sevimliler!"

Elimi çukurun içine soktum ve küçük köpekler ellerime öpücükler ve yavru köpek ısırıklarıyla saldırırken kıkırdadım.

"Evet, iş günlerimin çoğunu burada geçiriyorum," diye itiraf etti

Blake. "Siz ikiniz köpek yavrusu için mi buradasınız?"

Shawn, "Hayır, oğluma bir kirpi almak için buradayız," diye cevap verdi.

Blake'in gözleri aramızda gidip geliyordu. Gözleri parladı ve sanki bir bulmacayı çözmüş gibi dudaklarında geniş bir gülümseme belirdi. "Harika. O küçük adamlar tam şurada." Kendisini dört bölüme ayrılmış başka bir kasaya kadar takip etmemizi işaret etti. Birinde tavşanlar, diğerinde gine

domuzlar, üçüncüsünde hamsterlar ve sonuncusunda da kıvrılıp uyuklayan küçük kirpiler vardı.

"Aww!" Elimi hızla Shawn'ın koluna vurdum. "Şunlara bakın, efendim! Gördüğünüz en değerli küçük şeyler değiller mi?"

"Hiçbir şey senden daha değerli değil tatlım," diye cevap verdi başımın yanını öpmeden önce.

"Tamam, siz gördüğüm en şirin şeysiniz," diye ısrar etti Blake, öncekinden daha da geniş gülümseyerek. Shawn'a baktı ve "Senin bir erkek kardeşin yok, değil mi?" diye sordu.

Shawn başını sallarken yüksek sesle güldü. "Özür dilerim, ama Hayır."

"Lanet olsun. Tamam o zaman, işimize dönelim." Elini çantanın üzerinde salladı ve "Bugün hangi küçük tatlım seninle eve gelecek?" diye sordu.

Kutudaki tüm küçük yaratıklara baktım. Çoğu birbirine sokulmuştu ama bir köşede tek başına duran açık kahverengi bir kirpi vardı. "İşte bu," dedim onu göstererek. "Bana ihtiyacı var."

"İyi seçim." Blake yeni dostumu nazikçe kutusundan çıkarıp ellerime verdi. Yumuşak, tüylü bir karnı vardı ve dikenleri hayal ettiğim kadar dikenli değildi. Aşık olmuştum. "Pekâlâ, bu küçük yavru hakkında size ne gibi bilgiler verebilirim? adam?"

"Hmm..." Cevap vermeden önce bir an düşündüm, "Biliyorum. Kirpiler gececidir, saklanacak ve kendilerini güvende hissedecekleri bir yere ihtiyaç duyarlar, egzersiz için bir tekerleğe ihtiyaç duyarlar ve pelet, meyve ve sebze yerler ve cırcır böcekleri ile beslenebilirler. Onlara bol miktarda su vererseniz elle evcilleştirilebilirler.

Nazik bir etkileşim, ki bahse girerim burada da olur çünkü bu adam çok soğukkanlı görünüyor."

"Kahretsin," dedi Blake tekrar, bana göz kırparak. "İşini biliyorsun."

Shawn kolunu boynuma doladı ve bana gururlu bir gülümseme verdi. "Bu durumda, ihtiyacın olan her şeyi toplayacağım, böylece yeni bebeğini alabilirsin.

ev."

Shawn ve ben ona "Teşekkür ederim," dedik.

Sadece birkaç dakika sonra Shawn yeni evcil hayvanımızın ve tüm eşyalarının parasını ödedi. Sonra Blake ve ben küçük yaratığın her tarafını yaptık, karnını ovduk ve tüylerini nazikçe okşadık. Neredeyse aklımızı kaybediyorduk.

küçük bir gıcırta çıkardı. Shawn başını sallarken gülümseyerek bizi izledi.

"Tamam, sanırım onu eve götürüp yerleştirmenize izin versem iyi olacak," diye iç geçirdi Blake. "Ama daha fazla yiyecek almanız gerektiğinde onu ziyarete geri getirin, tamam mı?"

"Tamamdır," diye söz verdim ve Shawn'la birlikte dışarı çıkarken el salladık.

"Peki, ona ne isim vereceksin?" Kaldırıma çıktığımızda Shawn merakla sordu.

Ona hayranlıkla bakarken dudaklarımı iki yana doğru büzdüm.
"Henry."

Shawn güldü ve başını salladı. "Henry Hedgehog. Bayıldım."

Omzunu benimkine çarptı. "Hadi tatlım, yeni küçük adamımızı eve götürelim."

Eve. Shawn bu kelimeyi söylediğinde tüylerimin diken diken olmasını durdurabilecek miyim diye merak ediyordum. Onun sayesinde artık dünyada yerini arayan kayıp bir çocuk değildim; bir sahibim, bir evim ve parlak bir geleceğim vardı. *Ve* bir kirpim. Hayat bundan daha tatlı olamazdı.

"Kayıp Çocuk "u okuduğunuz için teŖekkür ederim! Umarım hikayeyi beğenmişsinizdir. Eğer beğendiyseniz, lütfen yorum bırakmayı unutmayın.

"Gizli Arzular" serisinin üçüncü ve son kitabı olan, Zack ve Blake arasındaki köpek oyunu romantizmini konu alan "İyi Çocuk" için bizi izlemeye devam edin! Web siteme göz atın ve yeni çıkan kitaplarla ilgili bültene [buradan](#)

[kaydolun](#). Facebook sayfamı (Jayda Marx) [buradan](#) beğenin ve son olarak

Facebook grubuma katılın

(Jayda Marx Kitapları) [burada](#). Jayda Marx'ın diğerk kitapları için aşağıya bakın!

Diğerk Okumalar (Kindle Unlimited ile Ücretsiz):

M/M Paranormal Romantizm:

Bir Kez Isırıldı: Javier Coven 1. Kitap (Vampir

M/M) Twice Shy: Javier Coven Kitap 2 (Vampir

M/M)

İki Kez Isırılmış: Javier Coven 3. Kitap

(Vampir M/M)

Beni Serbest Bırakın: Duff Coven Kitap 1

(Vampir M/M) Çok yakında! Geçici Yayın Tarihi

10/5/2020

Kurtarmak için benim: Pine Ridge Sürüsü Kitap 1

(M/M Wolf Shifter)

Benim Olacak: Pine Ridge Sürüsü Kitap 2 (M/M

Wolf Shifter)

Korumak Benim Görevim: Pine Ridge Sürüsü 3. Kitap

(M/M Wolf Shifter)

Shadow Walker: Bay City Coven Kitap 1 (Vampir

M/M)

Gölgelerin İçine: Bay City Coven Kitap 2 (Vampir
M/M)

Sihirli Dokunuş (M/M Büyücü)

M/M Serisi:

Tutuklu Kalpler Kitap 1: Gage & Tyson (M/M)

*Bağımsız olarak okunabilir

Tutuklanan Kalpler Kitap 2: Chris & Lyle (E/K)

Tutuklanan Kalpler Kitap 3: Mike & Jonah (E/K)

Tutuklanan Kalpler Kitap 4: Sam & Jordan

(E / K) Her Şeyim (E/K) *Tek başına okunabilir

Sonsuza Dek Benim ("Her Şeyim "in devam
romanı) (M/M)

Head Over Wheels (M/M) *Bağımsız olarak
okunabilir

Head Over Wheels: Kitap 2 (M/M)

Care for You (Head Over Wheels: Kitap 3) (M/M)

Benim Huysuz Yaşlı Ayım (Loveable Grumps:
Kitap 1)

*Bağımsız olarak okunabilir

Kafası Karışık Yavrum (Sevimli Suratsızlar: Kitap 2)

Güzel Hayalperest (M/M Yaş Oyunu) (Gizli Arzular:
Kitap 1) *Bağımsız olarak okunabilir

Kayıp Çocuk (M/M BDSM) (Gizli Arzular: Kitap 2)

İyi Çocuk (M/M Puppy Play) (Gizli Arzular: Kitap 3)

Çok yakında!

M/M Standalone

Bizim Aşkımız (M/M/M)

Jackson'ın Peşinde (M/M)

Gergin Nate (M/M Yaş Oyunu Romantizmi)

Nate'in Cadılar Bayramı Sürprizi (Gergin Nate'in

Devam Romanı) (M/M Age Play)

Valentine Shmalentine (M/M)

M/F Serisi:

Ev Kadını Günlükleri: Komple Seri (E/K)

Luscious: Komple Seri (E/K)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.